

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 2. juuni 2022
(OR. en)

9676/22

LIMITE

EF 149
ECOFIN 523
SURE 13
CODEC 815

Institutsioonidevaheline
dokument:
2021/0295 (COD)

SAATEMÄRKUSED

Saatja:	Nõukogu peasekretariaat
Saaja:	Alaliste esindajate komitee / nõukogu
Teema:	Ettepanek: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV, millega muudetakse direktiivi 2009/138/EÜ seoses proportsionaalsuse, järelevalve kvaliteedi, aruandluse, pikaajaliste garantiimeetmete, makrotasandi usaldatavusjärelevalve vahendite, kestlikkusriskide ning kindlustusgrupi ja piiriülese järelevalvega – Lõpliku kompromissteksti kinnitamine kokkuleppe saavutamise eesmärgil

Ettepanek

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse direktiivi 2009/138/EÜ seoses proportsionaalsuse, järelevalve kvaliteedi, aruandluse, pikaajaliste garantiimeetmete, makrotasandi usaldatavusjärelevalve vahendite, kestlikkusriskide ning kindlustusgrupi ja piiriülese järelevalvega

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 53 lõiget 1, artiklit 62 ja artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

¹ ELT C [...], [...], lk [...].

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2009/138/EÜ² kehtestati kindlustus- ja edasikindlustussektoris riskipõhisemad ja ühtlustatud usaldatavusnõuded. Kõnealuse direktiivi mõne sätte suhtes kohaldatakse läbivaatamisklausleid. Selle direktiivi kohaldamine on aidanud oluliselt kaasa liidu finantssüsteemi tugevdamisele ning suurendanud kindlustus- ja edasikindlustusandjate vastupidavust mitmesuguste riskide suhtes. Kuigi see direktiiv on väga põhjalik, ei käsitleta selles kõiki kindlakstehtud puudusi, mis kindlustus- ja edasikindlustusandjaid mõjutavad.
- (2) COVID-19 pandeemia on põhjustanud suurt sotsiaal-majanduslikku kahju ning seetõttu on vaja ELi majandus kestlikult, kaasavalt ja õiglaselt taastada. See on muutnud töö liidu poliitiliste prioriteetidega veelgi pakilisemaks, eelkõige selleks, et majandus toimiks inimeste hüvanguks ja saavutataks Euroopa rohelise kokkuleppe eesmärgid. Kindlustus- ja edasikindlustussektor võib pakkuda Euroopa ettevõtjatele erasektori rahastamisallikaid ja muuta majanduse vastupidavamaks, pakkudes kaitset mitmesuguste riskide vastu. Selle topeltrolli tõttu on sektoril suur potentsiaal aidata kaasa liidu prioriteetide saavutamisele.

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventus II) (ELT L 335, 17.12.2009, lk 1).

- (3) Nagu on rõhutatud komisjoni 24. septembri 2020. aasta teatises „Inimeste ja ettevõtete hüvanguks toimiv kapitaliturgude liit“,³ on väga oluline stimuleerida institutsionaalseid investoreid, eelkõige kindlustusandjaid, tegema pikemaajalisi investeeringuid, et toetada omakapitali osakaalu suurendamist ettevõtlussektoris. Selleks et hõlbustada kindlustusandjate osalemist liidu majanduse taastamise rahastamises, tuleks usaldatavusraamistikku kohandada, et võtta paremini arvesse kindlustustegevuse pikaajalisust. Eelkõige tuleks lihtsustada võimalust kasutada solventsuskapitalinõude standardvalemi alusel arvutamisel soodsamat standardparameetrit pikaajalises perspektiivis hoitavate omakapitaliinvesteeringute puhul, tingimusel et kindlustus- ja edasikindlustusandjad järgivad usaldusväärseid ja kindlaid kriteeriume, mis tagavad kindlustusvõtjate kaitse ja finantsstabiilsuse. Selliste kriteeriumide eesmärk peaks olema tagada, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad suudavad vältida pikaajaliselt hoitavate aktsiate või osade sundmüüki, sealhulgas halvenenud turutingimustes.

³ COM/2020/590 final.

- (4) Komisjon võttis oma 11. detsembri 2019. aasta teatises Euroopa roheline kokkuleppe kohta⁴ kohustuse integreerida kliima- ja keskkonnariskide juhtimine paremini liidu usaldatavusraamistikku. Euroopa roheline kokkulepe on liidu uus majanduskasvu strateegia, mille eesmärk on muuta liit nüüdisaegse, ressursitõhusa ja konkurentsivõimelise majandusega ühiskonnaks, kus 2050. aastaks ei ole enam kasvuhoonegaaside netoheidet. See aitab kaasa eesmärgile ehitada üles inimeste hüvanguks toimiv majandus, tugevdada liidus sotsiaalset turumajandust, aidata tagada, et liit on tulevikuks valmis ning tagab stabiilsuse, töökohad, majanduskasvu ja investeringud. Komisjon tegi oma 4. märtsi 2020. aasta ettepanekus Euroopa kliimamääruse kohta ettepaneku muuta liidus siduvaks eesmärk saavutada 2050. aastaks kliimaneutraalsus ja kliimamuutustele vastupanu võime. Euroopa Parlament ja nõukogu võtsid selle ettepaneku vastu ning see jõustus 29. juulil 2021⁵. Komisjoni eesmärki tagada ELi ülemaailmne juhtpositsioon 2050. aasta eesmärkide saavutamisel korrati 2021. aasta aruandes tulevikusuundade strateegilise analüüsi kohta,⁶ milles nimetatakse strateegilise tegevusvaldkonnana vastupidava ja tulevikukindla majandus- ja finantssüsteemi ülesehitamist.
- (5) ELi kestliku rahanduse raamistikul on keskne roll Euroopa roheline kokkuleppe eesmärkide saavutamisel ning keskkonnaalaseid õigusakte tuleks täiendada kestliku rahanduse raamistikuga, mis suunab vahendid investeringuteks, mis vähendavad neid kliima- ja keskkonnariske. Komisjon võttis 6. juuli 2021. aasta teatises „Kestlikule majandusele ülemineku rahastamise strateegia“⁷ kohustuse teha ettepanek muuta direktiivi 2009/138/EÜ, et järjepidevalt integreerida kestlikkusriskid kindlustusandjate riskijuhtimisse, nõudes kindlustusandjalt kliimamuutuste stsenaariumide analüüsi.

⁴ COM(2019) 640 final.

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. juuni 2021. aasta määrus (EL) 2021/1119, millega kehtestatakse kliimaneutraalsuse saavutamise raamistik ning muudetakse määruseid (EÜ) nr 401/2009 ja (EL) 2018/1999 (Euroopa kliimamäärus) (ELT L 243, 9.7.2021, lk 1).

⁶ COM(2021) 750 final.

⁷ COM(2021) 390.

- (6) Direktiiviga 2009/138/EÜ jäetakse teatavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad nende suuruse tõttu direktiivi kohaldamisalast välja. Pärast direktiivi 2009/138/EÜ kohaldamise esimesi aastaid ja tagamaks, et seda ei kohaldata väiksemate ettevõtjate suhtes põhjendamatult, on asjakohane need erandid läbi vaadata ning kõnealuseid künniseid suurendada, nii et väikesed ettevõtjad, kes vastavad teatavatele tingimustele, jäävad kõnealuse direktiivi kohaldamisalast välja. Nagu see direktiivi 2009/138/EÜ kohaldamisalast välja jäetud kindlustusandjate puhul juba kehtib, peaks sellistest suurendatud künnistest kasu saavatel kindlustus- ja edasikindlustusandjatel olema võimalus säilitada või taotleda tegevusluba nimetatud direktiivi alusel, et kasutada selles sätestatud ühtset tegevusluba, ning liikmesriikidel peaks olema võimalik kohaldada direktiivi 2009/138/EÜ kohaldamisalast välja jäetud kindlustusandjate suhtes sätteid, mis on nimetatud direktiivi sätetega sarnased või identsed.
- (7) Direktiivi 2009/138/EÜ ei kohaldata abistamisteenuste suhtes, juhul kui on täidetud kõnealuse direktiivi artikli 6 lõike 1 tingimused. Esimene tingimus näeb ette, et abistamisteenust tuleb osutada seoses maantesõidukiga seotud õnnetuse või rikkega, mis juhtub abistamisteenuseid pakkuva kindlustusandja asukohaliikmesriigi territooriumil. See säte võib tähendada nõuet, et kui õnnetus või rike juhtub vahetult üle piiri, peab maantesõidukite abistamisteenuste osutajatel olema kindlustusandja tegevusluba, mis võib abistamisteenuse osutamist põhjendamatult pärssida. Seetõttu on asjakohane see tingimus läbi vaadata. Direktiivi 2009/138/EÜ artikli 6 lõike 1 punktis a sätestatud tingimust tuleks seega laiendada ka naaberriigis juhtuvatele õnnetustele või riketele, mis on seotud kõnealuse ettevõtja osutatavate teenustega kaetud maantesõidukitega.

- (8) Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad esitada tegevusloa taotluse mis tahes liikmesriigis. Nende taotluste hindamiseks võib olla oluline saada teavet varasemate taotluste ja nende hindamise tulemuste kohta. Seetõttu peaks taotluse esitanud kindlustus- või edasikindlustusandja teavitama järelevalveasutust varasemast tegevusloa andmisest keeldumisest või tegevusloa kehtetuks tunnistamisest teises liikmesriigis.
- (9) Enne tegevusloa andmist kindlustus- või edasikindlustusandjale, kes on teises liikmesriigis asuva ettevõtja tütarettevõtja või kes on sama füüsilise või juriidilise isiku kontrolli all kui teises liikmesriigis asuv kindlustus- või edasikindlustusandja, peaks tegevusluba andev liikmesriigi järelevalveasutus konsulteerima kõigi asjaomaste liikmesriikide järelevalveasutustega. Kindlustusgruppide tegutsemise kasvu silmas pidades on vaja tõhustada liidu õiguse ühtset kohaldamist ja järelevalveasutuste vahelist teabevahetust, eelkõige enne tegevusloa andmist. Seetõttu peaks juhul, kui on vaja konsulteerida mitme järelevalveasutusega, olema igal asjaomasel järelevalveasutusel õigus taotleda tegevusloa taotluse ühist hindamist selle liikmesriigi järelevalveasutuselt, kus kindlustusgrupi tulevase kindlustus- või edasikindlustusandja tegevusloa menetlemine toimub. Kooskõlas põhimõttega, mille kohaselt teostab usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet päritoluliikmesriigi järelevalveasutus, jääb tegevusloa andmise otsuse tegemise pädevus asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja päritoluliikmesriigi järelevalveasutusele. Kuid selle otsuse tegemisel tuleks arvesse võtta ühise hindamise tulemusi.

- (10) Direktiivi 2009/138/EÜ tuleks kohaldada kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega. Selleks et hõlbustada direktiivi proportsionaalset kohaldamist keskmisest väiksemate ja vähem keerukate ettevõtjate suhtes ning tagada, et nende suhtes ei kohaldata ebaproportsionaalselt koormavaid nõudeid, on vaja ette näha riskipõhised kriteeriumid, mis võimaldavad neid kindlaks teha.
- (11) Riskipõhiseid kriteeriume täitvaid ettevõtjaid peaks olema võimalik liigitada väikesteks ja mittekeerukateks ettevõtjateks lihtsa teatamismenetluse alusel. Kui järelevalveasutus ei ole kahe kuu jooksul pärast sellist teatamist esitanud selliselt liigitamisele vastuväidet nõuetekohaselt põhjendatud alustel, mis on seotud asjakohaste kriteeriumide hindamisega, tuleks kõnealust ettevõtjat käsitada väikese ja mittekeerukana. Kui ettevõtja on liigitatud väikeseks ja mittekeerukaks, tuleks tema suhtes põhimõtteliselt automaatselt rakendada kindlaksmääratud proportsionaalsusmeetmeid, mis käsitlevad aruandlust, avalikustamist, juhtimist, kirjalike strateegiate läbivaatamist, oma riskide, tehniliste eraldiste arvutamise ja maksevõime hindamist ning likviidsusriski juhtimise kava.
- (11a) Erandina proportsionaalsusmeetmete automaatsest rakendamisest peaks järelevalveasutustel, kel on konkreetse väikese ja mittekeeruka ettevõtja riskiprofiili suhtes tõsiseid kahtlusi, olema õigus nõuda, et asjaomane ettevõtja hoiduks ühe või mitme proportsionaalsusmeetme kasutamisest. Sellist õigust võib kasutada juhul, kui kõnealused asutused teevad kindlaks, et kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiil muutub märkimisväärselt kas tema solventsuse positsiooni olulise halvenemise, puuduliku juhtimise või oluliste muutuste tõttu kindlustus- või edasikindlustusandja tegevuses.

- (12) On asjakohane, et proportsionaalsusmeetmeid võib rakendada ka nende ettevõtjate suhtes, keda ei liigitata väikesteks ja mittekeerukateks, kuid kelle puhul on mõned direktiivi 2009/138/EÜ nõuded liiga kulukad ja keerukad, pidades silmas selliste ettevõtjate äritegevusega seotud riske. Kõnealustel ettevõtjatel tuleks lubada kasutada proportsionaalsusmeetmeid juhtumipõhise analüüsi alusel ja nende järelevalveasutuse eelneval heakskiidul.
- (13) Proportsionaalsuse põhimõtte nõuetekohane rakendamine on äärmiselt oluline, et vältida kindlustus- ja edasikindlustusandjate liigset koormust. Järelevalveasutusi tuleb proportsionaalsusmeetmete kasutamisest korrapäraselt teavitada. Seepärast peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitama oma järelevalveasutustele igal aastal teabe nende proportsionaalsusmeetmete kohta, mida nad kasutavad.
- (14) Kaptiivkindlustus- ja kaptiivedasikindlustusandjatel, kes kindlustavad üksnes neid riske, mis on seotud selle tööstus- või ärigrupiga, millesse nad kuuluvad, on eriline riskiprofiil, mida tuleks arvesse võtta teatavate nõuete kindlaksmääramisel, eelkõige mis puudutab oma riskide ja maksevõime hindamist, avalikustamist ja seotud volituste andmist komisjonile selliseid nõudeid käsitleva korra täpsustamiseks. Lisaks peaksid kaptiivkindlustus- ja kaptiivedasikindlustusandjad saama kasutada proportsionaalsusmeetmeid ka siis, kui nad on liigitatud väikesteks ja mittekeerukateks ettevõtjateks.

- (15) On oluline, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad säilitaksid hea finantsseisundi. Selleks nähakse direktiiviga 2009/138/EÜ ette finantsjärelvalve kindlustus- ja edasikindlustusandja maksevõime, tehniliste eraldiste moodustamise, varade ja nõuetekohaste omavahendite üle. Kindlustus- ja/või edasikindlustusandja juhtimissüsteem on aga samuti oluline tegur, mis tagab ettevõtja rahalise usaldusväärsuse. Selleks tuleks järelvalveasutustelt nõuda kindlustus- ja edasikindlustusandjate juhtimissüsteemi korrapärast läbivaatamist ja hindamist.
- (16) Selleks et paremini ennetada võimalikke probleeme ja tõhustada kindlustusvõtjate kaitset kogu liidus, tuleks tugevdada koostööd kindlustus- või edasikindlustusandjale tegevusloa andnud päritoluliikmesriigi järelvalveasutuse ja nende liikmesriikide järelvalveasutuste vahel, kus kõnealune ettevõtja tegutseb filiaalide asutamise või teenuste osutamise kaudu. See koostöö peaks hõlmama päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi asutuste kontakte ja teabevahetust, sealhulgas peaks päritoluliikmesriigi järelvalveasutus edastama rohkem teavet, eelkõige piiriülese tegevusega seotud järelvalvemenetluse tulemuste kohta. Kõnealuse koostöö sagedus ja intensiivsus peaksid olema proportsionaalsed olulisele piiriülesele tegevusele omaste riskidega.

- (17) Järelevalveasutustel peaks olema õigus saada igalt järelevalve alla kuuluvalt kindlustus- ja edasikindlustusandjalt ning nende kindlustusgruppidele vähemalt iga kolme aasta järel regulaarne kirjeldav aruanne, mis sisaldab teavet äritegevuse ja tulemuste, juhtimissüsteemi, riskiprofiili ja kapitalijuhtimise kohta ning muud solventsuse seisukohast olulist teavet. Selleks et kõnealust aruandlusnõuet kindlustus- ja edasikindlustusgruppide jaoks lihtsustada, peaks teatavatel tingimustel olema võimalik esitada kindlustusgrupi ja selle tütarettevõtjatega seotud regulaarse järelevalvelise aruande teave agregeeritult kogu kindlustusgrupi kohta.
- (18) Tuleks tagada, et kui järelevalveasutused teevad aruandluse suhtes erandeid ja piiranguid, peavad nad prioriteetseks väikeseid ja mittekeerukaid ettevõtjaid. Seda liiki ettevõtjate puhul peaks teatamismenetlus, mida kohaldatakse väikesteks ja mittekeerukateks ettevõtjateks liigitamise puhul, tagama piisava kindluse seoses aruandluse erandite ja piirangute kasutamisega.
- (19) Aruandluse ja avalikustamise tähtajad peaksid olema direktiivis 2009/138/EÜ selgelt sätestatud. Tuleks siiski tunnistada, et erandlikud asjaolud, nimelt tervisealased hädaolukorrad, looduskatastroofid ja muud äärmuslikud sündmused, võivad teha kindlustus- ja edasikindlustusandjate jaoks võimatuks selliste aruannete ja teabe esitamise kehtestatud tähtaegade jooksul. Seepärast tuleks pärast seda, kui Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve on mõne tegevust häiriva sündmuse erandlikuks kuulutanud, anda järelevalveasutustele tähtaegade pikendamise võimalus.
- (20) Direktiivis 2009/138/EÜ on sätestatud, et järelevalveasutused peavad hindama, kas kindlustus- või edasikindlustusandjat juhtima või selles põhifunktsiooni täitma määratud uus isik on sobiv ja nõuetekohane. Samas peaksid kindlustus- või edasikindlustusandjat juhtivad või selles põhifunktsiooni täitvad isikud olema kogu aeg sobivad ja nõuetekohased. Seepärast peaks järelevalveasutustel olema õigus reageerida ja asjakohasel juhul kõrvaldada asjaomane isik sellelt ametikohalt, kui ta ei vasta sobivuse ja nõuetekohasuse tingimustele.

- (21) Kuna kindlustustegevus võib põhjustada või võimendada riske finantsstabiilsusele, peaks kindlustus- ja edasikindlustusandjate investeerimis- ja riskijuhtimistegevus hõlmama makrotasandi usaldatavuse kaalutlusi ja analüüsi. Sellega seoses tuleks arvesse võtta teiste turuosaliste võimalikku käitumist, selliseid makromajanduslikke riske nagu krediidsükli langus või turu likviidsuse vähenemine, või teatavate varaliikide, vastaspoolte või sektorite ülemääraseid kontsentratsioone turu tasandil.
- (22) Riikliku järelevalveasutuse taotluse korral peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad võtma oma riskide ja maksevõime hindamisel arvesse asjakohast makrotasandi usaldatavusteavet, mille on esitanud järelevalveasutused. Selliste täiendavate makrotasandi usaldatavusmeetmete ühtse kohaldamise tagamiseks peaks Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve välja töötama nende meetmete kohaldamisala käsitlevad juhised, millega määratakse kindlaks kriteeriumid, mida riiklik järelevalveasutus peab arvesse võtma, kui ta teeb kindlaks, millise kindlustus- ja edasikindlustusandja suhtes tuleks meedet kohaldada. Süsteemsete riskide tervikliku hindamise tagamiseks tuleks nendes juhistes pakkuda välja meetodid ja näitajad, mille abil riiklikud järelevalveasutused saaksid nende valimisel, kellelt nõutakse täiendavate makrotasandi usaldatavusmeetmete kohaldamist, ilma individuaalseid kriteeriume käsitlevaid normatiivseid künniseid kehtestamata asjakohaseid kriteeriume kaaluda ja kombineerida. Järelevalveasutused peaksid analüüsima nende oma jurisdiktsioonis tegutsevate kindlustus- ja edasikindlustusandjate (kellelt nõutakse makrotasandi usaldatavuse kaalutluste arvessevõtmist) oma riskide ja maksevõime hindamise järelevalvearuandeid, need aruanded koondama ning andma kindlustus- ja edasikindlustusandjatele teavet asjaolude kohta, mida tuleks oma riskide ja maksevõime hindamisel tulevikus arvesse võtta, eelkõige seoses süsteemsete riskidega. Liikmesriigid peaksid tagama, et kui nad annavad asutusele makrotasandi usaldatavusjärelevalve volitused, jagatakse järelevalveasutuste tehtud makrotasandi usaldatavusnõuete hindamiste tulemusi ja järeldusi kõnealuse makrotasandi usaldatavusjärelevalvet tegeva asutusega.

- (23) Kooskõlas Rahvusvahelise Kindlustusjärelevalve Assotsiatsiooni vastu võetud kindlustusjärelevalve üldpõhimõtetega peaks liikmesriikide järelevalveasutustel olema võimalik tuvastada, jälgida ja analüüsida turu- ja finantsmuutusi, mis võivad mõjutada kindlustus- ja edasikindlustusandjaid ning kindlustus- ja edasikindlustusturge, ning nad peaksid kasutama seda teavet üksikute kindlustus- või edasikindlustusandjate järelevalves. Nende ülesannete täitmisel peaksid järelevalveasutused asjakohasel juhul kasutama teavet, mis on saadud teistelt järelevalveasutustelt ja mida need teised järelevalveasutused on saanud.
- (24) Makrotasandi usaldatavusjärelevalve volitustega asutused vastutavad makrotasandi usaldatavuspoliitika eest oma riigi kindlustus- ja edasikindlustusturul. Makrotasandi usaldatavuspoliitikat võib ellu viia järelevalveasutus või muu asutus või organ, kellele see on tehtud ülesandeks.
- (25) Järelevalveasutuste ning makrotasandi usaldatavusjärelevalvet tegevate asjaomaste organite ja asutuste vaheline hea koordineerimine on oluline, et teha kindlaks, jälgida ja analüüsida finantssüsteemi stabiilsust ohustavaid võimalikke riske, mis võivad mõjutada kindlustus- ja edasikindlustusandjaid, ning võtta meetmeid nende riskide tõhusaks ja asjakohaseks käsitlemiseks. Asutustevahelise koostöö eesmärk peaks olema ka vältida igasugust dubleerivat või ebajärjekindlat tegevust.
- (26) Direktiiviga 2009/138/EÜ on ette nähtud, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad peavad oma äristrateegia lahutamatu osana läbi viima perioodilise oma riskide ja maksevõime hindamise. Mõningaid riske, näiteks kliimamuutustega seotud riske, on keeruline kvantifitseerida või need realiseeruvad perioodi jooksul, mis on pikem kui solventsuskapitalinõude kalibreerimiseks kasutatud periood. Neid riske saab oma riskide ja maksevõime hindamisel paremini arvesse võtta. Kui kindlustus- ja edasikindlustusandjatel on oluline kokkupuude kliimamuutustega seotud riskidega, tuleks neilt nõuda, et nad analüüsiks asjakohaste ajavahemike järel ning oma riskide ja maksevõime hindamise osana kliimamuutustega seotud riskide pikaajaliste stsenaariumide mõju nende äritegevusele. Sellised analüüsid peaksid olema proportsionaalsed kindlustus- ja edasikindlustusandjate tegevusele omaste riskide laadi, ulatuse ja keerukusega. Kuigi kliimamuutustega seotud riskidega kokkupuute olulisuse hindamist tuleks nõuda kõigilt kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt, ei tohiks pikaajaliste kliimaststsenaariumide analüüsi nõuda väikestelt ja mittekeerukatelt ettevõtjatelt.

- (27) Direktiiviga 2009/138/EÜ nõutakse olulise teabe avalikustamist solventsuse ja finantsseisundi aruandes vähemalt kord aastas. See aruanne on suunatud kahte liiki adressaatidele: ühelt poolt kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele ning teiselt poolt analüütikutele ja muudele turuosalistele. Nende kahe rühma vajaduste ja ootuste täitmiseks tuleks aruande sisu jagada kahte ossa. Esimene osa, mis on suunatud peamiselt kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele, peaks sisaldama äritegevuse, tulemuslikkuse, kapitalijuhtimise ja riskiprofiili põhiteavet. Teine osa, mis on suunatud analüütikutele ja muudele turuosalistele, peaks sisaldama üksikasjalikku teavet äritegevuse ja juhtimissüsteemi kohta, konkreetset teavet tehniliste eraldiste ja muude kohustuste kohta, solventsuse positsiooni ning muid spetsialiseerunud analüütikute jaoks olulisi andmeid.
- (28) Kindlustus- ja edasikindlustusandjatel on parima hinnangu arvutamiseks võimalik asjakohast riskivaba intressikõverat korrigeerida vastavalt nende varade hinnavahe muutustele pärast järelevalveasutuse heakskiitu (kattuvuse kohandus) või vastavalt kindlustus- ja edasikindlustusandjate hoitavate varade keskmisele hinnavahe muutusele asjaomases valuutas või riigis (volatiilsusega korrigeerimine). Solventsuse ja finantsseisundi aruande see osa, mis on suunatud kindlustusvõtjatele, peaks sisaldama ainult teavet, mis on eeldatavasti asjakohane keskmise kindlustusvõtja jaoks otsuste tegemisel. Kuigi kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid avalikustama, millist mõju avaldab kattuvuse kohanduse, volatiilsusega korrigeerimise ning riskivabasisid intressimäärasid ja tehnilisi eraldisi käsitlevate üleminekumeetmete rakendamata jätmine nende finantsseisundile, ei tohiks sellist avalikustamist pidada keskmise kindlustusvõtja jaoks otsuste tegemisel asjakohaseks. Seepärast tuleks selliste meetmete mõju avalikustada solventsuse ja finantsseisundi aruande selles osas, mis on suunatud turuosalistele, mitte aga kindlustusvõtjatele suunatud osas.

- (29) Avalikustamismõuded ei tohiks olla kindlustus- ja edasikindlustusandjatele ülemäära koormavad. Selleks tuleks direktiivi 2009/138/EÜ lisada mõned lihtsustamis- ja proportsionaalsusmeetmed, eelkõige juhul, kui need ei ohusta kindlustus- ja edasikindlustusandjate esitatavate andmete loetavust.
- (30) Selleks et tagada üldsusele avaldatava teabe võimalikult suur täpsus, tuleks solventsuse ja finantsseisundi aruande asjaomase osa suhtes läbi viia audit. Selline auditeerimismõue peaks hõlmama vähemalt bilanssi, mida hinnatakse vastavalt direktiivis 2009/138/EÜ sätestatud hindamiskriteeriumidele.
- (31) Kuna eeldatavasti ei ole väikesed ja mittekeerukad ettevõtjad liidu finantsstabiilsuse seisukohast olulised, on asjakohane lisada väikeste ja mittekeerukate ettevõtjate suhtes kohaldatavatesse proportsionaalsusmeetmetesse vabastus solventsuse ja finantsseisundi aruande auditeerimise nõudest. Samamoodi on kaptiivkindlustus- ja kaptiivedasikindlustusandjate erilise riskiprofiili ja eripära tõttu asjakohane neile kõnealust auditeerimismõuet mitte kehtestada. Kuna aga mõned liikmesriigid on juba rakendanud auditeerimismõudeid, mis hõlmavad kõiki kindlustusandjaid ja edasikindlustusandjaid ning muid solventsuse ja finantsseisundi aruande osi, peaks neil olema võimalus kohaldada auditeerimist kõigi kindlustusandjate ja edasikindlustusandjate suhtes ning solventsuse ja finantsseisundi aruande muude osade suhtes.
- (32) Tuleks tunnistada, et kuigi auditeerimismõue on kasulik, on see kõigile ettevõtjatele täiendav koormus. Seepärast tuleks kindlustus- ja edasikindlustusandjate ning kindlustus- ja edasikindlustusgruppide iga-aastase aruandluse ja avalikustamise tähtaegu pikendada, et anda neile ettevõtjatele piisavalt aega auditeeritud aruannete koostamiseks.

- (33) Tuleks tagada, et valikuõiguste ja tagatistega lepingute tehniliste eraldiste arvutamise meetodid on proportsionaalsed kindlustusandja riskide laadi, ulatuse ja keerukusega. Sellega seoses tuleks ette näha mõned lihtsustused.
- (34) Asjakohase riskivaba intressikõvera kindlaksmääramisel peaks asjaomastest finantsinstrumentidest saadud teabe kasutamine olema tasakaalus kindlustus- ja edasikindlustusandjate suutlikkusega maandada finantsinstrumentidest tulenevat intressiriski. Eelkõige võib juhtuda, et väiksematel kindlustus- ja edasikindlustusandjatel ei ole suutlikkust maandada intressiriski muude instrumentidega kui võlakirjad, laenu või sarnased fikseeritud rahavooga varad. Seepärast tuleks asjakohast riskivaba intressikõverat ekstrapoleerida, kasutades lõpptähtaegu, kui võlakirjaturud ei ole enam sügavad, likviidsed ja läbipaistvad. Ekstrapoleerimisel tuleks siiski kasutada teavet, mis on saadud muudest asjakohastest finantsinstrumentidest kui võlakirjad, juhul kui selline teave on kättesaadav sügavate, likviidsete ja läbipaistvate lõpptähtaegadega turgude kaudu, kui võlakirjaturud ei ole enam sügavad, likviidsed ja läbipaistvad. Selleks et tagada õiguskindlus ja ühtlustatud kohaldamine ning võimaldada samal ajal õigeaegselt reageerida turutingimuste muutustele, peaks komisjon võtma vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse seda, kuidas uut ekstrapoleerimismeetodit tuleks rakendada. Selleks et aidata kindlustus- ja edasikindlustusandjaid, kes kohaldavad volatiilsusega korrigeerimist, peaks Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve töötama välja ja tegema oma veebisaidil kättesaadavaks vahendi, mille abil arvutada riskivaba intressikõvera ekstrapoleerimist volatiilsusega korrigeerimise eri tasanditel ning lihtsustada kõigi ettevõtjapõhiste volatiilsusega korrigeerimise komponentide arvutamist.

- (35) Asjakohase riskivaba intressikõvera kindlaksmääramine mõjutab oluliselt solventsuse positsiooni, eelkõige pikaajaliste kohustustega elukindlustusandjate puhul. Häirete vältimiseks olemasolevas kindlustustegevuses ja uuele ekstrapoleerimismeetodile sujuva ülemineku võimaldamiseks on vaja ette näha järkjärgulise kasutuselevõtu meede ja üleminekumeede. Üleminekumeetmete eesmärk peaks olema vältida turuhäireid ja tagada läbipaistev tee ekstrapoleerimismeetodi lõpliku kasutuselevõtuni.
- (36) Direktiiviga 2009/138/EÜ on ette nähtud volatiilsusega korrigeerimine, mille eesmärk on leevendada võlakirjade liiga suurte hinnavahede mõju ja mis põhineb kindlustus- ja edasikindlustusandjate asjaomaste valuutade võrdlusportfellidel ning euro puhul riiklike kindlustusturgude võrdlusportfellidel. Ühtse volatiilsusega korrigeerimise kasutamine tervete valuutade või riikide puhul võib tuua suuremat kasu kui võlakirjade liiga suurte hinnavahede leevendamine, eelkõige juhul, kui nende ettevõtjate asjaomaste varade tundlikkus krediidiriski marginaalide muutuste suhtes on väiksem kui asjakohase parima hinnangu tundlikkus intressimäärade muutuste suhtes. Selleks et ära hoida sellist volatiilsusega korrigeerimisest tulenevat ülemäärast kasu, tuleks volatiilsusega korrigeerimiseks saada järelevalveasutuse heakskiit ja selle arvutamisel tuleks arvesse võtta kindlustus- või edasikindlustusandja omadusi, mis on seotud varade tundlikkusega hinnavahe suhtes ja tehniliste eraldiste parima hinnangu tundlikkusega intressimäära suhtes. Lisaks tuleks täiendava kaitsemeetmena kehtestada volatiilsusega korrigeerimise kasutamise miinimumtingimused. Liikmesriikidel, kellest osa juba kohaldab volatiilsusega korrigeerimise kasutamiseks järelevalveasutuse heakskiidu saamise menetlust, peaks olema võimalus laiendada heakskiitmise tingimusi nii, et need hõlmaksid volatiilsusega korrigeerimise aluseks olevate eelduste hindamist. Võttes arvesse täiendavaid kaitsemeetmeid, peaks kindlustus- ja edasikindlustusandjatel olema lubatud liita põhilisele riskivabale intressikõverale kuni 85 % esindavatest portfellidest tulenevast riskiga korrigeeritud hinnavahest.

- (36a) Kui kindlustus- või edasikindlustusandja investeerib võlainstrumentidesse, millel on parem krediitkvaliteet kui volatiilsusega korrigeerimise arvutamiseks koostatud esindavas portfellis olevatel võlainstrumentidel, võib volatiilsusega korrigeerimine tuua kaasa võlakirjade hinnavahede suurenemisest põhjustatud omavahendite vähenemise ülekompenseerimise ning omavahendite põhjendamatu volatiilsuse. Et korvata sellisest ülekompenseerimisest põhjustatud kunstlikku volatiilsust, peaks kindlustus- ja edasikindlustusandjatel olema võimalik taotleda volatiilsusega korrigeerimise muutmist, milles võetakse arvesse teavet konkreetse ettevõtja poolt võlainstrumentidesse tehtud investeeringute kohta.
- (37) Direktiiviga 2009/138/EÜ on ette nähtud riigi komponent volatiilsusega korrigeerimises, mille eesmärk on leevendada liiga suuri varade hinnavaheid konkreetsetes riigis. Riigi komponendi aktiveerimine põhineb siiski riskiga korrigeeritud riigi hinnavahe absoluutsel ja suhtelisel künnisel, mis võib põhjustada kaljuefekti ja seega suurendada kindlustus- ja edasikindlustusandjate omavahendite volatiilsust. Selleks et konkreetsetes liikmesriigis, mille vääringuks on euro, leevendataks varade liiga suuri hinnavaheid tulemuslikult, tuleks riigi komponent asendada makromajandusliku komponendiga, mis arvutatakse riskiga korrigeeritud euro hinnavahe ja riskiga korrigeeritud riigi hinnavahe erinevuste alusel. Kaljuefekti vältimiseks tuleks arvutuses vältida sisendi parameetritega seotud ebajärjekindlust.

- (38) Selleks et võtta arvesse kindlustus- ja edasikindlustusandjate investeerimistavade muutusi, peaks komisjonil olema õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, et kehtestada määratud varaportfelli lisatavate varade kõlblikkuskriteeriumid, kui varade laad võib põhjustada erinevaid tavasid seoses kattuvuse kohanduse kohaldamise ja arvutamise kriteeriumidega.
- (39) Selleks et tagada kõigi volatiilsusega korrigeerimist arvutavate kindlustus- ja edasikindlustusandjate võrdne kohtlemine või võtta arvesse turusuundumusi, peaks komisjonil olema õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles täpsustatakse volatiilsusega korrigeerimise ettevõtjapõhiste elementide arvutamist. Muude vääringute kui euro puhul tuleks volatiilsusega korrigeerimise valuutapõhiste elementide arvutamisel võtta liikmesriikide seotud valuutapaaride puhul arvesse rahavoogude kattuvuse võimalust, tingimusel et see vähendab usaldusväärselt valuutariski.

- (40) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013⁸ kohase omavahendite arvutamise eesmärgil võib finantsinstitutsioonidel, kes kuuluvad finantskonglomeraati, mille suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/87/EÜ,⁹ lubada mitte arvata maha oma olulisi investeeringuid kindlustus- või edasikindlustusandjatesse, tingimusel et teatavad kriteeriumid on täidetud. On vaja tagada, et kindlustus- või edasikindlustusandjate ja krediidasutuste suhtes kohaldatavad usaldatavusnõuded võimaldaksid asjakohaseid võrdseid tingimusi pangandus- ja kindlustuspõhiste finantsgruppidele. Seepärast tuleks ka kindlustus- ja edasikindlustusandjatel lubada samadel tingimustel mitte arvata nõuetekohastest omavahenditest maha osalusi krediidi- ja finantseerimisasutustes. Eelkõige tuleks kindlustusgrupi järelevalvet vastavalt direktiivile 2009/138/EÜ või täiendavat järelevalvet vastavalt direktiivile 2002/87/EÜ kohaldada kindlustusgrupi suhtes, kuhu kuuluvad nii kindlustus- või edasikindlustusandja kui ka sidusettevõtjast finantsinstitutsioon. Lisaks sellele peaks finantsinstitutsioon olema kindlustus- või edasikindlustusandja jaoks strateegiline omakapitaliinvesteering ning järelevalveasutused peaksid olema veendunud kindlustusgrupi järelevalve või täiendava järelevalve alla kuuluvate ettevõtjate integreeritud juhtimise, riskijuhtimise ja sisekontrolli rahuldavas tasemes.
- (41) Välja jäetud

⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013, mis käsitleb krediidasutuste suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ja millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiiv 2002/87/EÜ, milles käsitletakse finantskonglomeraati kuuluvate krediidasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet ning millega muudetakse nõukogu direktiive 73/239/EMÜ, 79/267/EMÜ, 92/49/EMÜ, 92/96/EMÜ, 93/6/EMÜ ja 93/22/EMÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 98/78/EÜ ja 2000/12/EÜ (ELT L 35, 11.2.2003, lk 1).

- (42) Selleks et suurendada kvantitatiivsete nõuete proportsionaalsust, tuleks kindlustus- ja edasikindlustusandjatele anda kuni kolmeks aastaks võimalus arvutada ebaoluliste riskidega seotud kapitalinõue standardvalemi kohaselt lihtsustatud meetodiga. Selline lihtsustatud meetod peaks võimaldama kindlustus- ja edasikindlustusandjatel hinnata ebaolulise riskiga seotud kapitalinõuet asjakohase mahunäitaja alusel, mis aja jooksul muutub. See lähenemisviis peaks põhinema ühistel eeskirjadel ja ebaoluliste riskide kindlakstegemiseks tuleks kohaldada ühiseid kriteeriume.
- (42a) Direktiivi 2009/138/EÜ artikli 105 lõike 5 punkti a kohaselt peab intressimäärariski alakomponent kajastama varade, kohustuste ja finantsinstrumentide väärtuse tundlikkust intressikõvera muutuste või intressimäärade volatiilsuse suhtes. Hiljutised kogemused enneolematult madalate intressimääradega võivad õigustada delegeeritud määruses (EL) 2015/35 sätestatud intressiriski alammoduli arvutamise olulisi kohandusi. Olulised kohandused selles valdkonnas, kui need tehakse üheaegselt, võivad põhjustada kindlustus- ja edasikindlustusturu häireid. Selliste häirete vältimiseks peaks nende oluliste käesoleva muutmisdirektiiviga tehtavate intressimäärariski alakomponendi muudatuste kehtestamine toimuma järk-järgult kuni viie aasta jooksul ja neid tuleks kohaldada kõigi kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes. Nende olulisuse tõttu ei tohi edasisi intressimäärariski alakomponendi muudatusi järkjärguliselt kehtestada.

- (43) Kattuvuse kohandust kasutavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad peavad määratud varaportfelli ja kohustused kindlaks määrama, neid korraldama ja haldama äritegevuse muudest osadest eraldi ning seetõttu ei tohiks neil lubada kasutada määratud varaportfelli muus äritegevuses tekkivate riskide katmiseks. Portfelli eraldi haldamise tulemusel korrelatsioon portfelli riskide ja ettevõtja ülejäänud riskide vahel siiski ei suurene. Seepärast peaks kindlustus- ja edasikindlustusandjatel, kes kasutavad kattuvuse kohandust, olema lubatud arvutada oma solventsuskapitalinõue portfelli ja ettevõtja ülejäänud varade ja kohustuste täieliku hajutamise eeldusel, välja arvatud juhul, kui kindlustus- või edasikindlustuskohustuste parimat hinnangut katva vara portfellid moodustavad eraldatud vahendite kogumi.
- (44) On oluline, et järelevalveasutustel oleks võimalik järelevalvemenetluse raames võrrelda teavet nende äriühingute lõikes, kelle üle nad järelevalvet teevad. Osalised ja täielikud sisemudelid võimaldavad paremini kajastada äriühingu individuaalset riski ning direktiiviga 2009/138/EÜ võimaldatakse kindlustus- ja edasikindlustusandjatel kasutada neid kapitalinõuete kindlaksmääramiseks ilma standardvalemist tulenevate piiranguteta. Osalised ja täielikud sisemudelid raskendavad aga äriühingute võrdlemist ning seetõttu oleks kasulik, kui järelevalveasutustel oleks juurdepääs solventsuskapitalinõude iga-aastase ja vastavalt standardvalemile kindlaks määratud hinnangu tulemustele. Seepärast peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitama sellise teabe korrapäraselt oma järelevalveasutustele.

- (45) Direktiiviga 2009/138/EÜ on kindlustus- ja edasikindlustusandjatele ette nähtud võimalus arvutada oma solventsuskapitalinõue sisemudeli alusel, mille peab heaks kiitma järelevalveasutus. Kui kasutatakse sisemudelit, ei keela kõnealune direktiiv kindlustus- ja/või edasikindlustusandjal võtta sisemudelis arvesse krediidiriski marginaali muutuste mõju volatiilsusega korrigeerimisele. Kuna volatiilsusega korrigeerimise kasutamine võib parima hinnangu arvutamisel tuua suuremat kasu kui võlakirjade liiga suurte hinnavahede leevendamine, võib selline ülemäärane kasu moonutada ka solventsuskapitalinõude arvutamist, kui sisemudelis võetakse arvesse krediidiriski marginaali muutuste mõju volatiilsusega korrigeerimisele. Kui järelevalveasutused lubavad kindlustus- ja edasikindlustusandjatel võtta sisemudelis arvesse krediidiriski marginaali muutuste mõju volatiilsusega korrigeerimisele, tuleks sellise moonutuse vältimiseks kehtestada solventsuskapitalinõude alammäär sellisel tasemel, millest allpool eeldatakse, et solventsuskapitalinõudest saadav kasu on võlakirjade liiga suurte hinnavahede leevendamisest suurem.
- (46) Kindlustus- ja edasikindlustusandjaid tuleks motiveerida suurendama kriisiolukordadele vastupanu võimet. Kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad võtavad sisemudelis arvesse krediidiriski marginaali muutuste mõju volatiilsusega korrigeerimisele, võttes samal ajal arvesse ka krediidiriski marginaali muutuste mõju makrotasandi volatiilsusega korrigeerimisele, võib see tõsiselt kahjustada mis tahes stiimuleid suurendada kriisiolukordadele vastupanu võimet. Seepärast tuleks kindlustus- ja edasikindlustusandjaid takistada võtmast oma sisemudelis arvesse makrotasandi volatiilsusega korrigeerimist.

- (47) Võttes arvesse riskide laadi, ulatust ja keerukust, peaks riiklikel järelevalveasutustel olema võimalik koguda asjakohast makrotasandi usaldatavusteavet kindlustus- ja edasikindlustusandjate investeerimisstrateegia kohta, analüüsida seda koos muu asjakohase teabega, mis võib olla kättesaadav muudest turuallikatest, ning kaasata makrotasandi usaldatavusjärelevalve perspektiiv kindlustus- ja edasikindlustusandjate järelevalvesse. See võib hõlmata järelevalvet riskide üle, mis on seotud konkreetsete krediidsüklite, majanduslanguse ja kollektiivse või karjavaimust kantud käitumisega investeringute tegemisel.
- (48) Direktiiviga 2009/138/EÜ on ette nähtud finantsseisundi taastamise perioodi pikendamine solventsuskapitalinõude rikkumise korral, kui Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve (EIOPA) on teada andnud erakordselt ebasoodsast olukorrast. Sellise teadaande võib esitada riiklike järelevalveasutuste taotlusel, kes peavad enne taotluse esitamist konsulteerima Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga (ESRN), kui see on asjakohane. Riiklike järelevalveasutuste poolne eraldi konsulteerimine Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga ei ole nii tõhus kui Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve tsentraliseeritud konsulteerimine Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga. Tõhusa menetluse tagamiseks peaks Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve, mitte riiklikud järelevalveasutused, enne erakordselt ebasoodsast olukorrast teada andmist Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga konsulteerima, kui olukorra olemus võimaldab sellist eelnevat konsulteerimist.

- (49) Direktiivis 2009/138/EÜ on sätestatud, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad peavad viivitamata teavitama asjaomast järelevalveasutust, kui nad tuvastavad miinimumkapitalinõude täitmata jätmise või ohu, et järgmise kolme kuu jooksul võib see täitmata jääda. Kõnealuses direktiivis ei ole siiski täpsustatud, millal on võimalik tuvastada miinimumkapitalinõude täitmata jätmist või ohtu, et järgmise kolme kuu jooksul võib see täitmata jääda, ning kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad järelevalveasutuste teavitamisega viivitada kuni asjaomase kvartali lõpuni, mil arvutatakse miinimumkapitalinõue, millest tuleb järelevalveasutusele ametlikult teatada. Et järelevalveasutused saaksid õigel ajal teavet ja oleksid võimelised võtma vajalikke meetmeid, tuleks kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt nõuda, et nad teavitaksid järelevalveasutusi miinimumkapitalinõude täitmata jätmisest või mittetäitmise ohust viivitamata ka juhul, kui seda on täheldatud hinnangute või arvutuste alusel miinimumkapitalinõude ametlike arvutuste kahe kuupäeva vahelisel ajal asjaomases kvartalis.
- (50) Usaldatavusraamistiku üldeesmärk on kindlustatud isikute huvide kaitse ja pädevad järelevalveasutused peaksid selle poole püüdlema järelevalveprotsessi igas etapis, sealhulgas juhul, kui kindlustus- või edasikindlustusandjad rikuvad või tõenäoliselt rikuvad nõudeid, mis võivad põhjustada tegevusloa kehtetuks tunnistamise. Selle eesmärgi poole tuleks püüelda enne tegevusloa kehtetuks tunnistamist ja ka pärast tegevusloa kehtetuks tunnistamist, võttes arvesse õiguslikke tagajärgi kindlustatud isikutele, mis võivad sellest tuleneda.

- (51) Riiklikele järelevalveasutustele tuleks anda vahendid, et vältida finantsstabiilsuse riskide realiseerumist kindlustusturgudel, piirata kindlustus- ja edasikindlustusandjate protsüklilist käitumist ning leevendada negatiivset mõju ülekandumist finantssüsteemi sees ja reaalmajandusse.
- (52) Hiljutised majandus- ja finantskriisid ning eeskätt COVID-19 pandeemiast tulenev kriis on näidanud, et kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad juhivad usaldusväärset oma likviidsust, võib see finantssüsteemi stabiilsust ohustavaid riske ära hoida. Seepärast tuleks kindlustus- ja edasikindlustusandjalt nõuda likviidsuse juhtimise tugevdamist, eriti ebasoodsates olukordades, mis mõjutavad suurt osa kindlustus- ja edasikindlustusturust või kogu turgu.
- (52a) Kindlustus- ja edasikindlustusandjatel, kes on töötanud vastavalt direktiivi 2009/138/EÜ artikli 44 lõike 2 kolmandale lõigule välja likviidsusplaani, peaks olema lubatud kasutada seda plaani likviidsusriskide juhtimiseks.
- (53) Kui eriti haavatava profiiliga kindlustus- ja/või edasikindlustusandjad – näiteks need, kellel on likviidsed kohustused või kes hoiavad mittelikviidseid varasid või kelle likviidsus on haavatav, mis võib mõjutada üldist finantsstabiilsust – olukorda nõuetekohaselt ei paranda, peaks riiklikel järelevalveasutustel olema võimalik sekkuda, et tugevdada nende likviidsuspositsiooni.

- (54) Kindlustusvõtjate kaitsmiseks ja finantsstabiilsuse säilitamiseks peaksid järelevalveasutustel olema vajalikud volitused, et säilitada konkreetsete kindlustus- või edasikindlustusandjate solventsuse positsioon erandlikes olukordades, näiteks ebasoodsate majandus- või turusündmuste korral, mis mõjutavad suurt osa kindlustus- ja edasikindlustusturust või kogu turgu. Need volitused peaksid hõlmama võimalust piirata asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja aktsionäridele või osanikele ja teistele allutatud laenuandjatele tehtavaid väljamakseid või peatada need enne solventsuskapitalinõude tegelikku rikkumist. Neid volitusi tuleks kohaldada igal üksikjuhul eraldi, järgides ühiseid riskipõhiseid kriteeriume ja mitte kahjustades siseturu toimimist.
- (55) Kuna dividendide ja muude boonuste piiramine või nende maksmise peatamine mõjutaks aktsionäride või osanike ja teiste allutatud võlausaldajate õigusi, isegi kui see on ajutine, peaksid järelevalveasutused selliste meetmete rakendamisel võtma nõuetekohaselt arvesse proportsionaalsuse ja vajalikkuse põhimõtet. Samuti peaksid järelevalveasutused tagama, et ükski võetud meede ei avalda ebaproportsionaalset kahjulikku mõju teiste liikmesriikide või kogu liidu finantssüsteemile tervikuna või selle osadele. Eelkõige peaksid järelevalveasutused piirama kapitali jaotamist kindlustus- ja edasikindlustusgrupi sees, nii et see toimub üksnes erandlikel asjaoludel ning nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel, et säilitada kindlustusturu ja kogu finantssüsteemi stabiilsus.

- (55a) Erandlikel asjaoludel võib kindlustusandjatel olla märkimisväärsed riske seoses varade likviidsuspiirangutega, mis tulenevad näiteks tagasiosstmise keelust, mida kohaldatakse investeerimisfondi aktsiatele, mida kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad omada, või riske seoses elukindlustuslepingute massilise loovutamise näiteks intressimäärade järsu kõikumise tulemusel. Kui nendele erakorralistele olukordadele kiiresti ei reageerita, võivad need põhjustada protsüklilist turukäitumist, näiteks varade sundmüüki amortiseeritud hindadega, mis, mõjudes otse küll konkreetsele kindlustus- või edasikindlustusandjale, võib mõjutada ka kindlustusturgu tervikuna. Seepärast peaks järelevalveasutustel olema õigus märkimisväärsede likviidsusriskidega seotud kindlustus- ja edasikindlustusandjate elukindlustuslepingute tagasiosstuõigus ajutiselt peatada, tehes seda lühikeseks ajaks ja üksnes viimase abinõuna. Seda erakorralist meetet tuleks kasutada, et säilitada kindlustusvõtjate kollektiivne kaitse, nimelt kõigi kindlustusvõtjate kaitse, sealhulgas nende kaitse, keda likviidsuse puudumine võib mõjutada kaudselt.
- (56) Piiriüleselt tegutsevate kindlustus- ja edasikindlustusandjate maksejõuetuse hiljutised juhtumid on näidanud, et järelevalveasutusi on vaja paremini teavitada ettevõtjate tegevusest. Seepärast tuleks kindlustus- ja edasikindlustusandjatel nõuda, et nad teataksid oma päritoluliikmesriigi järelevalveasutusele kõigist olulistest muutustest, mis mõjutavad nende riskiprofiili seoses nende piiriülese kindlustustegevusega, ning et kõnealust teavet jagataks asjaomaste vastuvõtivate liikmesriikide järelevalveasutustega.

- (57) Vastavalt direktiivile 2009/138/EÜ, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2019/2177,¹⁰ on Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvel õigus luua ja koordineerida koostööplatvorme, et tõhustada koostööd asjaomaste järelevalveasutuste vahel, kui kindlustus- või edasikindlustusandja tegeleb või kavatses tegeleda teenuste osutamise vabadusel või asutamisvabadusel põhineva tegevusega. Võttes aga arvesse kõnealustel platvormidel käsitletavate järelevalveküsimuste keerukust, ei jõua liikmesriikide järelevalveasutused sageli ühisele seisukohale selle suhtes, kuidas piiriüleselt tegutseva kindlustus- või edasikindlustusandjaga seotud küsimusi käsitleda. Juhul kui koostööplatvorme kasutavad järelevalveasutused ei jõua piiriüleselt tegutseva kindlustus- või edasikindlustusandjaga seotud küsimustes kokkuleppele, peaks Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvel olema õigus lahendada erimeelsused kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 19.
- (58) Direktiivi 2009/138/EÜ kohaselt ei ole kindlustus- ja edasikindlustusandjad kohustatud esitama vastuvõtvate liikmesriikide järelevalveasutustele õigel ajal teavet oma äritegevuse kohta. Sellist teavet saab ainult seda päritoluliikmesriigi järelevalveasutustel küsides. Selline lähenemisviis ei taga aga teabele juurdepääsu mõistliku aja jooksul. Seepärast peaks vastuvõtvate liikmesriikide järelevalveasutustel – nagu ka päritoluliikmesriigi järelevalveasutusel – olema õigus nõuda õigel ajal teavet otse kindlustus- või edasikindlustusandjalt, juhul kui päritoluliikmesriigi järelevalveasutus ei esita vastust kahe nädala jooksul. Uus säte ei tohiks takistada kindlustus- ja edasikindlustusandjaid edastamast teavet vastuvõtvate liikmesriikide järelevalveasutustele vabatahtlikult.

¹⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/2177, millega muudetakse direktiivi 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II), direktiivi 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning direktiivi (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist (ELT L 334, 27.12.2019, lk 155).

- (59) Kui kindlustus- või edasikindlustusandja tegutseb vastuvõtvast liikmesriigis olulisel määral piiriülesest, peaks kõnealuse liikmesriigi järelevalveasutusel olema õigus nõuda päritoluliikmesriigi järelevalveasutusest põhiteavet asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuse positsiooni kohta. Kui vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutusel on kõnealuse solventsuse positsiooni suhtes tõsiseid kahtlusi, peaks tal olema õigus nõuda ühise kohapealse kontrolli läbiviimist koos päritoluliikmesriigi järelevalveasutusega, juhul kui solventsuskapitalinõuet olulisel määral ei täideta. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve tuleks esitada osalemiskutse. Sellega seoses peaks Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve võimalikult kiiresti teada andma, kas ta kavatseb osaleda. Kui järelevalveasutused ei jõua ühise kohapealse kontrolli läbiviimise võimaluse suhtes kokkuleppele, peaks Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvel olema õigus lahendada erimeelsused kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 19.
- (60) Selleks et emettevõtjat saaks määratleda kindlustusvaldusettevõtjana, peaks tema põhitegevuseks olema eelkõige osaluse omandamine ja omamine tütarettevõtjates, kui need tütarettevõtjad on ainult või peamiselt kindlustus- või edasikindlustusandjad või kolmandate riikide kindlustus- või edasikindlustusandjad. Praegu tõlgendavad järelevalveasutused fraasi „ainult või peamiselt“ selles kontekstis erinevalt. Seepärast tuleks kindlustusvaldusettevõtja määratlust muuta ja täpsustada, võttes arvesse pangandussektori puhul määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 20 esitatud finantsvaldusettevõtja määratluses tehtud sarnaseid muudatusi. Nimelt peaks selleks, et ettevõtjat saaks liigitada kindlustusvaldusettevõtjaks, tema peamine tegevus olema seotud kindlustus- või edasikindlustusandjate soetamise ja valdamisega, kindlustus- või edasikindlustusandjatele abiteenuste osutamisega või muu reguleerimata finantstegevusega. Õigus järeldada, et see kriteerium on täidetud, peaks olema järelevalveasutustel, olenemata sellest, milline on ettevõtja enda põhitegevusala või eesmärk.

- (60a) Mõnel juhul valdab kindlustusgrupp, mille suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet vastavalt direktiivi 2009/138/EÜ artikli 213 lõike 2 punktidele a, b või c, osalusi kolmandas riigis asuvates kindlustus- ja edasikindlustusandjates reguleerimata vahepealse valdusettevõtja kaudu. Isegi kui sellel vahepealsel valdusettevõtjal ei ole kindlustus- või edasikindlustusandjast tütarettevõtjat, kelle peakontor asub liidus, on oluline, et seda saaks käsitada sarnaselt kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtjaga ning seda arvesse võtta kindlustusgrupi solventsuse arvutamisel. Seepärast tuleks sätestada kolmanda riigi kindlustus- ja edasikindlustusandjate valdusettevõtja määratlus, et kindlustusgrupid saaksid kindlustusgrupi solventsuskapitalinõude arvutamisel asjaomaseid kolmandate riikide sidusettevõtjaid arvesse võtta.
- (61) Mõnel juhul moodustavad mitu kindlustus- ja edasikindlustusandjat *de facto* kindlustusgrupi ja käituvad sellisena, kuigi nad ei vasta direktiivis 2009/138/EÜ artiklis 212 sätestatud kindlustusgrupi määratlusele. Seetõttu ei kohaldata selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes kõnealuse direktiivi III jaotist. Sellistel juhtudel, eelkõige horisontaalsete gruppide puhul, millel ei ole eri ettevõtjate vahel kapitalisidemeid, peaks kindlustusgrupi järelevalve teostajatel olema õigus kindlustusgrupi olemasolu kindlaks teha. Ette tuleks näha ka objektiivsed kriteeriumid selliseks kindlakstegemiseks. Kui nende üksikasjad ei ole muutunud, tuleks sellist järelevalvet jätkata kindlustusgruppide suhtes, mille suhtes juba kohaldatakse direktiivi 2009/138/EÜ kohast kindlustusgrupi järelevalvet.
- (62) Kindlustus- ja edasikindlustusgruppidel on vabadus otsustada kindlustusgrupi konkreetse sisekorra, ülesannete jaotuse ja organisatsioonilise struktuuri üle, kui nad peavad seda vajalikuks, et tagada vastavus direktiivile 2009/138/EÜ. Mõnel juhul võivad selline kord ja organisatsiooniline struktuur siiski ohustada tõhusat järelevalvet kindlustusgrupi üle. Seetõttu peaks kindlustusgrupi järelevalve teostajatel olema õigus – erandlikel asjaoludel ning pärast konsulteerimist Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ja teiste asjaomaste järelevalveasutustega – nõuda kõnealuse korra või organisatsioonilise struktuuri muutmist. Kindlustusgrupi järelevalve teostajad peaksid oma otsust nõuetekohaselt põhjendama ja selgitama, miks kehtiv kord või olemasolevad struktuurid takistavad ja ohustavad tõhusat järelevalvet kindlustusgrupi üle.

- (63) Kindlustusgrupi järelevalve teostajad võivad otsustada jätta kindlustus- või edasikindlustusandja kindlustusgrupi järelevalve alt välja, eelkõige juhul, kui leitakse, et selline ettevõtja ei ole kindlustusgrupi järelevalve eesmärkide seisukohast märkimisväärselt oluline. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve on täheldanud märkimisväärse olulisuse kriteeriumi erinevaid tõlgendusi ning teinud kindlaks, et mõnel juhul toob selline väljajätmine kaasa täieliku loobumise kindlustusgrupi järelevalvest või järelevalve vahepealse emaettevõtja tasandil. Seepärast on vaja täpsustada, et sellised juhtumid peaksid esinema üksnes väga erandlikel asjaoludel ning et kindlustusgrupi järelevalve teostajad peaksid pärast selliste otsuste tegemist andma neist Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele teada. Samuti tuleks kehtestada kriteeriumid, et oleks selgem, milliste ettevõtjate puhul tuleks leida, et need ei ole kindlustusgrupi järelevalve eesmärkide seisukohast märkimisväärselt olulised.
- (63a) Otsused mitte kaasata kindlustus- või edasikindlustusandjat kindlustusgrupi järelevalvesse võivad põhineda erinevatel direktiivi 2009/138/EÜ sätetel. Nimetatud direktiivi artikli 214 lõike 2 muudatused, mille eesmärk on täpsustada märkimisväärse olulisuse mõistet, ei tohiks seega mõjutada selliseid olemasolevaid otsuseid niivõrd, kuivõrd need põhinevad põhjustel, mis erinevad märkimisväärse olulisuse kaalutlustest, ning seni, kuni puuduvad tõendid olulise muutuse kohta ettevõtja struktuuris, tegevusvaldkonnas ja riskiprofiilis ning selliste otsuste aluseks olevad põhjendused jäävad kehtima.

- (64) Puudub selgus, milliste ettevõtjate liikide puhul võib kindlustusgrupi solventsuse arvutamisel rakendada 2. meetodit, nimelt direktiivi 2009/138/EÜ artiklis 233 sätestatud mahaarvamise ja agregeerimise meetodit, ning see kahjustab liidus ja kolmandates riikides võrdseid võimalusi. Seepärast tuleks selgelt kindlaks määrata, milliseid ettevõtjaid võib kaasata kindlustusgrupi solventsuse arvutamisse 2. meetodi abil. Sellist meetodit tuleks kohaldada üksnes kindlustus- ja edasikindlustusandjate, kolmandate riikide kindlustus- ja edasikindlustusandjate, segafinantsvaldusettevõtjate ning kindlustusvaldusettevõtjate suhtes. Samuti on oluline tagada, et usaldatavusnõuetega garanteeritakse kõigile kindlustusgruppidele, kelle suhtes kohaldatakse direktiivi 2009/138/EÜ III jaotist ja kes tegutsevad kolmandates riikides, ülemaailmsel tasandil võrdsed tingimused. Seetõttu peaks kindlustusgrupi järelevalve teostaja juhul, kui rahvusvaheline kindlustusgrupp hõlmab kindlustus- või edasikindlustusandjaid, kelle peakontor asub kolmandas riigis, kelle solventsusrežiim on tunnistanud kõnealuse direktiivi artikli 227 kohaselt samaväärseks või ajutiselt samaväärseks, seda arvesse võtma, kui ta otsustab, kas 1. meetodi asemel (raamatupidamise konsolideerimisel põhinev meetod) või sellega kombineeritult tuleks kasutada 2. meetodit.
- (65) Mõnes kindlustus- või edasikindlustusgrupis omandab ja hoiab osalust tütarettvõtjates vahepealne emaettevõtja, kes ei ole kindlustus- või edasikindlustusandja ega kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja, kusjuures need tütarettvõtjad on ainult või peamiselt kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandjad. Kehtivate eeskirjade kohaselt ei käsitata neid vahepealseid emaettevõtjaid kindlustusgrupi solventsuse arvutamisel kindlustusvaldusettevõtjatena, kui neil ei ole osalust vähemalt ühes kindlustus- või edasikindlustusandjas, kelle peakontor on liidus, kuigi nende riskide laad on väga sarnane. Seepärast tuleks eeskirju muuta nii, et selliseid kolmandate riikide kindlustus- ja edasikindlustusandjate valdusettevõtjaid koheldaks kindlustusgrupi solventsuse arvutamisel samamoodi nagu kindlustusvaldusettevõtjaid.

- (66) Direktiivis 2009/138/EÜ ja komisjoni delegeeritud määruses (EL) 2015/35¹¹ on sätestatud neli meetodit muudesse finantssektoritesse kuuluvate ettevõtjate kaasamiseks kindlustusgrupi solventsuse arvutamisse, sealhulgas direktiivi 2002/87/EÜ I lisas sätestatud meetodid 1 ja 2. See põhjustab ebajärjekindlat lähenemist järelevalvele ja ebavõrdseid tingimusi ning tarbetut keerukust. Seepärast tuleks eeskirju lihtsustada, nii et muudesse finantssektoritesse kuuluvad ettevõtjad panustaksid alati kindlustusgrupi solventsusesse, kasutades omavahendite ja kapitalinõuete arvutamise seoses asjakohaseid valdkondlikke eeskirju. Need omavahendite ja kapitalinõuded tuleks lihtsalt lisada kindlustusgrupi kindlustus- ja edasikindlustusosa omavahendite ja kapitalinõuetele.
- (67) Kehtivate eeskirjade kohaselt antakse osalusi omavatele kindlustus- ja edasikindlustusandjatele piiratud võimalused kasutada kindlustusgrupi solventsuse kindlaksmääramiseks lihtsustatud arvutusi, kui kasutatakse 1. meetodit, nimelt raamatupidamise konsolideerimisel põhinevat meetodit. See tekitab ebaproportsionaalset koormust, eelkõige juhul, kui kindlustusgrupil on osalused väga väikestes sidusettevõtjates. Seetõttu tuleks järelevalveasutuse eelneval heakskiidul lubada osalusi omavatel kindlustus- ja edasikindlustusandjatel kasutada ebaolulise suurusega sidusettevõtjate kaasamisel kindlustusgrupi solventsuse arvutamisse lihtsustatud meetodeid.
- (68) Koormatise mõistet, mida tuleks omavahendite liigitamisel eri tasemetesse arvesse võtta, ei ole täpsustatud. Eelkõige ei ole selge, kuidas seda mõistet kohaldatakse kindlustusvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate suhtes, kellel ei ole kindlustusvõtjatest ja soodustatud isikutest otseseid kliente. Seepärast tuleks kehtestada miinimumkriteeriumid, et oleks võimalik kindlaks teha juhtumid, kus kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja emiteeritud omavahendid on koormatistevabad.

¹¹ Komisjoni 10. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/35, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II) (ELT L 12, 17.1.2015, lk 1).

- (69) Nende ettevõtjate ring, keda tuleks kindlustusgrupi solventsuskapitalinõude alammäära arvutamisel arvesse võtta, peaks olema kooskõlas selliste ettevõtjate ringiga, kes panustavad kindlustusgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõude täitmiseks kasutatavatesse nõuetekohastesse omavahenditesse. Seetõttu tuleks alammäära arvutamisel võtta arvesse 1. meetodiga kaasatud kolmandate riikide kindlustus- ja edasikindlustusandjaid.
- (70) Kindlustusgrupi minimaalse konsolideeritud solventsuskapitalinõude arvutamise valem võib viia olukorrani, kus see miinimumnõue on kindlustusgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõudega peaaegu võrdne või isegi täiesti võrdne. Kui sellises olukorras kindlustusgrupp ei täida kindlustusgrupi minimaalset konsolideeritud solventsuskapitalinõuet, kuid täidab siiski oma solventsuskapitalinõuet, peaksid järelevalveasutused kasutama üksnes selliseid volitusi, mis neil on kindlustusgrupi solventsuskapitalinõude mittetäitmise korral.
- (71) Kindlustusgrupi solventsuse arvutamisel tuleks kindlustusvaldusettevõtjaid ja segafinantsvaldusettevõtjaid käsitleda kindlustus- või edasikindlustusandjatena. See tähendab selliste ettevõtjate puhul tinglike kapitalinõuete arvutamist. Sellised arvutused ei tohiks siiski mingil juhul tähendada, et kindlustusvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad peavad neid tinglikke kapitalinõudeid individuaalsel tasandil täitma.

- (72) Puuduvad õigusnormid, mis täpsustaksid, kuidas arvutada kindlustusgrupi solventsust, kui kasutatakse 1. ja 2. meetodi kombinatsiooni. See põhjustab ebajärjekindlaid tavaid ja ebakindlust, eelkõige seoses viisiga, kuidas arvutatakse 2. meetodiga hõlmatud kindlustus- ja edasikindlustusandjate osa kindlustusgrupi solventsuskapitalinõudes. Seepärast tuleks täpsustada kindlustusgrupi solventsuse arvutamise viisi, kui kasutatakse meetodite kombinatsiooni. Selleks ei tohiks kindlustusgrupi solventsuse arvutamisel jätta tähelepanuta sellistest kindlustus- ja edasikindlustusandjatest tulenevat olulist riski. Kuid selleks, et vältida kapitalinõuete olulist suurenemist ning tagada kindlustus- ja edasikindlustusgruppidele ülemaailmsel tasandil võrdsed tingimused, tuleks selgitada, et kindlustusgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõude arvutamisel ei kohaldata selliste osaluste suhtes aktsiariski kapitalinõuet. Samal põhjusel tuleks valuutariski kapitalinõuet kohaldada ainult nende osaluste sellise väärtuse suhtes, mis ületab kõnealuste sidusettevõtjate solventsuskapitalinõudeid. Osalusi omavatel kindlustus- või edasikindlustusandjatel peaks olema lubatud võtta arvesse hajutatust kõnealuse valuutariski ja kindlustusgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõude arvutamise aluseks olevate muude riskide vahel.
- (73) Praegu võivad kindlustusgrupi järelevalve teostajad kindlaks määrata künnised, millest alates loetakse kindlustusgrupisiseseid tehinguid ja riskikontsentratsiooni solventsuskapitalinõude, tehniliste eraldiste või mõlema alusel oluliseks. Künniste kindlaksmääramiseks võivad siiski sobida ka muud riskipõhised kvantitatiivsed või kvalitatiivsed kriteeriumid, näiteks nõuetekohased omavahendid. Seetõttu peaks kindlustusgrupi järelevalve teostajatel olema suurem paindlikkus olulise kindlustusgrupisisese tehingu või olulise riskikontsentratsiooni määratlemisel.

- (74) Kindlustusgrupi järelevalve teostajatel võib puududa oluline teave kindlustusgrupisiseste tehingute kohta, millest ei tule kehtivate eeskirjade kohaselt teatada, eelkõige selliste tehingute kohta, mis hõlmavad kolmandate riikide kindlustus- ja edasikindlustusandjaid, kindlustusvaldusettevõtjaid ja segafinantsvaldusettevõtjaid. Seetõttu tuleks mõiste „kindlustusgrupisisised tehingud, millest tuleb teatada“ läbi vaadata. Lisaks peaks kindlustusgrupi järelevalve teostajatel olema õigus kohandada mõiste „kindlustusgrupisisised tehingud, millest tuleb teatada“ määratlust nii, et see sobiks paremini iga kindlustusgrupi eripäraga.
- (75) Kindlustusvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad võivad olla kindlustus- või edasikindlustusgruppide emavettevõtjad. Sellisel juhul tuleb kindlustusgrupi järelevalvet rakendada selliste valdusettevõtjate konsolideeritud olukorra alusel. Kuna selliste valdusettevõtjate kontrollitavatel kindlustus- või edasikindlustusandjatel ei ole alati võimalik tagada kindlustusgrupi järelevalvet käsitlevate nõuete täitmist, on vaja tagada, et kindlustusgrupi järelevalve teostajatel on asjakohased järelevalve- ja jõustamisvolitused, et tagada kindlustusgruppide vastavus direktiivile 2009/138/EÜ. Sarnaselt muudatustega, mis tehti krediidi- ja finantseerimisasutustega seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL¹² Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2019/878,¹³ peaksid kindlustusgrupi järelevalve teostajatel olema seega valdusettevõtjate suhtes minimaalsed volitused, sealhulgas üldised järelevalvevolitused, mida rakendatakse kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes kindlustusgrupi järelevalve eesmärgil.

¹² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

¹³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/878, millega muudetakse direktiivi 2013/36/EL seoses vabastatud üksuste, finantsvaldusettevõtjate, segafinantsvaldusettevõtjate, tasustamise, järelevalvemeetmete ja -volituste ning kapitali säilitamise meetmetega (ELT L 150, 7.6.2019, lk 253).

(76) Selleks et säilitada võrdsed tingimused ülemaailmsel tasandil ja kindlustusvõtjate kaitse, tuleks kõiki liidus tegutsevaid kindlustusgruppe, olenemata nende kõrgeima tasandi emaettevõtja peakontori asukohast, kohelda direktiivi 2009/138/EÜ III jaotise kohase konsolideerimisgrupi järelevalve kohaldamisel võrdselt. Kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad kuuluvad kindlustusgruppi, mille emaettevõtja peakontor asub kolmandas riigis, mida ei peeta kõnealuse direktiivi artikli 260 kohaselt samaväärseks või ajutiselt samaväärseks, on kindlustusgrupi järelevalve teostamine keerulisem. Kindlustusgrupi järelevalve teostajad võivad otsustada selliste gruppide suhtes rakendada nn muid meetodeid kooskõlas kõnealuse direktiivi artikliga 262. Need meetodid ei ole aga selgelt sätestatud ja eesmärgid, mida nende muude meetoditega tuleks saavutada, on ebaselged. Kui seda probleemi ei käsitleta, võib see avaldada soovimatut mõju võrdsetele võimalustele nende kindlustusgruppide puhul, kelle kõrgeima tasandi emaettevõtja asub liidus, ja nende kindlustusgruppide, kelle kõrgeima tasandi emaettevõtja asub kolmandas riigis, mis ei ole samaväärne. Seepärast tuleks täiendavalt täpsustada muude meetodite eesmärki, sealhulgas minimaalset meetmete kogumit, mida kindlustusgrupi järelevalve teostajad peaksid kaaluma. Eelkõige peaksid need meetodid tagama ühesuguse kaitsetaseme kõigile kindlustusvõtjatele kindlustus- või edasikindlustusandjate juures, kelle peakontor asub liidus, olenemata selle kindlustusgrupi kõrgeima tasandi emaettevõtja peakontori asukohast, mille alla sellised kindlustus- või edasikindlustusandjad kuuluvad.

(77) Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2019/981¹⁴ kehtestati pikaajaliste omakapitaliinvesteeringute eeliskohtlemine. Kestusel põhineva aktsiariski alakomponendi suhtes, mille eesmärk on kajastada ka pikema tähtajaga investeerimise väiksemat riski, kuid mida liidus kasutatakse väga piiratult, kohaldatakse kriteeriume, mis on rangemad pikaajaliste omakapitaliinvesteeringute suhtes kohaldatavatest kriteeriumidest. Seepärast näib, et uue pikaajaliste omakapitaliinvesteeringute usaldatavusnõuete kategooriaga välditakse vajadust olemasoleva kestusel põhineva aktsiariski alakomponendi järele. Kestusel põhinev aktsiariski alakomponent tuleks välja jätta, sest puudub vajadus säilitada kaht erinevat eeliskohtlemist, millel on sama eesmärk premeerida pikaajalisi investeeringuid. Selleks et vältida olukorda, kus kõnealustel muudatustel on kahjulik mõju, tuleks siiski ette näha varasemalt kehtinud nõuete ajutise kohaldamise klausel nende kindlustusandjate puhul, kes kasutavad praegu kestusel põhinevat aktsiariski alakomponenti.

¹⁴ Komisjoni 8. märtsi 2019. aasta delegeeritud määrus (EL) 2019/981, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) 2015/35, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solvendus II) (ELT L 161, 18.6.2019, lk 1).

- (78) Rohelise kokkuleppe keskkonna- ja kliimaeesmärkide saavutamine nõuab suurte investeeringute suunamist erasektorist, sealhulgas kindlustus- ja edasikindlustusettevõtjatelt, kestlikesse investeeringutesse. Direktiivi 2009/138/EÜ sätted kapitalinõuete kohta ei tohiks takistada kindlustus- ja edasikindlustusandjate kestlikke investeeringuid, vaid peaksid kajastama keskkonda kahjustavasse tegevusse investeerimise täielikku riski. Kuigi praeguses etapis ei ole piisavalt tõendeid keskkonnakahjulike või sotsiaalselt kahjulike investeeringute ja muude investeeringute riskierinevuste kohta, võivad sellised tõendid lähiaastatel kättesaadavaks muutuda. Selleks et tagada asjakohaste tõendite nõuetekohane hindamine, peaks Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve jälgima keskkonnakahjulike või sotsiaalselt kahjulike investeeringute riskiprofiili ja esitama 2023. aastaks selle tõendite kohta aruande. Vajaduse korral tuleks Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve aruandes anda nõu nii direktiivi 2009/138/EÜ kui ka selle direktiivi alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide muutmise kohta. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve võib ka uurida, kas ja kuidas oleks asjakohane võtta arvesse teatavaid keskkonnariske, mis ei ole seotud kliimamuutustega. Näiteks kui tõendid seda kinnitavad, võiks Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve analüüsida vajadust laiendada käesoleva direktiiviga kehtestatavat analüüsi, mis hõlmab kliimamuutustega seotud riskide stsenaariume, muudele keskkonnariskidele.

- (79) Kliimamuutused mõjutavad praegu ja vähemalt järgmistel kümnenditel looduskatastroofide sagedust ja tõsidust, mis keskkonnaseisundi halvenemise ja reostuse tõttu tõenäoliselt veelgi süvenevad. See võib muuta ka kindlustus- ja edasikindlustusandjate looduskatastroofiriski positsiooni ja muuta kehtetuks delegeeritud määruses (EL) 2015/35 sätestatud looduskatastroofiriski standardparameetrid. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve peaks looduskatastroofiriski komponendi ulatuse ja selle standardparameetrite kalibreerimise korrapäraselt läbi vaatama tagamaks, et looduskatastroofiriski standardparameetrite ning kindlustus- ja edasikindlustusandjate tegeliku riskipositsiooni vahel ei ole püsivaid lahknevusi. Selleks peaks Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve võtma arvesse kliimateaduse uusimaid kättesaadavaid tõendeid ning esitama lahknevuste avastamise korral komisjonile oma arvamuse.
- (80) Direktiivi 2009/138/EÜ artikli 308b lõikes 12 sätestatud nõudeid tuleks muuta, et tagada kooskõla pangandusraamistikuga ja võrdsed tingimused selliste liikmesriikide keskvalitsuste või keskpankade vastu olevate nõuete käsitlemisel, mis on nomineeritud ja väljastatud liikmesriigi vääringus. Selleks tuleks selliste riskipositsioonide suhtes kehtestada varasemalt kehtinud nõuete ajutise kohaldamise kord, et vabastada asjaomased riskipositsioonid hinnavaheriski ja turu kontsentratsiooniriski kapitalinõuetest, tingimusel et riskipositsioonid tekkisid enne 1. jaanuari 2023.

- (81) Mõnel juhul toetuvad kindlustus- või edasikindlustusgrupid suurel määral riskivabade intressimäärade üleminekumeetme ja tehniliste eraldiste üleminekumeetme kasutamisele. See võib moonutada kindlustusgrupi tegelikku solventsuse positsiooni. Seepärast tuleks kindlustus- või edasikindlustusgruppidele nõuda, et nad avalikustaksid mõju, mida nende solventsuse positsioonile avaldab eeldus, et kõnealustest üleminekumeetmetest tulenevaid omavahendeid ei saa kasutada kindlustusgrupi solventsuskapitalinõude täitmiseks. Samuti peaks järelevalveasutustel olema õigus võtta asjakohaseid meetmeid, et nende üleminekumeetmete kasutamine kajastaks asjakohaselt kindlustusgrupi finantsseisundit. Need meetmed ei tohiks siiski mõjutada kõnealuste üleminekumeetmete kasutamist sidusettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandjate poolt nende individuaalse solventsuskapitalinõude arvutamisel.
- (82) Direktiiviga 2009/138/EÜ on ette nähtud riskivabade intressimäärade ja tehniliste eraldiste üleminekumeetmed, millel peab olema järelevalveasutuse heakskiit ja mida rakendatakse lepingute suhtes, millest tulenevad enne 2016. aastat sõlmitud kindlustus- ja edasikindlustuskohustused. Kuigi üleminekumeetmed peaksid julgustama ettevõtjaid hakkama kõnealust direktiivi võimalikult õigeaegselt järgima, aeglustab esimest korda alles tükk aega pärast 2016. aastat heaks kiidetud üleminekumeetmete rakendamine tõenäoliselt kõnealuse direktiivi järgimist. Selliste üleminekumeetmete kasutamise heakskiitmine peaks seega piirduma juhtudega, kus kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes hakatakse esmakordselt kohaldama direktiivi 2009/138/EÜ eeskirju või kus ettevõtja on võtnud vastu kindlustus- või edasikindlustuslepingute portfelli ja üleandev ettevõtja rakendas enne üleandmist selle portfelliga seotud kohustuste suhtes üleminekumeetmeid.

- (82a) Riskivabasid intressimäärasid ja tehnilisi eraldisi käsitlevate üleminekumeetmete järkjärgulise kohaldamise kavade järelevalvet tuleks parandada, eelkõige tugevdades järelevalveasutuse õigust need üleminekumeetmed tühistada, kui üleminekuperioodi lõpuks ei ole solventsuskapitalinõude täitmiseks tehtud edusamme või kui selle täitmine on ebarealistlik. Eelkõige võib täitmist pidada ebarealistlikuks, kui see põhineb eeldusel, et finantsturgude olukord üleminekuperioodi lõpus on hindamise ajal valitseva olukorraga võrreldes paranenud.
- (82b) Selleks et võtta arvesse turu arengusuundumusi ja täiendada käesoleva direktiivi teatavaid üksikasjalikke tehnilisi aspekte, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte seoses väikeste ja mittekeerukate ettevõtjate ja kindlustusgruppide kindlaksmääramise kriteeriumidega, kaptiivkindlustus- ja kaptiivedasikindlustusandjate piiratud järelevalvelise aruandluse kriteeriumidega, parima hinnangu usaldusväärse deterministliku hindamisega, kindlustusgrupi solventsuse arvutamise lihtsustatud meetodi kohaldamisega ning kindlustusgrupi regulaarses järelevalvelises aruandes esitatava teabega. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.

- (82c) Selleks et tagada käesoleva direktiivi ühtlustatud kohaldamine, peaks Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve töötama välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada tegureid, mida järelevalveasutused peavad arvesse võtma, et teha kindlaks potentsiaalselt ühte kindlustusgruppi kuuluvate eri kindlustus- või edasikindlustusandjate vahelised suhted. Komisjon peaks käesolevat direktiivi täiendama, võttes vastu Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poolt välja töötatud regulatiivsed tehnilised standardid delegeeritud õigusaktidega vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 290 ja kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14. Komisjonil peaks samuti olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 291 ja määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 15 vastu Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve välja töötatud rakenduslikud tehnilised standardid, et täpsustada mõned elukindlustuslepingutest tulenevate kohustuste parima hinnangu usaldusväärse deterministliku hindamise meetodite üksikasjad.
- (82d) Kuna käesoleva direktiivi eesmärgi ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid nende ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (83) Ühendkuningriigist sai 1. veebruaril 2020 kolmas riik ja alates 31. detsembrist 2020 ei kohaldata enam liidu õigust Ühendkuningriigi suhtes ega Ühendkuningriigis. Direktiivis 2009/138/EÜ on mitu sätet, mis käsitlevad konkreetsete liikmesriikide eripärasid, ning sellised konkreetsetelt Ühendkuningriiki käsitlevad sätted on aegunud ja tuleks seetõttu välja jätta.

(84) Direktiivi 2009/138/EÜ tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2009/138/EÜ muutmine

Direktiivi 2009/138/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 2 lõike 3 punkti a alapunkt iv asendatakse järgmisega:

„iv) Irimaal kasutatava pikaajalise katkemisõiguseta tervisekindlustuse liigid (permanent health insurance not subject to cancellation);“.

2) Artikli 4 lõike 1 punktid a, b ja c asendatakse järgmisega:

„a) kindlustusandja aastane brutokindlustusmaksete summa ei ole suurem kui 15 000 000 eurot;

b) kindlustusandja artiklis 76 osutatud tehniliste eraldiste brutoväärtus koos edasikindlustuslepingute kindlustussummadest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summadega ei ole suurem kui 50 000 000 eurot;

c) kindlustusgruppi kuuluva kindlustusandja puhul ei ole kindlustusgrupi tehniliste eraldiste brutoväärtus koos edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summadega suurem kui 50 000 000 eurot;“.

3) Artiklit 6 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) abistamisteenus, mida osutatakse maantee sõidukiga seotud õnnetuse või rikke korral, kui see juhtub abistamisteenuseid pakkuva kindlustusandja asukohaliikmesriigi või naaberriikide territooriumil;“;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Lõike 1 punkti b alapunktides i ja ii osutatud juhtudel ei kohaldata tingimust, et õnnetus või rike peab olema juhtunud abistamisteenuseid pakkuva kindlustusandja asukohaliikmesriigi territooriumil, juhul kui soodustatud isik on abistamisteenuseid pakkuva juriidilise isiku liige ning rikketeenistust või sõiduki toimetamist teostab liikmekaardi esitamisel täiendava lisatasu maksmiseta asjaomase riigi samasugune juriidiline isik vastastikusel kokkuleppel.“;

c) lõige 3 jäetakse välja.

4) Artikli 8 punkt 3 jäetakse välja.

5) Artiklit 13 muudetakse järgmiselt:

a) punkti 7 alapunkt b jäetakse välja;

b) lisatakse punktid 10a, 10b, 10c ja 10d:

„10a) „väike ja mittekeerukas ettevõtja“ – kindlustus- ja/või edasikindlustusandja, sealhulgas kaptiivkindlustus- ja/või kaptiivedasikindlustusandja, kes vastab artiklis 29a sätestatud tingimustele ja on kooskõlas artikliga 29b liigitatud selliseks ettevõtjaks;

10b) „audiitorühing“ – audiitorühing Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ* artikli 2 punkti 3 tähenduses;

10c) „vannutatud audiitor“ – vannutatud audiitor Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ* artikli 2 punkti 2 tähenduses;

10d) „väike ja mittekeerukas kindlustusgrupp“ – kindlustusgrupp, mis vastab artiklis 213a sätestatud tingimustele ja mille kindlustusgrupi järelevalve teostaja on kooskõlas kõnealuse artikli lõikega 2 liigitanud selliseks grupiks;

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. mai 2006. aasta direktiiv 2006/43/EÜ, mis käsitleb raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohustuslikku auditit ning millega muudetakse nõukogu direktiive 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 84/253/EMÜ (ELT L 157, 9.6.2006, lk 87).“;

c) punktid 15 ja 16 asendatakse järgmisega:

„15) „emaettevõtja“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/34/EL* artikli 22 lõigetes 1 ja 2 osutatud emaettevõtja, samuti ettevõtja, keda järelevalveasutused käsivad emaettevõtjana kooskõlas käesoleva direktiivi artikli 212 lõikega 2 või artikli 214 lõigetega 5 või 6;

„16) „tütarettevõtja“ – direktiivi 2013/34/EL artikli 22 lõigetes 1 ja 2 osutatud tütarettevõtja, kaasa arvatud selle tütarettevõtjad, ning ettevõtja, keda järelevalveasutused peavad käsitama tütarettevõtjana kooskõlas käesoleva direktiivi artikli 212 lõikega 2 või artikli 214 lõigetega 5 või 6;

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/34/EL teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta ja millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ (ELT L 182, 29.6.2013, lk 19).“;

d) punktis 18 asendatakse sõnad „direktiivi 83/349/EMÜ artiklis 1“ sõnadega „direktiivi 2013/34/EL artikli 22 lõigetes 1 ja 2“;

e) punkt 19 asendatakse järgmisega:

„19) „kindlustusgrupisisene tehing“ – mis tahes tehing, millega kindlustus- või edasikindlustusandja, kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja sõltub lepingulise või mittelepingulise kohustuse täitmisel kas tasu eest või tasuta otseselt või kaudselt teistest sama kindlustusgrupi ettevõtjatest või mõnest füüsilisest või juriidilisest isikust, kellel on kõnealuse kindlustusgrupi ettevõtjatega märkimisväärne seos;“;

f) punkti 22 muudetakse järgmiselt:

i) punktis a asendatakse sõnad „direktiivi 2004/39/EÜ artikli 4 lõike 1 punktis 14“ sõnadega „Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/65/EL* artikli 4 lõike 1 punktis 21“;

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349).“;

ii) punkti b alapunktis i asendatakse sõnad „direktiivi 2004/39/EÜ“ sõnadega „direktiivi 2014/65/EL“;

g) punkti 25 muudetakse järgmiselt:

- i) punktis a asendatakse sõnad „Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 punktide 1, 5 ja 21“ sõnadega „Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013* artikli 4 lõike 1 punktide 1, 18 ja 26“;

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013, mis käsitleb krediitiasutuste suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ja millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).“;

- ii) punktis c asendatakse sõnad „direktiivi 2004/39/EÜ“ sõnadega „direktiivi 2014/65/EL“;

h) punkti 27 muudetakse järgmiselt:

- i) punktis c asendatakse alapunkt ii järgmisega:

„ii) netokäive direktiivi 2013/34/EL artikli 2 punkti 5 tähenduses 13 600 000 eurot;“;

- ii) sõnad „direktiivi 83/349/EMÜ“ asendatakse sõnadega „direktiivi 2013/34/EL“;

i) lisatakse punkt 41:

„41) „reguleeritud ettevõtja“ – reguleeritud üksus direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punkti 4 tähenduses või tööandja kogumispensioni asutus direktiivi (EL) 2016/2341 artikli 6 punkti 1 tähenduses.“

6) Artikli 18 lõikesse 1 lisatakse punkt i:

„i) märkima, kas teises liikmesriigis esitatud taotlus otsekindlustus- või edasikindlustustegevuse alustamiseks või teise reguleeritud ettevõtja või kindlustuse turustaja tegevuse alustamiseks on tagasi lükatud või tühistatud, ning tagasilükkamise või tühistamise põhjused.“

7) Artikli 23 lõikele 1 lisatakse punkt f:

„f) turg, kus asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja kavatseb tegutseda.“

8) Artikli 24 lõike 2 teises lõigus asendatakse sõnad „direktiivi 2004/39/EÜ“ sõnadega „direktiivi 2014/65/EL“.

9) Artiklit 25 muudetakse järgmiselt:

a) kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Samasugune õigus sätestatakse juhtudeks, kui järelevalveasutus ei ole tegevusloa taotlust kuue kuu jooksul alates selle kättesaamisest või artikli 26 lõike 4 kohase ühise hindamise juhtudel kaheksa kuu jooksul alates selle kättesaamisest läbi vaadanud.“;

b) lisatakse järgmine lõik:

„Igast tegevusloa andmisest keeldumisest, sealhulgas taotluse esitanud ettevõtja tuvastamisest ja keeldumise põhjustest teatatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010* asutatud Euroopa järelevalveasutusele (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve). Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve peab sellist teavet sisaldavat ajakohastatud andmebaasi ja annab järelevalveasutustele juurdepääsu kõnealusele andmebaasile.

*Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1094/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/79/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 48).“

10) Artiklis 25a asendatakse sõnad „Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010 ⁽⁶⁾ asutatud Euroopa Järelevalveasutusele (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) (edaspidi „Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve“)“ sõnadega „Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve“.

11) Artiklile 26 lisatakse lõige 4:

„4. Kui lõike 1 kohaselt on vaja konsulteerida mitme järelevalveasutusega, võib iga asjaomane järelevalveasutus ühe kuu jooksul alates konsultatsioonitaotluse saamisest taotleda tegevusluba andvalt järelevalveasutuselt tegevusloa taotluse ühist hindamist. Tegevusluba andev järelevalveasutus võtab oma lõpliku otsuse tegemisel arvesse ühise hindamise järeldusi.“

12) Artiklit 29 muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

„3. Liikmesriigid tagavad, et käesolevas direktiivis sätestatud nõudeid kohaldatakse viisil, mis on proportsionaalne kindlustus- või edasikindlustusandja tegevusele omaste riskide laadi, ulatuse ja keerukusega, eelkõige väikesteks ja mittekeerukateks ettevõtjateks liigitatud ettevõtjate puhul.

4 Komisjoni poolt vastuvõetud delegeeritud õigusaktides ning regulatiivsetes ja rakenduslikes tehnilistes standardites võetakse arvesse proportsionaalsuse põhimõtet, tagades seega käesoleva direktiivi proportsionaalse kohaldamise, eelkõige väikeste ja mittekeerukate ettevõtjate puhul.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poolt määruse (EL) nr 1094/2010 artiklite 10–14 kohaselt esitatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõudega, kõnealuse määruse artikli 15 kohaselt esitatud rakenduslike tehniliste standardite eelnõudega ning kõnealuse määruse artikli 16 kohaselt välja antud suuniste ja soovitusetega tagatakse käesoleva direktiivi proportsionaalne kohaldamine, eelkõige väikeste ja mittekeerukate ettevõtjate puhul.“;

b) lisatakse lõiked 5 ja 6:

„5. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusakte, millega täpsustatakse artikli 29a lõikes 1 ja artikli 213a lõikes 1 sätestatud kriteeriume, sealhulgas täpsustatakse, milliseid investeeringuid käsitletakse nende riskitasemest või keerukusest lähtuvalt artikli 29a lõike 1 ja artikli 213a lõike 1 kohaselt traditsiooniliste või ebatraditsiooniliste investeeringutena.

6. Selleks et tagada järelevalve järjepidevus proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamisel, koostab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve suunised, et täpsustada metoodikat, mida kasutatakse:

- a) ettevõtjate ja kindlustusgruppide liigitamisel väikesteks ja mittekeerukateks ning
- b) järelevalveasutuse heakskiidu andmisel või tühistamisel proportsionaalsusmeetmete puhul, mida kasutavad ettevõtjad, kes ei ole liigitatud artiklis 29d osutatud väikesteks ja mittekeerukateks ettevõtjateks, ja kindlustusgrupid, mis ei ole liigitatud väikesteks ja mittekeerukateks kindlustusgruppideks.“

13) Lisatakse artiklid 29a–29e:

„Artikkel 29a

Väikeste ja mittekeerukate ettevõtjate kindlaksmääramise kriteeriumid

1. Liikmesriigid tagavad, et ettevõtjad liigitatakse kooskõlas artiklis 29b sätestatud menetlusega väikesteks ja mittekeerukateks ettevõtjateks, kui need ettevõtjad vastavad kahe järjestikuse majandusaasta jooksul enne sellist liigitamist järgmistele kriteeriumidele.

- a) Elukindlustustegevusega tegelevate kindlustusandjate puhul ja nende nii elu- kui ka kahjukindlustustegevusega tegelevate kindlustusandjate puhul, kelle elukindlustustegevusega seotud tehnilised eraldised moodustavad vähemalt 20 % artiklis 76 osutatud tehniliste eraldiste brutoväärtusest koos edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summadega ja kelle kahjukindlustustegevusega seotud aastane brutokindlustusmaksete summa moodustab alla 40 % aastasest brutokindlustusmaksete kogusummast, peavad olema täidetud kõik järgmised kriteeriumid:
 - i) artikli 105 lõike 5 punktis a osutatud intressimäärariski alakomponent ei ole suurem kui 5 % artiklis 76 osutatud tehniliste eraldiste brutoväärtusest koos edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summadega;
 - ii) aastane brutokindlustusmaksete summa, mis on saadud tegevusest, mis toimub muus liikmesriigis kui päritoluliikmesriik, kus kindlustusandja sai tegevusloa kooskõlas artikliga 14, on väiksem mõlemast järgmisest künnisest:

= 15 000 000 eurot või

= 5 % aastasest brutokindlustusmaksete kogusummast;

- iii) elukindlustustegevusega seotud ja artiklis 76 osutatud tehniliste eraldiste brutoväärtus koos edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summadega ei ületa 1 000 000 000 eurot;
 - iv) traditsioonilised investeeringud moodustavad rohkem kui 80 % koguinvesteeringutest;
 - v) kindlustusandja tegevus ei hõlma edasikindlustustegevust, mis moodustab rohkem kui 50 % tema aastasest brutokindlustusmaksete kogusummast.
- b) Kahjukindlustusandjate puhul ja nende nii elu- kui ka kahjukindlustustegevusega tegelevate kindlustusandjate puhul, kelle kahjukindlustustegevusega seotud aastane brutokindlustusmaksete summa moodustab vähemalt 40 % asjaomase kindlustusandja aastasest brutokindlustusmaksete kogusummast ja kelle elukindlustustegevusega seotud tehnilised eraldised moodustavad vähem kui 20 % asjaomase kindlustusandja artiklis 76 osutatud tehniliste eraldiste brutoväärtusest koos edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summadega, peavad olema täidetud kõik järgmised kriteeriumid:
- i) viimase kolme aasta kahjukindlustustegevuse keskmine kombineeritud suhtarv ilma edasikindlustuseta on väiksem kui 100 %;
 - ii) ;
- aastane brutokindlustusmaksete summa, mis on saadud tegevusest, mis toimub muus liikmesriigis kui päritoluliikmesriik, kus kindlustusandja sai tegevusloa kooskõlas artikliga 14, on väiksem mõlemast järgmisest künnisest:
- = 15 000 000 eurot või
 - = 5 % aastasest brutokindlustusmaksete kogusummast;

- iii) aastane kahjukindlustustegevusega seotud brutokindlustusmaksete summa ei ole suurem kui 100 000 000 eurot;
 - iv) I lisa A jao liikide 5–7, 11, 12, 14 ja 15 puhul ei ületa aastane brutokindlustusmaksete summa 30 % kahjukindlustuse aastasest kindlustusmaksete kogusummast;
 - v) traditsioonilised investeeringud moodustavad rohkem kui 80 % koguinvesteeringutest;
 - vi) kindlustusandja tegevus ei hõlma edasikindlustustegevust, mis moodustab rohkem kui 50 % tema brutokindlustusmaksete kogusummast.
- c) Kindlustusandjate puhul, kes tegelevad nii elu- kui ka kahjukindlustustegevusega ning kelle elukindlustustegevusega seotud tehnilised eraldised moodustavad vähemalt 20 % artiklis 76 osutatud tehniliste eraldiste brutoväärtusest koos edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summadega ja kelle kahjukindlustustegevusega seotud aastane brutokindlustusmaksete summa moodustab vähemalt 40 % asjaomase kindlustusandja aastasest brutokindlustusmaksete kogusummast, peavad olema täidetud kõik järgmised kriteeriumid:
- i) artikli 105 lõike 5 punktis a osutatud intressimäärariski alakomponent ei ole suurem kui 5 % artiklis 76 osutatud tehniliste eraldiste brutoväärtusest koos edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summadega;
 - ii) viimase kolme aasta kahjukindlustustegevuse keskmine kombineeritud suhtarv ilma edasikindlustuseta on väiksem kui 100 %;
 - iii) elukindlustustegevusega seotud ja artiklis 76 osutatud tehniliste eraldiste brutoväärtus koos edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summadega ei ületa 1 000 000 000 eurot;

- iv) aastane kahjukindlustustegevusega seotud brutokindlustusmaksete kogusumma ei ole suurem kui 100 000 000 eurot;
- v) aastane brutokindlustusmaksete summa, mis on saadud tegevusest, mis toimub muus liikmesriigis kui päritoluliikmesriik, kus kindlustusandja sai tegevusloa kooskõlas artikliga 14, on väiksem mõlemast järgmisest künnisest:
- = 15 000 000 eurot või
 - = 5 % aastasest brutokindlustusmaksete kogusummast;
- vi) I lisa A jao liikide 5–7, 11, 12, 14 ja 15 puhul ei ületa aastane brutokindlustusmaksete summa 30 % kahjukindlustuse aastasest kindlustusmaksete kogusummast;
- vii) traditsioonilised investeeringud moodustavad rohkem kui 80 % koguinvesteeringutest;
- viii) kindlustusandja tegevus ei hõlma edasikindlustustegevust, mis moodustab rohkem kui 50 % tema aastasest brutokindlustusmaksete kogusummast.

Esimese lõigu punkti a alapunktides ii ja v, punkti b alapunktides ii ja vi ning punkti c alapunktides v ja viii sätestatud kriteeriume ei kohaldata kaptiivkindlustus- ja kaptiivedasikindlustusandjate suhtes.

2. Ettevõtjate puhul, kes on saanud tegevusloa kooskõlas artikliga 14 vähem kui kaheks aastaks, hinnatakse käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele vastavust liigitamisele eelnenud viimase majandusaasta alusel või juhul, kui tegevusluba on saadud vähem kui üheks aastaks, artiklis 23 osutatud tegevuskava alusel.

3. Väikesteks ja mittekeerukateks ettevõtjateks ei liigitata kunagi järgmisi ettevõtjaid:

- a) ettevõtjad, kes kasutavad solventsuskapitalinõude arvutamiseks heakskiidetud osalist või täielikku sisemudelit vastavalt VI peatüki 4. jao 3. alajaos sätestatud täielike ja osaliste sisemudelite nõuetele;
- b) ettevõtjad, kes on finantskonglomeraadi emaettevõtjad direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punkti 14 tähenduses või kindlustusgrupi emaettevõtjad käesoleva direktiivi artikli 212 tähenduses ja kelle suhtes kohaldatakse kooskõlas artikli 213 lõike 2 punktiga a või b kindlustusgrupi järelevalvet, välja arvatud juhul, kui kindlustusgrupp on liigitatud väikeseks ja mittekeerukaks kindlustusgrupiks;
- c) ettevõtjad, kes on mõne artikli 228 lõikes 1 osutatud ettevõtja emaettevõtjad;
- d) ettevõtjad, kes haldavad grupipensionifonde artikli 2 lõike 3 punkti b alapunkti iii ja artikli 2 lõike 3 punkti b alapunkti iv tähenduses, kui grupipensionifondide varade väärtus ületab 500 000 000 eurot.

Artikkel 29b

Kriteeriumidele vastavate kindlustus- ja edasikindlustusandjate liigitamise protsess

1. Liikmesriigid tagavad, et artiklis 29a sätestatud tingimustele vastavad ettevõtjad võivad teatada sellisest vastavusest järelevalveasutusele, et neid saaks liigitada väikesteks ja mittekeerukateks ettevõtjateks.
2. Ettevõtja esitab lõikes 1 osutatud teate artiklis 14 osutatud eelneva tegevusloa andnud liikmesriigi järelevalveasutusele. Kõnealune teade sisaldab kõiki järgmisi andmeid:
 - a) tõendid selle kohta, et kindlustus- või edasikindlustusandja vastab kõigile artiklis 29a sätestatud tingimustele;
 - b) kinnitus selle kohta, et kindlustus- või edasikindlustusandja ei kavanda järgmise kolme aasta jooksul ühtegi strateegilist muudatust, mille tulemusel ta ei vastaks mõnele artiklis 29a sätestatud tingimusele;
 - c) selliste proportsionaalsusmeetmete kindlaksmääramine, mida kindlustus- või edasikindlustusandja rakendab, eelkõige juhul, kui kavatsetakse kasutada parima hinnangu lihtsustust, ja teave selle kohta, kas kindlustus- või edasikindlustusandja kavatseb kasutada artikli 77 lõikes 7 sätestatud lihtsustatud meetodit tehniliste eraldiste arvutamiseks.

3. Järelevalveasutus võib esitada vastuväite ettevõtja väikeseks ja mittekeerukaks liigitamise kohta kahe kuu jooksul alates käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teate saamisest ainult juhul, kui põhjus on järgmine:
- a) artiklis 29a sätestatud tingimuste täitmata jätmine;
 - b) solventsuskapitalinõude täitmata jätmine, mida hinnatakse, võttes arvesse nii artikli 77a lõikes 2, artiklites 308c, 308d ja vajaduse korral artikli 111 lõike 1 [teises] lõigus osutatud üleminekumeetmete kasutamist kui ka mittekasutamist;
 - c) ettevõtja moodustab üle 5 % oma päritoluliikmesriigi elukindlustus- või kahjukindlustus- ja edasikindlustusturust („turuosa“).

Järelevalveasutus teeb liigitamise suhtes vastuväite esitamise otsuse kirjalikult ja põhjendab oma mittenõustumist. Sellise otsuse puudumise korral liigitatakse ettevõtja väikeseks ja mittekeerukaks alates kahekuulise vaidlustamisperioodi lõpust või varasemast kuupäevast, kui järelevalveasutus on varem teinud otsuse, millega kinnitatakse vastavust kriteeriumidele.

Ettevõtja turuosa hindamine punkti c kohaldamisel põhineb kahjukindlustus- ja edasikindlustusturu brutokindlustusmaksete summal ning elukindlustusturu tehniliste eraldiste brutosummal. Hindamisel võetakse arvesse ka artikli 35a lõikes 6 osutatud suuniseid.

4. Taotluste puhul, mille järelevalveasutused saavad kätte esimese kuue kuu jooksul pärast [*Väljaannete talitus, palun lisada kuupäev = käesoleva direktiivi kohaldamise alguskuupäev*], pikendatakse lõikes 3 osutatud tähtaega nelja kuuni.
5. Ettevõtja liigitatakse väikeseks ja mittekeerukaks seni, kuni selline liigitamine ei lõpe kooskõlas käesoleva lõikega.

Kui väike ja mittekeerukas ettevõtja ei vasta enam mõnele artikli 29a lõikes 1 sätestatud kriteeriumile, teavitab ta sellest viivitamata järelevalveasutust. Kui selline mittevastavus kestab pidevalt kahe järjestikuse aasta jooksul, teavitab ettevõtja sellest olukorrast järelevalveasutust ning alates kolmandast majandusaastast ei liigitata teda enam väikeseks ja mittekeerukaks ettevõtjaks.

Kui väike ja mittekeerukas ettevõtja ei vasta enam mõnele artikli 29a lõikes 3 sätestatud tingimusele, teavitab kõnealune ettevõtja sellest viivitamata järelevalveasutust ning alates järgmisest majandusaastast ei liigitata teda enam väikeseks ja mittekeerukaks ettevõtjaks.

6. Väike ja mittekeerukas ettevõtja teavitab järelevalveasutust, kui ta kavatseb kasutada rohkem proportsionaalsusmeetmeid kui need, millest on eelnevalt lõike 2 punkti c kohaselt teatatud, või kui ta kavatseb loobuda ühe või mitme proportsionaalsusmeetme kasutamisest, millest on eelnevalt lõike 2 punkti c kohaselt teatatud.

Artikkel 29c

Proportsionaalsusmeetmete kasutamine väikesteks ja mittekeerukateks liigitatud ettevõtjate poolt

1. Liikmesriigid tagavad, et väikesteks ja mittekeerukateks ettevõtjateks liigitatud ettevõtjad võivad kasutada kõiki artikli 35 lõikes 5a, artiklis 41, artikli 45 lõikes 1b, artikli 45 lõikes 5, artikli 45a lõikes 5, artikli 51 lõikes 6, artikli 51a lõikes 1, artikli 77 lõikes 7 ja artikli 144a lõikes 4 sätestatud proportsionaalsusmeetmeid ning käesoleva direktiivi alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktides sätestatud proportsionaalsusmeetmeid, ilma et see piiraks iga proportsionaalsusmeetme puhul sätestatud konkreetsete nõuete kohaldamist.
2. Erandina lõikest 1 on järelevalveasutusel õigus väikese ja mittekeeruka ettevõtja riskiprofiiliga seotud tõsiste kahtluste korral nõuda, et asjaomane ettevõtja hoiduks ühe või mitme lõikes 1 loetletud proportsionaalsusmeetme kohaldamisest, tingimusel et seda nõuet põhjendatakse kirjalikult ning osutatakse ettevõtja riskiprofiiliga seotud konkreetsetele mureküsimustele. Seda õigust võib kasutada, kui tõsised kahtlused on seotud järgmisega:
 - ettevõtja solventsuse positsioon, mida hinnatakse, võttes arvesse nii artikli 77a lõikes 2, artiklites 308c ja 308d ning vajaduse korral artikli 111 lõike 1 [teises] lõigus osutatud üleminekumeetmete kasutamist kui ka mittekasutamist, või
 - puudused ettevõtja juhtimissüsteemi toimimises või
 - olulised muutused ettevõtja tegevuses, mis mõjutavad seda, kas ettevõtja täidab artikli 29a lõikes 1 sätestatud kriteeriumid.

Artikkel 29d

Proportsionaalsusmeetmete kasutamine ettevõtjate poolt, kes ei ole liigitatud väikesteks ja mittekeerukateks

1. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes ei ole liigitatud väikesteks ja mittekeerukateks ettevõtjateks, võivad kasutada artikli 35 lõikes 5a, artiklis 41, artikli 45 lõikes 1b, artikli 45 lõikes 5, artikli 77 lõikes 7 ja artikli 144a lõikes 4 sätestatud proportsionaalsusmeetmeid ning käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktides sätestatud proportsionaalsusmeetmeid, kui järelevalveasutus on need eelnevalt heaks kiitnud.

Kindlustus- või edasikindlustusandja esitab järelevalveasutusele heakskiitmiseks kirjaliku taotluse. Taotlus peab sisaldama kõiki järgmisi andmeid:

- a) loetelu proportsionaalsusmeetmetest, mida kavatakse kasutada, ja põhjused, miks nende kasutamine on põhjendatud seoses kindlustus- või edasikindlustusandja äritegevusele omaste riskide laadi, ulatuse ja keerukusega;
- b) muu oluline teave kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiili kohta;
- c) kinnitus selle kohta, et kindlustus- või edasikindlustusandja ei kavanda järgmise kolme aasta jooksul ühtegi strateegilist muudatust, mis mõjutaks tema riskiprofiili.

2. Järelevalveasutus hindab taotlust kahe kuu jooksul alates selle saamisest ja teavitab kindlustus- või edasikindlustusandjat selle heakskiitmisest või tagasilükkamisest ning lubatud proportsionaalsusmeetmetest. Kui järelevalveasutus kiidab proportsionaalsusmeetmete kasutamise heaks teatavatel tingimustel, peab heakskiitev otsus sisaldama kõnealuste tingimuste põhjendusi. Järelevalveasutus teeb otsuse vaidlustada kindlustus- või edasikindlustusandja taotluses loetletud ühe või mitme proportsionaalsusmeetmete kasutamine kirjalikult ja esitab selle põhjendused. Need põhjused peavad olema seotud kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiiliga.
3. Järelevalveasutus võib nõuda mis tahes lisateavet, mis on vajalik hindamise lõpuleviimiseks. Järelevalveasutuste teabetaotluse esitamise kuupäeva ja asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja vastuse kättesaamise kuupäeva vaheliseks ajavahemikuks lõikes 2 osutatud hindamistähtaja kulgemine peatatakse. Järelevalveasutuse edasiste taotlustega ei kaasne hindamistähtaja kulgemise peatamist.
4. Taotluste puhul, mille järelevalveasutused saavad kätte esimese kuue kuu jooksul pärast [Väljaannete talitus, palun lisada kuupäev = käesoleva direktiivi kohaldamise kuupäev], on lõikes 2 osutatud tähtaeg neli kuud.
5. Proportsionaalsusmeetmete kasutamisele antud heakskiitu võib igal ajal muuta või see tühistada, kui kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiil on muutunud. Järelevalveasutus põhjendab oma otsust kirjalikult.
6. Kindlustus- või edasikindlustusandja teavitab järelevalveasutust, kui ta kavatseb loobuda eelnevalt kooskõlas lõike 1 punktiga a taotletud ühe või mitme proportsionaalsusmeetme kasutamisest.

Artikkel 29e

Proportsionaalsusmeetmete kasutamise järelevalve

1. Liikmesriigid nõuavad, et proportsionaalsusmeetmeid kasutavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitavad oma järelevalveasutustele igal aastal artiklis 35 osutatud järelevalveasutustele esitatava teabe raames teabe kasutatud proportsionaalsusmeetmete kohta.
2. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes rakendavad mõnda artikli 29c lõikes 1 või artikli 29d lõikes 1 osutatud proportsionaalsusmeetet [Väljaannete talitus, palun lisada kuupäev = käesoleva direktiivi kohaldamise kuupäev], võivad jätkata selliste meetmete rakendamist kuni nelja majandusaasta jooksul, ilma et kohaldataks artiklites 29b, 29c ja 29d sätestatud nõudeid.“

14) Välja jäetud

15) Lisatakse artikkel 33a:

„Artikkel 33a

Päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutuste vaheline järelevalvealane koostöö

1. Kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad teostavad asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel olulist piiriülest tegevust, teeb päritoluliikmesriigi järelevalveasutus koostööd vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutusega, et hinnata, kas ettevõtjal on selge arusaam riskidest, millega ta vastuvõttas liikmesriigis kokku puutub või võib kokku puutuda.

Kõnealuse koostöö intensiivsus ja tihedus peavad vastama riskidele, mida toob kaasa märkimisväärne piiriülene tegevus, ning see koostöö hõlmab vähemalt järgmisi aspekte:

- a) juhtimissüsteem, sealhulgas haldus-, juht- ja järelevalveorgani suutlikkus mõista piiriülese turu eripärasid, riskijuhtimisvahendid, kehtestatud sisekontroll ja piiriülese äritegevuse vastavusmenetlused;
- b) tegevuse edasiandmise kokkulepped ja turustuspartnerlused;
- c) äristrateegia ja nõuete käsitlemine;
- d) tarbijakaitse.

2. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus teavitab vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutust õigel ajal piiriülese tegevusega seotud järelevalvemenetluse tulemustest, kui on kindlaks tehtud võimalikud probleemid seoses vastuvõtvas või päritoluliikmesriigis kohaldatavate õigusnormide järgimisega, juhul kui sellised probleemid võivad mõjutada vastuvõtvas liikmesriigis teostatavat piiriülest tegevust.

3. Käesoleva artikli kohaldamisel on „oluline piiriülene tegevus“ kindlustus- ja edasikindlustustegevus, mida kindlustus- või edasikindlustusandja teostab asutamisõiguse alusel, ning kindlustus- ja edasikindlustustegevus, mida teostatakse teenuste osutamise vabaduse alusel konkreetses vastuvõtvas liikmesriigis ja mis vastab ühele järgmistest nõuetest:

- a) ettevõtja poolt asjaomases vastuvõtvas liikmesriigis asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel teostatava tegevusega seotud aastane brutokindlustusmaksete kogusumma ületab 15 000 000 eurot;
- b) asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel toimuv tegevus on vastuvõtva liikmesriigi turu seisukohast oluline, eelkõige juhul, kui vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutus peab seda tegevust oluliseks.

Punkti b kohaldamisel annab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve kooskõlas määruse (EL) 1094/2010 artikliga 16 välja suunised, et täpsustada tingimusi ja juhtumeid, mida tuleb kasutada selle kindlaksmääramisel, millised kindlustus- või edasikindlustusandjad on vastuvõtva liikmesriigi turu seisukohast olulised.

Punkti b kohaldamisel teavitab vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutus päritoluliikmesriigi järelevalveasutust, kui ta leiab, et asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel toimuv tegevus on vastuvõtva liikmesriigi turu seisukohast oluline, ja põhjendab seda.

Kui päritoluliikmesriigi järelevalveasutus ei nõustu pidamast asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel toimuvat tegevust oluliseks, teavitab ta vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutust sellest ühe kuu jooksul ja põhjendab seda.

Asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel toimuva tegevuse olulisust puudutavate erimeelsuste korral võivad järelevalveasutused pöörduda Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poole ja paluda temalt abi vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artiklile 19. Sellisel juhul võib Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve tegutseda vastavalt volitustele, mis on talle kõnealuse artikliga antud.“

16) Artiklit 35 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 esimene lause asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid nõuavad kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt, et nad esitaksid järelevalveasutustele järelevalveks vajaliku teabe, võttes arvesse artiklites 27 ja 28 sätestatud järelevalve eesmärgi, artikli 29 lõikes 1 ja 2 sätestatud järelevalve üldpõhimõtteid ning artikli 29 lõikes 3 sätestatud proportsionaalsuse põhimõtet.“;

b) lisatakse lõige 5a:

„5a. Võttes arvesse lõikes 1, lõike 2 punkti a alapunktis i ja lõikes 3 nõutud teavet ning lõikes 4 sätestatud põhimõtteid, tagavad liikmesriigid, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitavad järelevalveasutustele regulaarse järelevalvelise aruande, mis sisaldab teavet kindlustus- või edasikindlustusandja tegevuse ja tulemuste, juhtimissüsteemi, riskiprofiili, solventsuse eesmärgil hindamise ja kapitalijuhtimise kohta aruandeperioodil.

Regulaarse järelevalvelise aruande esitamise sagedus on järgmine:

- a) väikeste ja mittekeerukate ettevõtjate puhul iga kolme aasta järel;
- b) muude kui väikeste ja mittekeerukate ettevõtjate puhul vähemalt iga kolme aasta järel.“;
- c) lõiked 6, 7 ja 8 jäetakse välja;

d) lõige 9 asendatakse järgmisega:

„9. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse:

- a) käesoleva artikli lõigetes 1–4 osutatud teave;
- b) kaptiivkindlustus- ja kaptiivedasikindlustusandjate piiratud järelevalvelise aruandluse kriteeriume, võttes arvesse seda liiki ettevõtjate riskide laadi, ulatust ja keerukust, et tagada asjakohasel määral järelevalvelise aruandluse ühtsus.“;

e) lõike 10 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Selleks et tagada käesoleva artikli kohaldamise ühetaolised tingimused, koostab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve rakenduslike tehniliste standardite eelnõud regulaarsete järelevalveliste aruannete esitamise kohta seoses lõigetes 1 ja 2 osutatud järelevalveasutustele teabe esitamise vormidega, sealhulgas riskipõhised künnised, millega kehtestatakse vajaduse korral aruandlusnõuete käivitaja või mis tahes erandid teatavat liiki ettevõtjate, näiteks kaptiivkindlustus- ja kaptiivedasikindlustusandjate konkreetsest teabest, võttes arvesse teatavat liiki ettevõtjate riskide laadi, ulatust ja keerukust.“;

f) lõige 11 jäetakse välja;

g) lisatakse lõige 12:

„12. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab hiljemalt [Väljaannete talitus: palun lisada kuupäev = 2 aastat pärast avaldamise kuupäeva] komisjonile aruande võimalike meetmete, sealhulgas seadusandlike muudatuste kohta, mille eesmärk on töötada välja integreeritud andmekogumine, et:

- a) vähendada dubleeritavaid valdkondi ja ebakõlasid kindlustussektori ja finantssektori muude sektorite aruandlusraamistike vahel ning
- b) parandada andmete standardimist ning liidu mis tahes aruandlusraamistikus juba esitatud andmete tõhusat jagamist ja kasutamist asjaomaste liidu ja riiklike pädevate asutuste poolt.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve seab esikohale investeerimisfondide ja tuletisinstrumentide aruandluse valdkondi käsitleva teabe, kuid ei piirdu sellega.

Esimeses lõigus osutatud aruande koostamisel teeb Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve tihedat koostööd teiste Euroopa järelevalveasutuste ja Euroopa Keskpangaga ning kaasab vajaduse korral riiklikud pädevad asutused.“

17) Lisatakse artikkel 35a:

„Artikkel 35a

Järelevalveasutuste poolt kvantitatiivsele regulaarsele järelevalvelisele aruandlusele tehtavad erandid ja piirangud

1. Ilma et see piiraks artikli 129 lõike 4 kohaldamist, võivad asjaomased järelevalveasutused juhul, kui artikli 35 lõike 2 punkti a alapunktis i osutatud eelnevalt kindlaksmääratud tähtjad on lühemad kui üks aasta, piirata regulaarset järelevalvelist aruandlust, kui:

- a) kõnealuse teabe esitamine oleks liiga koormav, võttes arvesse kindlustus- või edasikindlustusandja äritegevusele omaste riskide laadi, ulatust ja keerukust;
- b) teave esitatakse vähemalt kord aastas.

Kõnealust regulaarse järelevalvelise aruandluse piirangut kohaldatakse ainult nende kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes, kelle turuosa ei ole vastavalt suurem kui 20 % liikmesriigi elukindlustus- ja kahjukindlustusturust ning edasikindlustusturust, kusjuures kahjukindlustusturu osa põhineb brutokindlustusmaksetel ja elukindlustusturu osa põhineb tehniliste eraldiste brutosummal.

Tehes kindlaks, kas ettevõtjate suhtes kehtivad need piirangud, peavad järelevalveasutused esmatähtsaks väikeseid ja mittekeerukaid ettevõtjaid.

2. Asjaomased järelevalveasutused võivad piirata regulaarset järelevalvelist aruandlust või vabastada kindlustus- ja edasikindlustusandjad kirjepõhisest aruandlusest, kui:

- a) kõnealuse teabe esitamine oleks liiga koormav, võttes arvesse kindlustus- või edasikindlustusandja äritegevusele omaste riskide laadi, ulatust ja keerukust;
- b) kõnealuse teabe esitamine ei ole vajalik kindlustus- või edasikindlustusandja üle tõhusa järelevalve teostamiseks;
- c) vabastus ei kahjusta liidus asjaomaste finantssüsteemide stabiilsust ning
- d) kindlustus- või edasikindlustusandja on võimeline esitama teavet nõudmise korral.

Kirjepõhisest aruandlusest vabastatakse üksnes need kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kelle turuosa liikmesriigi elukindlustus- ja kahjukindlustusturul või edasikindlustusturul ei ole vastavalt suurem kui 20 %, kusjuures kahjukindlustusturu osa põhineb brutokindlustusmaksetel ja elukindlustusturu osa põhineb tehniliste eraldiste brutosummal. Tehes kindlaks, kas ettevõtjate suhtes kehtivad need piirangud või vabastused, peavad järelevalveasutused esmatahtsaks väikeseid ja mittekeerukaid ettevõtjaid.

3. Kaptiivkindlustus- ja kaptiivedasikindlustusandjad vabastatakse regulaarsest kirjepõhisest järelevalvelisest aruandlusest, kui artikli 35 lõike 2 punkti a alapunktis i osutatud eelnevalt kindlaksmääratud tähtajad on lühemad kui üks aasta, tingimusel et nad vastavad mõlemale järgmisele tingimusele:

- a) kõik kindlustatud isikud ja soodustatud isikud on järgmised:
 - selle kindlustusgrupi juriidilised isikud, millesse kaptiivkindlustus- või kaptiivedasikindlustusandja kuulub;
 - füüsilised isikud, kellel on õigus saada kindlustuskaitse kõnealuse kindlustusgrupi kindlustuslepingute alusel, tingimusel et neid füüsilisi isikuid hõlmava äritegevuse osakaal on alla 5 % tehnilistest eraldistest;

- b) kaptiivkindlustus- või kaptiivedasikindlustusandja edasikindlustuskohustuste aluseks olevad kindlustuskohustused ja kindlustuslepingud ei sisalda kohustuslikku vastutuskindlustust.

4. Lõigete 1 ja 2 kohaldamisel hindavad järelevalveasutused väikesteks ja mittekeerukateks ettevõtjateks liigitatud ettevõtjate puhul järelevalvemenetluse raames, kas teabe esitamine oleks liiga koormav võrreldes ettevõtja riskide laadi, ulatuse ja keerukusega, võttes arvesse vähemalt järgmist:

- a) kindlustus- või edasikindlustusandja investeringutest tulenevad tururiskid;
- b) riskikontsentratsiooni tase;
- c) kindlustus- või edasikindlustusandja varade valitsemise võimalik mõju finantsstabiilsusele;
- d) kindlustus- või edasikindlustusandja süsteemid ja struktuurid järelevalveasutustele teabe esitamiseks ning artikli 35 lõikes 5 osutatud kirjalikud strateegiad.

5. Lõigete 1 ja 2 kohaldamisel hindavad järelevalveasutused muude kui väikesteks ja mittekeerukateks liigitatud ettevõtjate puhul järelevalvemenetluse raames, kas teabe esitamine oleks liiga koormav võrreldes ettevõtja riskide laadi, ulatuse ja keerukusega, võttes arvesse vähemalt lõike 4 punktides a–d osutatud näitajaid ning järgmist:

- a) kindlustus- või edasikindlustusandja kindlustusmaksete, tehniliste eraldiste ja vara maht;
- b) kindlustus- või edasikindlustusandja kaetavate nõuete ja hüvitiste volatiilsus;
- c) selliste elukindlustus- ja kahjukindlustusliikide koguarv, millega seoses on tegevusluba saadud;
- d) kindlustus- või edasikindlustusandja juhtimissüsteemi asjakohasus;
- e) solventsuskapitalinõude ja miinimumkapitalinõude täitmiseks vajalike nõuetekohaste omavahendite tase;
- f) kas ettevõtja on kaptiivkindlustus- või kaptiivedasikindlustusandja, kes katab ainult selle tööstus- või kaubandusgrupiga seotud riske, kuhu ta kuulub.

6. Selleks et tagada käesoleva artikli lõigete 1–5 ühtne ja järjepidev kohaldamine, annab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 16 välja suunised, et täiendavalt täpsustada järgmist:

- a) käesoleva artikli lõike 1 teises lõigus ja lõike 2 teises lõigus osutatud turuosade kindlaksmääramise meetodid;
- b) protsess, mida järelevalveasutused kasutavad kindlustus- ja edasikindlustusandjate teavitamiseks käesolevas artiklis osutatud piirangutest või eranditest.“

18) Lisatakse artikkel 35b:

„Artikkel 35b

Aruannete esitamise tähtajad

1. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitavad artikli 35 lõigetes 1–4 osutatud teabe kord aastas või harvemini 16 nädala jooksul pärast ettevõtja majandusaasta lõppu.
2. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitavad artikli 35 lõigetes 1–4 osutatud teabe kord kvartalis hiljemalt viis nädalat pärast iga kvartali lõppu.
3. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitavad artikli 35 lõikes 5a osutatud regulaarse järelevalvelise aruande hiljemalt 18 nädalat pärast ettevõtja majandusaasta lõppu.
4. Ilma et see piiraks määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 18 kohaseid Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve volitusi, võib Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ühe või mitme riikliku järelevalveasutuse taotlusel või omal algatusel kuulutada tegevust häirivad juhtumid erakorralisteks. Tegevust häiriva juhtumi võib kuulutada erakorraliseks üksnes juhul, kui selle on põhjustanud tervisealane hädaolukord, looduskatastroof või muu äärmuslik sündmus ning kui see mõjutab oluliselt selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate tegevussuutlikkust, kes esindavad märkimisväärset osa turust või mõjutatud tegevusvaldkondadest ühes või mitmes liikmesriigis.

Kui Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve on kuulutanud tegevust häiriva juhtumi erakorraliseks, võivad asjaomased riiklikud järelevalveasutused kolme kuu jooksul pärast seda kuulutamist pikendada mõjutatud ettevõtjate puhul lõigetes 1, 2 või 3 osutatud tähtaegu ajutiselt kuni kümne nädala võrra. Kui Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve on kuulutanud mõne tegevust häiriva juhtumi erakorraliseks, võivad asjaomased riiklikud järelevalveasutused vajaduse korral pikendada neid tähtaegu aruandekohustuse puhul, mis tuleb täita kuue kuu jooksul alates sellest, kui Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve juhtumi erakorraliseks kuulutas. Kui mõjutatud ettevõtjad kuuluvad kindlustusgruppi, mille suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet vastavalt artikli 213 lõikele 2, teavitavad riiklikud järelevalveasutused kõnealusest pikendusest viivitamata kindlustusgrupi järelevalve teostajat.“

19) Artikli 36 lõike 2 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) juhtimissüsteem, sealhulgas artiklis 42 sätestatud sobivuse ja nõuetekohasuse nõuded ning IV peatüki 2. jaos sätestatud oma riskide ja maksevõime hindamine;“.

20) Artiklit 37 muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 1 lisatakse punkt e:

„e) kindlustus- või edasikindlustusandja kohaldab üht artiklites 308c ja 308d osutatud üleminekumeetmetest ja täidetud on kõik järgmised tingimused:

i) kindlustus- või edasikindlustusandja ei täidaks solventsuskapitalinõuet ilma üleminekumeetme kohaldamiseta;

ii) kindlustus- või edasikindlustusandja ei ole esitanud järelevalveasutusele kas esialgset järkjärgulise kohaldamise kava artikli 308e teises lõigus sätestatud nõutava tähtaja jooksul või kõnealuse artikli kolmandas lõigus sätestatud nõutavat aastaaruannet.“;

b) lõike 2 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Lõike 1 punktides d ja e osutatud juhtudel on lisakapitalinõue proportsionaalne oluliste riskidega, mis tulenevad kõnealustes punktides osutatud kõrvalekaldest ja seega mittevastavusest.“

21) Artiklit 41 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Juhtimissüsteem vaadatakse ettevõttesiseselt korrapäraselt läbi. Selline sisemine läbivaatamine hõlmab haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani koosseisu, tõhususe ja sisemise juhtimise piisavuse hindamist, võttes arvesse kindlustus- või edasikindlustusandja tegevusele omaste riskide laadi, ulatust ja keerukust.“;

b) lisatakse lõige 2a:

„2a. Liikmesriigid nõuavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad määraksid erinevad isikud, kes täidavad riskijuhtimise, aktuaari, vastavuskontrolli ja siseauditi põhifunktsioone, ning et iga sellist funktsiooni täidetak teistest sõltumatult, et vältida huvide konflikte.

Ettevõtja puhul, kes on liigitatud väikeseks ja mittekeerukaks vastavalt artiklile 29b ning kes on saanud järelevalveasutuselt eelneva heakskiidu vastavalt artiklile 29d, võivad riskijuhtimise, aktuaari ja vastavuskontrolli eest vastutavad isikud täita ka mis tahes muud põhifunktsiooni, mis erineb siseauditist, või mis tahes muud kriitilise tähtsusega funktsiooni või olla haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani liige, kui on täidetud järgmised tingimused:

- a) võimalikke huvide konflikte hallatakse nõuetekohaselt;
- b) eri funktsioonide täitmine või mõne funktsiooni täitmine haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani liikmeks olemise tingimusel ei kahjusta isiku võimet täita oma kohustusi.“;

- c) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kindlustus- ja edasikindlustusandjatel on kirjalik strateegia vähemalt riskijuhtimise, sisekontrolli, siseauditi, tasustamise ja vajaduse korral tegevuse edasiandmise kohta. Nad tagavad kõnealuste strateegiate rakendamise.

Kirjalikud strateegiad vaadatakse läbi vähemalt kord aastas. Haldus-, juhtimis- või järelevalveorgan kinnitab strateegiad eelnevalt ning neid kohandatakse vastavalt asjaomase süsteemi või valdkonna olulistele muutustele. Väikesed ja mittekeerukad kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad strateegiad läbi vaadata harvemini, kuid vähemalt iga kolme aasta järel, välja arvatud juhul, kui järelevalveasutus leiab asjaomase ettevõtja konkreetsete asjaolude põhjal, et läbivaatamine peab olema sagedasem.“

- 22) Artiklit 42 muudetakse järgmiselt:

- a) lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„2. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad teatavad järelevalveasutusele kõigist muutustest seoses isikutega, kes tegelikult juhivad kindlustus- või edasikindlustusandjat või kes vastutavad muude põhifunktsioonide täitmise eest, ning esitavad nende muutuste põhjused ja kogu teabe, mida on vaja mis tahes uue juhtiva isiku sobivuse ja nõuetekohasuse hindamiseks.

3. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad teavitavad oma järelevalveasutust, kui mõni lõigetes 1 ja 2 osutatud isikutest ei vasta enam lõikes 1 osutatud nõuetele või on sel põhjusel asendatud.“;

- b) lisatakse lõige 4:

„4. Kui kindlustus- või edasikindlustusandjat tegelikult juhtiv või muid põhifunktsioone täitev isik ei täida lõikes 1 sätestatud nõudeid, on järelevalveasutustel õigus nõuda kindlustus- ja edasikindlustusandjalt sellise isiku eemaldamist kõnealuselt ametikohalt.“

23) Artiklit 44 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

i) punkt e asendatakse järgmisega:

„e) operatsiooniriski juhtimine, sealhulgas küberturvalisus, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2019/881* artikli 2 punktis 1;

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2019. aasta määrus (EL) 2019/881, mis käsitleb ENISAt (Euroopa Liidu Küberturvalisuse Amet) ning info- ja kommunikatsioonitehnoloogia küberturvalisuse sertifitseerimist ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 526/2013 (küberturvalisuse määrus) (ELT L 151, 7.6.2019, lk 15).“;

ii) lisatakse järgmine lõik:

„Kui kindlustus- või edasikindlustusandjad kohaldavad artiklis 77d osutatud volatiilsusega korrigeerimist, tuleb nende likviidsusplaanides volatiilsusega korrigeerimise kasutamist arvesse võtta ja hinnata, kas võivad tekkida likviidsuspiirangud, mis ei ole volatiilsusega korrigeerimise kasutamisega kooskõlas.“;

b) lõiget 2a muudetakse järgmiselt:

i) esimest lõiku muudetakse järgmiselt.

– Punkti b alapunkt i asendatakse järgmisega:

„i) oma tehniliste eraldiste ja nõuetekohaste omavahendite tundlikkust eelduste suhtes, mis on kattuvuse kohanduse arvutamise aluseks, sealhulgas artikli 77c lõike 1 punktis b osutatud alushinnavahe arvutamise aluseks;“;

– punkti b alapunkt iii jäetakse välja;

– punkt c asendatakse järgmisega:

„c) artiklis 77d osutatud volatiilsusega korrigeerimise kohaldamise korral oma tehniliste eraldiste ja nõuetekohaste omavahendite tundlikkust majandustingimuste muutuste suhtes, mis võivad mõjutada artikli 77d lõikes 3 osutatud riskiga korrigeeritud hinnavahet.“;

ii) kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Artiklis 77d osutatud volatiilsusega korrigeerimise kohaldamise korral võetakse volatiilsusega korrigeerimist arvesse artikli 41 lõikes 3 osutatud kirjalikus riskijuhtimisstrateegias.“

24) Artiklit 45 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 teisele lõigule lisatakse punktid d, e ja f:

„d) makromajandusliku olukorra ja võimalike makromajanduslike ja finantsturgude arengusuundumuste arvessevõtmine ja analüüs;

e) järelevalveasutuse taotlusel järgmise kaalumise ja analüüsimine:

i) makrotasandi usaldatavusprobleemid, mis võivad mõjutada kindlustus- või edasikindlustusandja konkreetset riskiprofiili, heakskiidetud riskitaluvuspiire, äristrateegiat, kindlustustegevust või investeerimisotsuseid ning punktis a osutatud kindlustus- või edasikindlustusandja üldist maksevõime vajadust;

ii) kindlustus- või edasikindlustusandja tegevus, mis võib mõjutada makromajanduslikke ja finantsturgude arengusuundumusi ning millest võib saada süsteemse riski allikas;

f) kindlustus- või edasikindlustusandja üldine suutlikkus täita isegi stressiolukorras õigel ajal oma rahalised kohustused kindlustusvõtjate ja teiste vastaspoolte ees.“;

b) lisatakse lõiked 1a ja 1b:

„1a. Lõike 1 punktide d ja e kohaldamisel hõlmavad makromajanduslikud ja finantsturgude arengusuundumused vähemalt küsimusi, mis on seotud järgmisega:

- a) intressimäärade ja hinnavahede tase;
- b) finantsturgude indeksite tase;
- c) inflatsioon;
- d) seotus teiste finantsturu osalistega;
- e) kliimamuutused, pandeemiad, muud ulatuslikud sündmused ja muud katastroofid, mis võivad mõjutada kindlustus- ja edasikindlustusandjaid.

Lõike 1 punkti e kohaldamisel hõlmavad makrotasandi usaldatavusprobleemid vähemalt tõenäolisi ebasoodsaid tulevikustsenaariume ja riske, mis on seotud krediidsükli ja majanduslangusega, karjavaimust kantud käitumisega investeerimisel või liigsete riskide kontsentreerumisega sektori tasandil.

1b. Liikmesriigid tagavad, et ettevõtjad, kes on liigitatud väikesteks ja mittekeerukateks, ei ole artikli 29c kohaselt kohustatud tegema lõike 1 punktis e osutatud analüüsi.“;

c) lõige 2a asendatakse järgmisega:

„2a. Kui kindlustus- või edasikindlustusandja kohaldab artiklis 77b osutatud kattuvuse kohandust, artiklis 77d osutatud volatiilsusega korrigeerimist või artikli 77a lõikes 2, artiklites 308c ja 308d ning asjakohasel juhul artikli 111 lõike 1 [teises] lõigus osutatud üleminekumeetmeid, hindab ta lõike 1 punktis b osutatud kapitalinõuetele vastavust kõnealuseid kohandusi ja üleminekumeetmeid arvesse võttes ja arvesse võtmata.

Erandina esimesest lõigust ei kohaldata artiklis 77a osutatud üleminekumeetmete hindamise nõuet valuuta suhtes, mille puhul kehtib üks järgmistest:

- i) kindlustus- või edasikindlustuskohustustega seotud tulevaste rahavoogude osakaal selles valuutas ei ole üle 5 % kindlustus- või edasikindlustuskohustustega seotud kõigist tulevastest rahavoogudest;
- ii) seoses tulevaste rahavoogudega, mis on seotud kindlustus- või edasikindlustuskohustustega kõnealuses valuutas, ei ole selliste lõpptähtaegadega seotud tulevaste rahavoogude osakaal, mille puhul asjakohast riskivaba intressikõverat ekstrapoleeritakse, üle 10 % kõigist kindlustus- või edasikindlustuskohustustega seotud tulevastest rahavoogudest.“;

d) lisatakse lõige 2b:

„2b. Kui kindlustus- või edasikindlustusandja kohaldab artiklis 77d osutatud volatiilsusega korrigeerimist, hõlmab lõikes 1 osutatud hindamine lisaks selle hindamist, kui oluliselt erineb asjaomase ettevõtja riskiprofiil volatiilsusega korrigeerimise aluseks olevatest eeldustest.“;

e) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad teevad lõikes 1 osutatud hindamise kord aastas ja viivitamata pärast iga olulist muutust oma riskiprofiilis.

Välja arvatud juhul, kui järelevalveasutus leiab ettevõtja konkreetsete asjaolude põhjal, et vajalik on sagedasem hindamine, võivad kindlustus- ja edasikindlustusandjad erandina käesoleva lõike esimesest lõigust teha lõikes 1 osutatud hindamise vähemalt kord iga kahe aasta järel ja viivitamata pärast iga olulist muutust oma riskiprofiilis, kui on täidetud üks järgmistest tingimustest:

- a) ettevõtja on liigitatud väikeseks ja mittekeerukaks ettevõtjaks;
- b) ettevõtja on kaptiivkindlustus- või kaptiivedasikindlustusandja, kes vastab kõigile järgmistele kriteeriumidele:
 - i) kõik kindlustatud isikud ja soodustatud isikud on selle kindlustusgrupi juriidilised isikud, millesse kaptiivkindlustus- või kaptiivedasikindlustusandja kuulub, või füüsilised isikud, kellel on õigus saada kindlustuskaitse kõnealuse kindlustusgrupi kindlustuslepingute alusel, ja neid füüsilisi isikuid, kellel on õigus saada kindlustuskaitse kindlustusgrupi kindlustuslepingute alusel, hõlmava äritegevuse osakaal on alla 5 % tehnilistest eraldistest;
 - ii) kaptiivkindlustus- või kaptiivedasikindlustusandja edasikindlustuskohustuste aluseks olevad kindlustuskohustused ja kindlustuslepingud ei sisalda kohustuslikku vastutuskindlustust.

Vabastus iga-aastasest hindamisest ei takista ettevõtjat pidevalt riske tuvastamast, mõõtmast, jälgimast, juhtimast ja nendest aru andmast.“;

f) lisatakse lõige 8:

„8. Kui muudele asutustele kui järelevalveasutustele on antud makrotasandi usaldatavusjärelevalve volitused, tagavad liikmesriigid lõike 1 punktide d ja e kohaldamisel, et järelevalveasutused jagavad käesolevas artiklis osutatud kindlustus- ja edasikindlustusandjate oma riskide ja maksevõime hindamist käsitlevate makrotasandi usaldatavusnõuete hindamise tulemusi asjaomaste riiklike asutustega, kellel on makrotasandi usaldatavusjärelevalve volitused.

Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutused teevad koostööd makrotasandi usaldatavusjärelevalvet tegevate riiklike asutustega, et analüüsida tulemusi ja teha vajaduse korral kindlaks makrotasandi usaldatavusprobleemid seoses sellega, kuidas kindlustus- ja edasikindlustusandjate tegevus võib mõjutada makromajanduslikke ja finantsturgude arengusuundumusi.

Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutused jagavad asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandjaga kõiki makrotasandi usaldatavusprobleeme ja hindamise seisukohast olulisi sisendparameetreid.“;

g) lisatakse lõige 9:

„9. Otsustades, kas taotleda lõike 1 punktis e osutatud analüüsi kindlustus- või edasikindlustusandja puhul, kes on tütarettevõtja, kes kuulub kindlustusgrupi järelevalve alla vastavalt artikli 213 lõike 2 punktidele a ja b, võtab järelevalveasutus arvesse, kas lõike 1 punktis e osutatud analüüsi teeb kindlustusgrupi tasandil osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, kelle peakontor asub liidus, ning kas see hõlmab kõnealuse tütarettevõtja eripära.

Riiklikud järelevalveasutused esitavad igal aastal nii Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele kui ka Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule nende kindlustus- ja edasikindlustusandjate ning kindlustusgruppide nimekirjad, kelle suhtes nad taotlevad täiendavaid makrotasandi usaldatavusmeetmeid.“

25) Lisatakse artikkel 45a:

„Artikkel 45a

Kliimamuutuste stsenaariumi analüüs

1. Artikli 45 lõikes 2 osutatud riskide kindlakstegemise ja hindamise eesmärgil hindab asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja ka seda, kas teda mõjutavad oluliselt kliimamuutustega seotud riskid. Kindlustus- või edasikindlustusandja peab artikli 45 lõikes 1 osutatud hindamise käigus näitama, kui oluliselt teda kliimamuutustega seotud riskid mõjutavad.

2. Kui asjaomast kindlustus- või edasikindlustusandjat mõjutavad oluliselt kliimamuutustega seotud riskid, töötab ettevõtja välja vähemalt kaks pikaajalist kliimamuutuste stsenaariumit, sealhulgas järgmised:

a) pikaajaline kliimamuutuste stsenaarium, mille puhul üleilmne temperatuuri tõus jääb alla kahe °C;

b) pikaajaline kliimamuutuste stsenaarium, mille puhul üleilmne temperatuuri tõus on vähemalt kaks °C.

3. Artikli 45 lõikes 1 osutatud hindamine sisaldab korrapärase ajavahemike järel tehtavat analüüsi, mis käsitleb käesoleva artikli lõike 2 kohaselt väljatöötatud pikaajaliste kliimamuutuste stsenaariumide mõju kindlustus- või edasikindlustusandja äritegevusele. Need ajavahemikud peavad olema kindlustus- või edasikindlustusandja äritegevusele omaste kliimamuutuste riskide laadi, ulatuse ja keerukusega proportsionaalsed, kuid mitte pikemad kui kolm aastat.

4. Lõikes 2 osutatud pikaajalised kliimamuutuste stsenaariumid vaadatakse läbi vähemalt iga kolme aasta järel ja vajaduse korral neid ajakohastatakse.

5. Erandina lõigetest 2, 3 ja 4 ning ilma et see piiraks artikli 29c kohaldamist, ei nõuta kliimamuutuste stsenaariumide täpsustamist ega nende mõju hindamist ettevõtja äritegevusele väikestelt ja mittekeerukatelt ettevõtjatelt.“

26) Artiklit 51 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Võttes arvesse artikli 35 lõikes 3 nõutud teavet ja kõnealuse artikli lõikes 4 sätestatud põhimõtteid, nõuavad liikmesriigid, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad avalikustaksid igal aastal solventsuse ja finantsseisundi aruande.

Solventsuse ja finantsseisundi aruanne koosneb kahest selgesti eristatud ja koos avalikustavast osast. Esimene osa sisaldab üksnes kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele suunatud teavet ning teine osa üksnes teistele turuosalistele suunatud teavet.“;

b) lõige 1a asendatakse järgmisega:

„1a. Solventsuse ja finantsseisundi aruande see osa, mis sisaldab üksnes kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele suunatud teavet, peab sisaldama järgmist teavet:

- a) kindlustus- või edasikindlustusandja äritegevuse ja teenuste lühikirjeldus ning
- b) kindlustus- või edasikindlustusandja kapitalijuhtimise ja riskiprofiili lühikirjeldus.“;

c) lisatakse lõiked 1b ja 1c:

„1b. Solventsuse ja finantsseisundi aruande see osa, mis sisaldab üksnes teistele turuosalistele suunatud teavet, peab sisaldama järgmist teavet kas täielikult või viitena laadilt ja ulatuselt samaväärsele teabele, mis on avalikustatud muude õiguslike või regulatiivsete nõuete kohaselt:

- a) kindlustus- või edasikindlustusandja äritegevuse ja teenuste kirjeldus;
- b) juhtimissüsteemi kirjeldus;
- c) varade, tehniliste eraldiste ja muude kohustuste kohta eraldi nende hindamisel kasutatud aluste ja meetodite kirjeldus;
- d) kapitalijuhtimise ja riskiprofiili kirjeldus, mis hõlmab vähemalt järgmist:

- i) omavahendite struktuur ja suurus ning nende kvaliteet;
- ii) solventsuskapitalinõude ja miinimumkapitalinõude suurus;
- iii) liidu finantssüsteemide finantsstabiilsuse seisukohast oluliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul teave riskitundlikkuse kohta;
- iv) artiklis 304 sätestatud võimalus, mida on kasutatud solventsuskapitalinõude arvutamiseks;
- v) teave, mis võimaldab nõuetekohaselt mõista peamisi erinevusi standardvalemi aluseks olevate eelduste ja mis tahes sisemudeli eelduste vahel, mida kindlustus- või edasikindlustusandja on kasutanud oma solventsuskapitalinõude arvutamiseks;
- vi) miinimumkapitalinõudele mittevastavuse või solventsuskapitalinõudele olulise mittevastavuse suurus aruandeperioodil, isegi kui mittevastavus on hiljem kõrvaldatud, ning selgitused selle põhjuse ja tagajärgede kohta ning võetud parandusmeetmed.

1c. Artiklis 77b osutatud kattuvuse kohanduse kohaldamise korral kirjeldatakse käesoleva artikli lõike 1b punktis c ning punkti d alapunktides i ja ii osutatud kirjelduses ka kattuvuse kohandust ning seda kohustuste ja määratud varade portfelli, mille suhtes kattuvuse kohandust kohaldatakse, samuti määratakse kindlaks kattuvuse kohanduse nullini vähendamise mõju kindlustus- või edasikindlustusandja finantsseisundile.

Käesoleva artikli lõike 1b punktis b ning punkti c alapunktides i ja ii osutatud kirjeldus peab sisaldama ka avaldust selle kohta, kas kindlustus- või edasikindlustusandja kasutab artiklis 77d osutatud volatiilsusega korrigeerimist, ning volatiilsusega korrigeerimise kasutamise korral peab kindlustus- või edasikindlustusandja avalikustama järgmise teabe:

- a) volatiilsusega korrigeerimise nullini vähendamise kvantitatiivne mõju kindlustus- või edasikindlustusandja finantsseisundile;
- b) iga asjaomase valuuta või riigi (kui see on asjakohane) puhul kooskõlas artikliga 77d arvutatud volatiilsusega korrigeerimine ja vastavad kindlustus- või edasikindlustuskohustuste parimad hinnangud.“;

d) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Lõike 1b punkti d alapunktis i osutatud kirjeldus sisaldab eelmise aruandeperioodiga võrreldes toimunud oluliste muutuste analüüsi ja finantsaruannete selliste elementide väärtusega seotud oluliste erinevuste selgitust ning kapitali ülekantavuse lühikirjeldust.

Käesoleva artikli lõike 1b punkti d alapunktis ii osutatud solventsuskapitalinõude avalikustamisel esitatakse eraldi VI peatüki 4. jao 2. ja 3. alajao kohaselt arvutatud summa ja mis tahes lisakapitalinõue, mis on kehtestatud kooskõlas artikliga 37, või selliste konkreetsete parameetrite mõju, mida kindlustus- või edasikindlustusandja peab kasutama kooskõlas artikliga 110, koos asjaomase järelevalveasutuse kokkuvõtliku teabega selle põhjendatuse kohta.

Solventsuskapitalinõude avalikustamisel lisatakse vajaduse korral märge, et lõplik summa sõltub järelevalveasutuse hinnangust.“;

e) lisatakse lõiked 3–10:

„3. Kaptiivkindlustusandjatelt ei nõuta kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele suunatud osa avalikustamist ning nad ei pea lisama teistele turuosalistele suunatud osasse muud teavet kui artiklis 56 osutatud rakendusliku tehnilise standardiga nõutavad kvantitatiivsed andmed, juhul kui kõnealused ettevõtjad vastavad järgmistele tingimustele:

- a) kõik kindlustatud isikud ja soodustatud isikud on selle kindlustusgrupi juriidilised isikud, millesse kaptiivkindlustusandja kuulub, või füüsilised isikud, kellel on õigus saada kindlustuskaitse selle kindlustusgrupi kindlustuslepingute alusel, ning neid füüsilisi isikuid, kellel on õigus saada kindlustuskaitse kindlustusgrupi kindlustuslepingute alusel, hõlmava äritegevuse osakaal on alla 5 % tehnilistest eraldistest;
- b) kaptiivkindlustusandja kindlustuskohustused ei sisalda kohustuslikku vastutuskindlustust.

4. Kaptiivedasikindlustusandjatelt ei nõuta kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele suunatud osa avalikustamist ning nad ei pea lisama teistele turuosalistele suunatud osasse muud teavet kui artiklis 56 osutatud rakenduslike tehniliste standarditega nõutavad kvantitatiivsed andmed, juhul kui kõnealused ettevõtjad vastavad järgmistele tingimustele:

- a) kõik kindlustatud isikud ja soodustatud isikud on selle kindlustusgrupi juriidilised isikud, millesse kaptiivkindlustusandja kuulub, või füüsilised isikud, kellel on õigus saada kindlustuskaitse selle kindlustusgrupi kindlustuslepingute alusel, ning neid füüsilisi isikuid, kellel on õigus saada kindlustuskaitse kindlustusgrupi kindlustuslepingute alusel, hõlmava äritegevuse osakaal on alla 5 % tehnilistest eraldistest; ;
- b) kaptiivedasikindlustusandja edasikindlustuskohustuste aluseks olevad kindlustuslepingud ei ole seotud ühegi kohustusliku vastutuskindlustusega;
- c) emaettevõtjale või kindlustusgruppi kuuluvatele äriühingutele antud laenud, sealhulgas kindlustusgrupi rahalised kogumid, ei ületa 20 % kaptiivedasikindlustusandja koguvaradest;
- d) tehniliste eraldiste brutosummast tulenevat maksimaalset kahjumit saab hinnata deterministlikult, kasutamata stohhastilisi meetodeid.

5. Erandina lõikest 1 ei tohi edasikindlustusandjad avalikustada solventsuse ja finantsseisundi aruande seda osa, mis on suunatud kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele.

6. Erandina lõikest 1b võivad väikesed ja mittekeerukad ettevõtjad avalikustada solventsuse ja finantsseisundi aruande selles osas, mis koosneb teistele turuosalistele suunatud teabest, ainult artiklis 56 osutatud rakenduslikes tehnilistes standardites nõutavad kvantitatiivsed andmed, tingimusel et nad avaldavad iga kolme aasta järel täieliku aruande, mis sisaldab kogu käesolevas artiklis nõutud teavet.

7. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitavad käesoleva artikli esimeses lõikes osutatud teabe 18 nädala jooksul pärast ettevõtja majandusaasta lõppu ning et järelevalveasutustel on õigus seda tähtaega vajaduse korral kuni 10 nädala võrra pikendada mõjutatud ettevõtjate puhul tegevust häiriva juhtumi korral, mille EIOPA on kuulutanud artikli 35b lõike 4 kohaselt erakorraliseks. Kõnealuseid tähtaegu võib vajaduse korral pikendada aruandekohustuste puhul, mis tuleb täita kuue kuu jooksul alates sellest, kui Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve juhtumi erakorraliseks kuulutas. Kui mõjutatud ettevõtjad kuuluvad kindlustusgruppi, mille suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet vastavalt artikli 213 lõikele 2, teavitavad riiklikud järelevalveasutused kõnealusest pikendusest viivitamata kindlustusgrupi järelevalve teostajat.

8. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad avalikustama lõikes 1 osutatud aruande raames mõju, mis tuleneb artikli 77 kohaste tehniliste eraldiste kindlaksmääramisel sellise riskivaba intressikõvera kasutamisest, mis on kindlaks määratud ilma artikli 77e lõike 1 punktis aa osutatud ekstrapoleerimise üleminekukorda kohaldamata, asjakohase riskivaba intressikõvera asemel.

Erandina esimesest lõigust ei kohaldata avalikustamisnõuet valuuta suhtes, mille puhul kehtib üks järgmistest:

- i) kindlustus- või edasikindlustuskohustustega seotud tulevaste rahavoogude osakaal selles valuutas ei ole üle 5 % kindlustus- või edasikindlustuskohustustega seotud kõigist tulevastest rahavoogudest;
- ii) seoses tulevaste rahavoogudega, mis on seotud kindlustus- või edasikindlustuskohustustega kõnealuses valuutas, ei ole selliste lõpptähtaegadega seotud tulevaste rahavoogude osakaal, mille puhul asjakohast riskivaba intressikõverat ekstrapoleeritakse, üle 10 % kõigist kindlustus- või edasikindlustuskohustustega seotud tulevastest rahavoogudest.

9. Asjakohasel juhul avalikustavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad lõikes 1 osutatud aruande osana mõju, mida avaldavad nende finantsseisundile artikli 111 lõike 1 [teise] lõigu ja artikli 77a lõike 2 kohaselt kasutatavad üleminekumeetmed.

10. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad avalikustavad lõikes 1 osutatud aruande osana kombineeritud mõju, mida avaldab nende finantsseisundile artiklites 77a, 308c ja 308d ning asjakohasel juhul artikli 111 lõike 1 [teises] lõigus sätestatud üleminekumeetmete kohaldamata jätmine.“

27) Lisatakse artikkel 51a:

„Artikkel 51a

Solventsuse ja finantsseisundi aruanne: auditeerimismõõdud

1. Nende kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul, kes ei ole väikesed ja mittekeerukad kindlustus- ja/või edasikindlustusandjad ega väikesed ja mittekeerukad kaptiivkindlustus- ja/või kaptiivedasikindlustusandjad, viiakse läbi audit, mis hõlmab solventsuse ja finantsseisundi aruande osana või solventsuse ja finantsseisundi ühtse aruande osana avalikustatavat bilanssi.
2. Erandina artiklist 29c võivad liikmesriigid laiendada lõikes 1 sätestatud kohustuse ka väikesteks ja mittekeerukateks liigitatud kindlustus- ja edasikindlustusandjatele ning kaptiivkindlustus- ja kaptiivedasikindlustusandjatele.
3. Liikmesriigid võivad laiendada auditeerimismõõde kohaldamisala ka muudele solventsuse ja finantsseisundi aruande elementidele.
4. Auditi teeb vannutatud audiitor või audiitorühing kooskõlas direktiivi 2006/43/EÜ artikli 26 kohaselt kohaldatavate auditeerimisstandarditega. Vannutatud audiitorid ja audiitorühingud peavad selle ülesande täitmisel järgima artiklis 72 sätestatud audiitorite kohustusi.

Portugalis võivad osa auditist teha üksused, mis on selle riigi õiguse kohaselt registreeritud kui *Atuário Responsável*, tingimusel et need tegutsevad kooskõlas siduvate standarditega, mis tagavad kvaliteetse auditi ja hõlmavad sellise auditi tegemisel vähemalt auditeerimistavade, sõltumatuse ja sisemise kvaliteedikontrolli valdkonda, ning täidavad artiklis 72 osutatud kohustusi.

5. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitavad järelevalveasutusele koos solventisuse ja finantsseisundi aruandega eraldi aruande, mis sisaldab vannutatud audiitori või audiitorühingu koostatud auditi laadi ja tulemuste kirjeldust.“

28) Artiklit 52 muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 1 lisatakse punktid e ja f:

„e) niisuguste kindlustus- ja edasikindlustusandjate koguarv väikeste ja mittekeerukate ning muude ettevõtjate kaupa, kes kasutavad lihtsustusi või muid proportsionaalsusmeetmeid, ja konkreetseid proportsionaalsusmeetmeid kasutavate ettevõtjate arv;

f) niisuguste kindlustusgruppide arv väikeste ja mittekeerukate ning muude kindlustusgruppide kaupa, kes kasutavad lihtsustusi või muid proportsionaalsusmeetmeid ja konkreetseid proportsionaalsusmeetmeid kasutavate kindlustusgruppide arv.“;

b) lõikesse 2 lisatakse punktid f ja g:

„f) iga liikmesriigi kohta niisuguste kindlustus- ja edasikindlustusandjate arv väikeste ja mittekeerukate ettevõtjate ja kindlustusgruppide ning muude ettevõtjate kaupa, kes kasutavad lihtsustusi või muid proportsionaalsusmeetmeid ja konkreetseid proportsionaalsusmeetmeid kasutavate ettevõtjate ja kindlustusgruppide arv;

g) iga liikmesriigi kohta eraldi väikeste ja mittekeerukate kindlustus- ja edasikindlustusandjate ning kindlustusgruppide arv ning muus liikmesriigis kui päritoluliikmesriigis kogutud aastane brutokindlustusmaksete summa ning viimase osakaal aastasest brutokindlustusmaksete kogusummast.“;

c) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab lõikes 2 osutatud teabe Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile koos aruandega, milles kirjeldatakse milles kirjeldatakse eri liikmesriikide järelevalveasutuste järelevalvealase ühtsuse taset seoses lisakapitalinõuete ja proportsionaalsusmeetmete kasutamisega.“;

d) lisatakse lõige 4:

„4. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve jälgib väikeste ja mittekeerukate ettevõtjate ja kindlustusgruppide kindlaksmääramise kriteeriumide asjakohasust ja usaldusväärsust ning hindab nende kriteeriumide kohaldamise mõju vähemalt selles osas, mis on seotud kindlustusvõtjate kaitse, finantsstabiilsuse ja võrdsete võimaluste eesmärkidega. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab oma järelduste kohta komisjonile aruande [Väljaannete talitus: palun lisada kuupäev = kolm aastat alates kohaldamise algusest].“

29) Artikli 53 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Käesoleva artikli lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata artikli 51 lõike 1b punktis d osutatud teabe suhtes.“

30) Artiklit 56 muudetakse järgmiselt:

a) esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse, millist teavet peavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad avalikustama.“;

b) artikli lõppu lisatakse järgmine lõige:

„Selleks et tagada artikli 51 lõike 1b punkti d alapunkti iii ühtne ja järjepidev kohaldamine, annab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve koostöös määruse (EL) 1094/2010 artikliga 16 välja suunised, et täpsustada meetodeid, mida kasutatakse selle kindlaksmääramisel, millised kindlustus- ja edasikindlustusandjad on liidu finantssüsteemide finantsstabiilsuse seisukohast olulised. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve tagab talle määrusega (EL) 1094/2010 pandud ülesannete täitmiseks kõnealuste suuniste koostöös muude vahenditega, mida kasutatakse selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate kindlakstegemiseks, kes on liidu finantssüsteemi finantsstabiilsuse seisukohast olulised.“

31) Artikli 58 lõike 3 punktid a ja b asendatakse järgmisega:

„a) asub või on reguleeritud väljaspool liitu või

b) on füüsiline või juriidiline isik, kelle suhtes ei kohaldata järelevalvet käesoleva direktiivi, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/65/EÜ,* direktiivi 2013/36/EL või direktiivi 2014/65/EL alusel.

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide koostööstamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32).“

- 32) Artikli 60 lõike 1 punktis a asendatakse sõnad „direktiivi 85/611/EMÜ artikli 1a punkti 2“ sõnadega „direktiivi 2009/65/EÜ artikli 2 lõike 1 punkti b“.
- 33) Artikli 62 esimese lõigu esimene lause asendatakse järgmisega:
- „Kui artiklis 57 osutatud isikute mõju tõenäoliselt kahjustab kindlustus- või edasikindlustusandja kindlat ja usaldusväärset juhtimist, nõuavad liikmesriigid, et selle kindlustus- või edasikindlustusandja päritoluliikmesriigi järelevalveasutus, kelles olulist osalust omatakse, taotletakse või suurendatakse, võtaks asjakohaseid meetmeid sellise olukorra lõpetamiseks.“
- 34) Artikli 63 teises lõigus asendatakse sõnad „direktiivi 2004/39/EÜ“ sõnadega „direktiivi 2014/65/EL“.
- 35) Artikli 72 lõikes 1 asendatakse sõnad „direktiivi 78/660/EMÜ artikli 51, direktiivi 83/349/EMÜ artikli 37 või direktiivi 85/611/EMÜ artikli 31“ sõnadega „direktiivi 2013/34/EL artikli 34 või artikli 35 või direktiivi 2009/65/EÜ artikli 73“.
- 36) Artiklile 77 lisatakse lõiked 6 ja 7:
- „6. Kui kindlustus- ja edasikindlustuslepingud sisaldavad rahalisi valikuõigusi ja finantstagatise, peavad parima hinnangu arvutamiseks kasutatavad meetodid asjakohaselt kajastama, et nendest lepingutest tulenevate rahavoogude nüüdisväärtus võib sõltuda nii tulevaste sündmuste ja arengusuundumuste eeldatavast tulemusest kui ka võimalikest eeldatavast tulemusest kõrvalekaldumistest teatavate stsenaariumite puhul.
7. Olenemata lõikest 6 võivad vastavalt artiklile 29b väikesteks ja mittekeerukateks kindlustus- ja/või edasikindlustusandjateks liigitatud ettevõtjad kasutada elukindlustuslepingutest tulenevate kohustuste parima hinnangu usaldusväärset deterministlikku hindamist valikuõiguste ja tagatiste puhul, mida ei peeta oluliseks.“

37) Artikkel 77a asendatakse järgmisega:

„Artikkel 77a

Asjakohase riskivaba intressikõvera ekstrapoleerimine

1. Artikli 77 lõikes 2 osutatud asjakohase riskivaba intressikõvera kindlaksmääramisel kasutatakse asjakohastest finantsinstrumentidest saadud teavet ja kindlaksmääramine peab olema selle teabega kooskõlas. Kindlaksmääramisel võetakse arvesse selliste lõpptähtaegadega asjakohaseid finantsinstrumente, mille puhul on nende finantsinstrumentide turud sügavad, likviidsed ja läbipaistvad. Asjakohast riskivaba intressikõverat ekstrapoleeritakse lõpptähtaegadele, mis on esimesest tasanduspunktist pikemad. Valuuta esimene tasanduspunkt on pikim lõpptähtaeg, mille puhul on täidetud kõik järgmised tingimused:

- a) selle lõpptähtajaga finantsinstrumentide turud on sügavad, likviidsed ja läbipaistvad;
- b) selle või pikema lõpptähtajaga lunastamata võlakirjade osakaal kõigist selles valuutas nomineeritud lunastamata võlakirjadest on piisavalt suur.

Asjakohase riskivaba intressikõvera ekstrapoleeritud osa aluseks on forvardintressimäärad, mis lähenevad sujuvalt esimeses tasanduspunktis kohaldatavalt forvardintressimääralt lõplikule forvardintressimäärale.

Asjakohaste riskivabade intressimäärade ekstrapoleeritud osa puhul võetakse arvesse teavet, mis on saadud finantsinstrumentidest, välja arvatud võlakirjadest, mille lõpptähtaegade puhul ekstrapoleeritakse asjakohast riskivaba intressikõverat, ning kui kõnealuste finantsinstrumentide turud on sügavad, likviidsed ja läbipaistvad.

2. Lõike 1 teise lõigu kohaldamisel võib mis tahes parameetrid, mis määravad, kui kiiresti lähenevad forvardintressimäärad ekstrapoleerimise lõplikule forvardintressimäärale, valida nii, et [Väljaannete talitus, palun lisada kuupäev = kohaldamise kuupäev] on riskivaba intressikõver piisavalt sarnane sellel kuupäeval kehtiva riskivaba intressikõveraga, mis on kindlaks määratud kooskõlas [Väljaannete talitus, palun lisada kuupäev: üks päev enne kohaldamise kuupäeva] kohaldatavate ekstrapoleerimise reeglitega. Neid ekstrapoleerimise parameetreid vähendatakse üleminekuperioodi jooksul lineaarselt iga kalendriaasta alguses. Ekstrapoleerimise lõplikke parameetreid kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2032.

Esimeses lõigus sätestatud üleminekumehhanism ei mõjuta finantsturgude sügavuse, likviidsuse ja läbipaistvuse ega lõikes 1 osutatud esimese tasanduspunkti kindlaksmääramist.“

38) Artiklit 77d muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad kohaldada asjakohase riskivaba intressikõvera suhtes volatiilsusega korrigeerimist, et arvutada artikli 77 lõikes 2 osutatud parim hinnang, kui järelevalveasutus on selle eelnevalt heaks kiitnud ja täidetud on vähemalt järgmised tingimused:

a) teatava valuuta volatiilsusega korrigeerimist kohaldatakse kindlustus- või edasikindlustusandja kõigi selles valuutas nomineeritud kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste parima hinnangu arvutamisel, kui kõnealuste kohustuste parima hinnangu arvutamiseks kasutatav asjakohane riskivaba intressikõver ei sisalda artiklis 77b osutatud kattuvuse kohandust;

b) kindlustus- või edasikindlustusandja tõendab järelevalveasutusele, et ta on kehtestanud nõuetekohased protsessid volatiilsusega korrigeerimise arvutamiseks vastavalt käesoleva artikli lõigetele 3 ja 4.“;

b) lisatakse lõiked 1a, 1b ja 1c:

„1a. Olenemata käesoleva artikli lõikest 1 võivad kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes kohaldasid artikli 77 lõikes 2 osutatud parima hinnangu arvutamiseks asjakohase riskivaba intressikõvera suhtes volatiilsusega korrigeerimist enne [Väljaannete talitus, palun lisada kuupäev = üks aasta enne kohaldamise alguskuupäeva], jätkata ilma järelevalveasutuse eelneva heakskiiduta volatiilsusega korrigeerimise kohaldamist, tingimusel et nad täidavad alates [Väljaannete talitus, palun lisada kuupäev = kohaldamise kuupäev] tingimused, mille järelevalveasutus on kehtestanud kooskõlas käesoleva artikli lõikega 1.

1b. Liikmesriigid tagavad, et kui kindlustus- või edasikindlustusandja ei täida enam tingimusi, mille järelevalveasutus on kehtestanud kooskõlas käesoleva artikli lõikega 1, on järelevalveasutustel õigus nõuda, et kindlustus- või edasikindlustusandja lõpetaks artikli 77 lõikes 2 osutatud parima hinnangu arvutamisel volatiilsusega korrigeerimise kohaldamise asjakohase riskivaba intressikõvera suhtes. Kui kindlustus- või edasikindlustusandja täidab uuesti tingimused, mille järelevalveasutus on kehtestanud kooskõlas käesoleva artikli lõikega 1, võib ta taotleda järelevalveasutustelt eelnevat heakskiitu volatiilsusega korrigeerimise kohaldamiseks asjakohase riskivaba intressikõvera suhtes, et arvutada parim hinnang vastavalt käesoleva artikli lõikele 1.

1c. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad järelevalveasutuse eelneval heakskiidul kohaldada selle lõikes 3 osutatud valuuta riskiga korrigeeritud hinnavahe suhtes ettevõtjapõhist korrigeerimist, tingimusel et teave, mis puudutab kindlustus- või edasikindlustusandja asjaomaseid varasid ja mille ettevõtja esitab kooskõlas artikli 35 lõigetega 1–4, on piisavalt kvaliteetne, et võimaldada usaldusväärse arvutuse tegemist.

See korrigeerimine vastab väikseimale väärtusele, mis asub 100 % ning ettevõtja poolt võlainstrumentidesse tehtud portfelliinvesteeringute alusel arvutatud riskiga korrigeeritud hinnavahe ja asjaomase valuuta võrdlusportfelli alusel arvutatud riskiga korrigeeritud hinnavahe suhtarvu vahel. Riskiga korrigeeritud hinnavahe, mille aluseks on ettevõtja poolt võlainstrumentidesse tehtud portfelliinvesteeringud, arvutatakse samal viisil, nagu riskiga korrigeeritud hinnavahe, mille aluseks on asjaomase valuuta võrdlusportfell, kuid selle arvutamisel kasutatakse ettevõtja poolt asjaomases valuutas võlainstrumentidesse tehtud portfelliinvesteeringute asjaomaste alamklasside kaalusid ja keskmist kestust käsitlevaid ettevõtjapõhiseid andmeid. Kus korrigeerimine on väiksem kui 100 %, ei suurendata volatiilsusega korrigeerimist makromajandusliku volatiilsusega korrigeerimise võrra vastavalt lõikele 4.“;

c) lõiked 2–4 asendatakse järgmisega:

„2. Iga asjaomase valuuta puhul põhineb asjakohase riskivaba intressikõvera suhtes volatiilsusega korrigeerimine kõnealuses valuutas võlainstrumentidesse tehtud investeeringute võrdlusportfellilt teenitava intressimäära ja kõnealuse valuuta asjaomase põhilise riskivaba intressikõvera määrade vahel.

Teatavas valuutas võlainstrumentidesse tehtud investeeringute võrdlusportfell peab olema esindav varade suhtes, mis on nomineeritud selles valuutas ja millesse kindlustus- ja edasikindlustusandjad on investeerinud, et katta selles valuutas nomineeritud kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste parimat hinnangut.

3. Valuuta puhul arvutatakse riskivaba intressimäära volatiilsusega korrigeerimise summa järgmiselt:

$$VA_{cu} = 85\% \cdot CSSR_{cu} \cdot RCS_{cu}$$

kus:

- a) VA_{cu} tähistab volatiilsusega korrigeerimist valuuta cu puhul;
- b) $CSSR_{cu}$ tähistab kindlustus- või edasikindlustusandja krediidiriski marginaali tundlikkuskoeffitsienti valuuta cu puhul;
- c) RCS_{cu} tähistab riskiga korrigeeritud hinnavahet valuuta cu puhul.

$CSSR_{cu}$ ei tohi olla negatiivne ega suurem kui üks. Selle väärtus on ühest väiksem, kui kindlustus- või edasikindlustusandja teatavas valuutas olevate varade tundlikkus krediidiriski marginaali muutuste suhtes on väiksem kui kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusandja selles valuutas olevate tehniliste eraldiste tundlikkus intressimäärade muutuste suhtes.

RSC_{cu} arvutatakse erinevusena lõikes 2 osutatud hinnavahe ja nimetatud hinnavahe selle osa vahel, mille võib panna varaga seotud eeldatava kahjumi või ootamatu krediidiriski või muu riski realistliku hinnangu arvele.

VA_{cu} -d kohaldatakse asjakohaste riskivabade intressimäärade suhtes, mis ei ole tuletatud ekstrapoleerimise teel kooskõlas artikliga 77a. Kui asjakohaste riskivabade intressimäärade ekstrapoleeritud osas võetakse arvesse finantsinstrumentidest (v.a võlakirjad) saadud teavet vastavalt artikli 77a lõikele 1, kohaldatakse VA_{cu} -d ka kõnealustest finantsinstrumentidest tuletatud riskivabade intressimäärade suhtes. Asjakohase riskivaba intressikõvera ekstrapoleerimine toimub kõnealuste korregeeritud riskivabade intressimäärade alusel.

Erandina esimesest lõigust lubatakse kindlustus- ja edasikindlustusandjatel, kelle peakontor asub liikmesriigis, mille valuuta on seotud euroga ja täidab artikli 111 lõike 1 punktis p kehtestatud üksikasjalikud kriteeriumid kohandamiste kohta, mis tuleb teha seoses euroga seotud valuutaga, et hõlbustada valuutariski alakomponendi arvutamist, arvutada euroga seotud valuuta riskivaba intressimäära volatiilsusega korregeerimise ja euro riskivaba intressimäära volatiilsusega korregeerimise arvutamisel nii oma vääringu kui ka euro jaoks välja ühtne $CSSR_{cu}$, võttes ühiselt arvesse eurodes ja oma vääringus nomineeritud varasid ja kohustusi.

4. Ilma et see piiraks lõike 1c kohaldamist, suurendatakse euro puhul volatiilsusega korrigeerimist makromajandusliku volatiilsusega korrigeerimise võrra. Makromajanduslik volatiilsusega korrigeerimine arvutatakse järgmiselt:

$$VA_{Euro,macro} = 85\% \cdot CSSR_{Euro} \cdot \max(RCS_{co} - 1.3 \cdot RCS_{Euro}; 0) \cdot \omega_{co}$$

kus:

- a) $VA_{Euro,macro}$ tähistab makromajanduslikku volatiilsusega korrigeerimist riigi co puhul;
- b) $CSSR_{Euro}$ tähistab kindlustus- või edasikindlustusandja krediidiriski marginaali tundlikkuskoeffitsienti euro puhul;
- c) RCS_{co} tähistab riskiga korrigeeritud hinnavahet riigi co puhul;
- d) RCS_{Euro} tähistab riskiga korrigeeritud hinnavahet euro puhul;
- e) w_{co} tähistab riigi korrigeerimistegurit riigi co puhul.

$CSSR_{Euro}$ arvutatakse kindlustus- või edasikindlustusandja krediidiriski marginaali tundlikkuskoeffitsiendina euro puhul kooskõlas lõikega 3.

RCS_{co} arvutatakse samal viisil kui riskiga korrigeeritud euro hinna vahet vastavalt lõikele 3, kuid selle aluseks on võrdlusportfell, mis on esindav nende varade suhtes, millesse kindlustus- ja edasikindlustusandjad investeerivad, et katta selle riigi kindlustusturul müüdavate ja eurodes nomineeritud toodete kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste parim hinnang.

RCS_{Euro} arvutatakse riskiga korrigeeritud euro hinnavahtena kooskõlas lõikega 3.

Punktis e osutatud riigi korrigeerimistegur arvutatakse järgmiselt:

$$\omega_{co} = \max\left(\min\left(\frac{RCS_{co}^* - 0.6\%}{0.3\%}; 1\right); 0\right)$$

Kus RSC_{co}^* on esimese lõigu punktis c osutatud riskiga korrigeeritud riigi co hinnavahe, mida on korrutatud võlainstrumentidesse tehtud investeeringute osakaaluga riigis co tegevusloa saanud kindlustus- ja edasikindlustusandjate koguvarades.“

39) Artiklit 77e muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) lisatakse punktid aa ja ab:

„aa) stsenaariumide kogum, mida kasutatakse elukindlustuslepingutest tulenevate kohustuste parima hinnangu usaldusväärseks deterministlikuks hindamiseks vastavalt artikli 77 lõikele 6;

ab) artikli 51 lõike 8 kohase avalikustamise korral asjakohane riskivaba intressikõver ilma kattuvuse kohanduseta või volatiilsusega korrigeerimiseta, mis määratakse kindlaks ilma artikli 77a lõikes 2 sätestatud ekstrapoleerimise üleminekuperioodi/-mehhanismi kohaldamata;“;

ii) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) iga asjaomase valuuta ja siseriikliku kindlustusturu puhul riskiga korrigeeritud hinnavahe, millele on osutatud vastavalt artikli 77d lõigetes 3 ja 4;“;

iii) lisatakse punkt d:

„d) iga asjaomase liikmesriigi puhul võlainstrumentidesse tehtud investeeringute osakaal artikli 77d lõikes 4 osutatud riigis tegevusloa saanud kindlustus- ja edasikindlustusandjate koguvarades.“;

b) lisatakse lõige 1a:

„1a. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve kehtestab ja avaldab vähemalt kord aastas iga asjaomase valuuta ja iga sellise lõpptähtaja kohta, mille puhul on asjaomase lõpptähtajaga finantsinstrumentide või võlakirjade turud sügavad, likviidsed ja läbipaistvad, selle või pikema lõpptähtajaga võlakirjade osakaalu kõigist selles valuutas nomineeritud võlakirjadest, nagu on osutatud artikli 77a lõikes 1.“;

c) lõike 2 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Tehniliste eraldiste ja põhiomavahendite arvutamisel ühtsete tingimuste tagamiseks võib komisjon võtta vastu rakendusaktid, milles sätestatakse iga asjaomase valuuta kohta käesoleva artikli lõike 1 punktides a ja ab–c osutatud tehniline teave ja artikli 77a lõike 1 kohane esimene tasanduspunkt. Kõnealustes rakendusaktides võib kasutada teavet, mille Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve on käesoleva artikli lõike 1 kohaselt avaldanud.“;

d) lõike 3 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Nende valuutade puhul, mille kohta ei ole lõike 1 punktis c osutatud riskiga korrigeeritud hinnavahet lõikes 2 osutatud rakendusaktides sätestatud, ei kohaldata parima hinnangu arvutamiseks asjakohase riskivaba intressikõvera suhtes volatiilsusega korrigeerimist. Nende liikmesriikide puhul, mille rahaühik on euro ja mille kohta ei ole lõike 1 punktis c osutatud riskiga korrigeeritud hinnavahet ega lõike 1 punktis d osutatud osakaalu lõikes 2 osutatud rakendusaktides sätestatud, ei lisata volatiilsusega korrigeerimisele makromajanduslikku volatiilsusega korrigeerimist.“;

e) lisatakse lõige 4:

„4. Käesoleva artikli lõike 2 kohaldamisel ei muudeta rakendusaktis valuuta kohta sätestatud esimest tasanduspunkti, välja arvatud juhul, kui hindamine, mis käsitleb teatavast lõpptähtajast pikema või sellega võrdse lõpptähtajaga võlakirjade osakaalusid kõigist selles valuutas nomineeritud võlakirjadest, näitab erinevat artikli 77a lõike 1 kohast esimest tasanduspunkti vähemalt kahel järjestikusel aastal.“

40) Artiklit 86 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) lisatakse punkt aa:

„aa) artikli 77 lõikes 7 osutatud usaldusväärne deterministlik hindamine ning tingimused, mille alusel seda hindamist võib kasutada valikuõiguste ja tagatistega tehniliste eraldiste parima hinnangu arvutamiseks.“;

ii) punkt b asendatakse järgmisega:

„b) metoodika, põhimõtted ja meetodid artikli 77 lõikes 2 osutatud parima hinnangu arvutamiseks vajaliku asjakohase riskivaba intressikõvera määramiseks, eelkõige:

i) artikli 77a lõikes 1 osutatud ekstrapoleerimise valem, sealhulgas parameetrid, mis määravad ekstrapoleerimise lähenemiskiiruse;

- ii) artikli 77a lõikes 1 osutatud võlakirjaturgude sügavuse, likviidsuse ja läbipaistvuse kindlaksmääramise meetod;
 - iii) protsent, millest väiksemana loetakse teatavast tähtajast pikema või sellega võrdse lõpptähtajaga võlakirjade osakaalu kõikide võlakirjade seas artikli 77a lõike 1 kohaldamisel väikeseks;
 - iv) artikli 77a lõikes 2 osutatud üleminekumehhanism;“;
- iii) punkt i asendatakse järgmisega:
- „i) meetodid ja eeldused artiklis 77d osutatud volatiilsusega korrigeerimise arvutamiseks, sealhulgas:
 - i) valem kõnealuse artikli lõikes 2 osutatud hinnavahe arvutamiseks;
 - ii) valem kõnealuse artikli lõigetes 3 ja 4 osutatud krediidiriski marginaali tundlikkuskoeffitsiendi arvutamiseks;
 - iii) iga asjaomase varaklassi puhul selline protsent hinnavahest, mis kajastab seda osa, mille võib panna artikli 77d lõikes 3 osutatud varaga seotud eeldatava kahju või ootamatu krediidiriski või muude riskide realistliku hinnangu arvele;“;

b) lisatakse lõige 1a:

„1a. Komisjon võib võtta kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusakte, milles sätestatakse kriteeriumid, mille alusel võib varad lisada artikli 77b lõike 1 punktis a osutatud varaportfelli.“;

c) lisatakse lõige 2a:

„2a. Selleks et tagada artikli 77 lõike 7 kohaldamise ühetaolised tingimused, koostab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, milles täpsustatakse nende stsenaariumide kindlaksmääramise metoodika, mida tuleb kasutada kõnealuses lõikes osutatud elukindlustuslepingutest tulenevate kohustuste parima hinnangu usaldusväärseks deterministlikuks hindamiseks.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab need rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [Väljaannete talitus: palun lisada kuupäev = 12 kuud pärast jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu kõnealused rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 15.“

41) Artiklit 92 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1a asendatakse järgmisega:

„1a. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse finantseerimis- ja krediidiasutustes olevate osaluste käsitlemist artikli 212 lõike 2 kolmanda lõigu tähenduses seoses omavahendite kindlaksmääramisega ning nähakse ette meetodid krediidi- ja finantseerimisasutustes olevate oluliste osaluste mahaarvamiseks kindlustus- või edasikindlustusandja põhiomavahenditest.

Olenemata esimese lõigu kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktis sätestatud osaluste mahaarvamisest solventsuskapitalinõude täitmiseks nõuetekohastest omavahenditest võivad järelevalveasutused lubada artiklis 88 osutatud põhiomavahendite kindlaksmääramiseks kindlustus- või edasikindlustusandjal mitte arvata maha krediidi- või finantseerimisasutuses oleva osaluse väärtust, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

- a) kindlustus- või edasikindlustusandja on ühes käesoleva punkti alapunktis i või ii kirjeldatud olukorras:
- i) krediidi- või finantseerimisasutus ja kindlustus- või edasikindlustusandja kuuluvad samasse kindlustusgruppi, nagu on määratletud artiklis 212, mille suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet kooskõlas artikli 213 lõike 2 punktidega a, b ja c, ning sidusettevõtjast krediidi- või finantseerimisasutuse suhtes ei kohaldata artikli 228 lõikes 5 osutatud mahaarvamist;
 - ii) järelevalveasutused nõuavad, et kindlustus- või edasikindlustusandjad kohaldaksid, või lubavad neil kohaldada tehnilisi arvutusmeetodeid vastavalt direktiivi 2002/87/EÜ I lisa II osale ning krediidi- või finantseerimisasutus kuulub kõnealuse direktiivi alusel sama täiendava järelevalve alla nagu kindlustus- või edasikindlustusandja;
- b) järelevalveasutused on veendunud käesoleva lõigu punkti a alapunktis i osutatud kindlustusgrupi järelevalvega või punkti a alapunktis ii osutatud täiendava järelevalvega hõlmatud kindlustus- või edasikindlustusandja integreeritud juhtimise, riskijuhtimise ja sisekontrolli tasemes;
- c) seotud osalus krediidi- või finantseerimisasutuses on strateegilist laadi omakapitaliinvesteering, nagu on sätestatud artikli 111 lõike 1 punkti m kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktis.“;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Lõikes 1a osutatud osalused finantseerimis- ja krediidiasutustes hõlmavad järgmist:

a) kindlustus- ja edasikindlustusandjate osalused järgmistes asutustes:

i) krediidiasutused ja finantseerimisasutused määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktide 1 ja 26 tähenduses;

ii) investeerimisühingud direktiivi 2014/65/EL artikli 4 lõike 1 punkti 1 tähenduses;

b) määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 52 osutatud täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid ja kõnealuse määruse artiklis 63 osutatud teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid, samuti määruse (EL) 2019/2033 artikli 9 kohased täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid ja teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid, mida kindlustus- ja edasikindlustusandjad hoiavad seoses käesoleva lõike punktis a osutatud ettevõtjatega, milles neil on osalus.“

42) Artikli 95 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Selleks viitavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad vajaduse korral artikli 97 lõikes 1 osutatud omavahendite loetelule.“

43) Artikli 96 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Ilma et see piiraks artikli 95 ja artikli 97 lõike 1 kohaldamist, kohaldatakse käesolevas direktiivis järgmist liigitust.

- 1) Artikli 91 lõike 2 kohaldamisalasse kuuluv vahendite ülejääk liigitatakse esimese taseme omavahenditeks;
- 2) akreditiivid ja garantiid, mida sõltumatu usaldusisik hoiab kindlustusvõlausaldajate huvides usalduskontodel ja mis on välja antud direktiivi 2013/36/EL kohaselt tegevusloa saanud krediitiasutuste poolt, liigitatakse teise taseme omavahenditeks;
- 3) kõik tulevased nõuded, mida muutuvate sissemaksetega vastastikused või vastastikust tüüpi laevaomanike ühendused, kes kindlustavad üksnes I lisa A osa liikidesse 6, 12 ja 17 kuuluvaid riske, võivad oma liikmetele järgneva 12 kuu jooksul täiendavate sissemaksete näol esitada, liigitatakse teise taseme omavahenditeks.“

44) Välja jäetud

45) Artikkel 109 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 109

Standardvalemi lihtsustamine

1. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad konkreetse riski alakomponendi või riskikomponendi puhul kasutada lihtsustatud arvutust, kui nende riskide laad, ulatus ja keerukus seda õigustavad ja kui oleks ebaproportsionaalne nõuda kõikidelt kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt standarditud arvutuse kohaldamist.

Käesoleva lõike kohaldamisel kalibreeritakse lihtsustatud arvutused kooskõlas artikli 101 lõikega 3.

2. Ilma et see piiraks käesoleva artikli lõike 1 ja artikli 102 lõike 1 kohaldamist, kui kindlustus- või edasikindlustusandja arvutab solventsuskapitalinõude ja riskikomponent või alakomponent ei moodusta rohkem kui 5 % artikli 103 punktis a osutatud põhisolventsuskapitalinõudest, võib kindlustus- või edasikindlustusandja kasutada kõnealuse riskikomponendi või alakomponendi lihtsustatud arvutust kuni kolme aasta jooksul pärast solventsuskapitalinõude arvutamist.

3. Lõike 2 kohaldamisel ei tohi kõikide riskikomponentide või alakomponentide osade summa moodustada lõike 2 kohaste lihtsustatud arvutuste korral rohkem kui 10 % põhisolventsuskapitalinõudest.

Esimeses lõigus osutatud riskikomponendi või alakomponendi osa põhisolventsuskapitalinõudest on see osa, mis arvutati siis, kui riskikomponent või alakomponent arvutati viimast korda ilma lõike 2 kohase lihtsustatud arvutusega.“

46) Artikli 111 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) punktid l ja m asendatakse järgmisega:

„l) lihtsustatud arvutused, mis on ette nähtud artikli 109 lõikes 1 osutatud konkreetsete riskikomponentide ja alakomponentide ning artikli 109 lõikes 2 osutatud ebaoluliste riskikomponentide ja alakomponentide puhul, samuti kriteeriumid, millele kindlustus- ja edasikindlustusandjad, sealhulgas kaptiivkindlustusandjad ja kaptiivedasikindlustusandjad, peavad vastama, et neil oleks õigus kasutada lihtsustusi, nagu on sätestatud artikli 109 lõikes 1;

m) meetod, mida tuleb kasutada artikli 13 punktis 21 määratletud oluliste osaluste suhtes solventsuskapitalinõude arvutamisel, eelkõige artikli 105 lõikes 5 osutatud aktsiariski alakomponendi arvutamisel, võttes arvesse kõnealuste oluliste osaluste väärtuse volatiilsuse tõenäolist vähenemist, mis tuleneb kõnealuste investeeringute strateegilisest laadist ning kindlustus- või edasikindlustusandja mõjust nendele investeerimisobjektidele;“;

b) lisatakse järgmised lõigud:

„Kui komisjon võtab esimese lõigu punkti c kohaselt vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada meetodid, eeldused ja standardparameetrid, mida tuleb kasutada artikli 105 lõike 5 punktis a osutatud intressimäärariski alakomponendi arvutamiseks, eesmärgiga parandada kapitalinõuete tundlikkust kooskõlas intressimäärade arenguga, võib sellised intressimäärariski alakomponendi kohandamised teha järkjärgult kuni viieaastase üleminekuperioodi jooksul. Selline järkjärguline kohandamine on kohustuslik ja seda kohaldatakse kõigi kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes.

Esimese lõigu punkti h kohaldamisel ei kohaldata eraldatud vahendite kogumiga seotud kindlustus- ja edasikindlustusandjate riskide hajutamise vähendatud ulatuse kajastamiseks kasutatavaid meetodeid ja kohandusi varaportfellide suhtes, mis ei ole eraldatud vahendite kogumid ja mis on määratud katma vastavat kindlustus- või edasikindlustuskohustuste parimat hinnangut, nagu on osutatud artikli 77b lõike 1 punktis a.“

47) Artikli 112 lõige 7 asendatakse järgmisega:

„7. Pärast järelevalveasutustelt sisemudeli kasutamiseks heakskiidu saamist esitavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad järelevalveasutustele igal aastal hinnangu solventsuskapitalinõude kohta, mis määratakse kindlaks vastavalt 2. alajaos sätestatud standardvalemile.“

48) Artiklisse 122 lisatakse lõige 5:

„5. Liikmesriigid võivad lubada kindlustus- ja edasikindlustusandjatel võtta arvesse krediidiriski marginaali muutuste mõju volatiilsusega korrigeerimisele, mis on arvutatud nende sisemudelis kooskõlas artikliga 77d, üksnes juhul, kui:

- a) meetod, millega võetakse arvesse krediidiriski marginaali muutuste mõju valuuta volatiilsusega korrigeerimisele, ei võta arvesse riskiga korrigeeritud hinnavahe ettevõtjapõhist kohandamist vastavalt artikli 77d lõikele 1c ega euro puhul volatiilsusega korrigeerimise võimalikku suurendamist makromajandusliku volatiilsusega korrigeerimisega vastavalt artikli 77d lõikele 4;
- b) solventsuskapitalinõue ei ole väiksem järgmistest näitajatest:
 - i) solventsuskapitalinõudena arvutatud tinglik solventsuskapitalinõue, välja arvatud see, et krediidiriski marginaali muutuste mõju volatiilsusega korrigeerimisele võetakse arvesse kooskõlas metoodikaga, mida Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve kasutab tehnilise teabe avaldamiseks vastavalt artikli 77e lõike 1 punktile c;
 - ii) kooskõlas alapunktiga i arvutatud tinglik solventsuskapitalinõue, välja arvatud see, et artikli 77d lõike 2 teises lõigus osutatud valuuta puhul määratakse esindav portfelli kindlaks kõigi selles valuutas nomineeritud kindlustus- või edasikindlustuskohustustega kindlustus- või edasikindlustusandjate varade asemel nende varade alusel, millesse kindlustus- või edasikindlustusandja investeerib.

Esimese lõigu punkti b kohaldamisel määratakse asjaomase valuuta puhul esindav portfelli kindlaks kindlustus- või edasikindlustusandja kõnealuses valuutas nomineeritud varade alusel, mida kasutatakse selles valuutas nomineeritud kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste parima hinnangu katmiseks.“

49) Artiklit 132 muudetakse järgmiselt:

- a) lõike 3 teises lõigus asendatakse sõnad „direktiivis 85/611/EMÜ“ sõnadega „direktiivis 2009/65/EÜ“;
- b) lisatakse lõiked 5, 6, 7 ja 8:

„5. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võtavad oma investeerimisstrateegia üle otsustamisel arvesse võimalikke makromajanduslikke ja finantsturgude arengusuundumusi.

6. Järelevalveasutuse taotlusel võtavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad oma investeerimisstrateegia üle otsustamisel arvesse makrotasandi usaldatavusprobleeme ning hindavad, mil määral võib nende investeerimisstrateegia mõjutada makromajanduslikke ja finantsturgude arengusuundumusi ning mil määral võib see muutuda süsteemse riski allikaks, ning võtavad selliseid kaalutlusi oma investeerimisotsustes arvesse.

7. Lõigete 5 ja 6 kohaldamisel on makromajanduslikel ja finantsturgude arengusuundumustel ning makrotasandi usaldatavusprobleemidel sama tähendus kui artiklis 45.

8. Otsustades, kas esitada lõikes 6 osutatud taotlus kindlustus- või edasikindlustusandjale, kes on tütarettevõtja, kes kuulub kindlustusgrupi järelevalve alla vastavalt artikli 213 lõike 2 punktidele a ja b, võtab järelevalveasutus arvesse, kas lõikes 6 osutatud hindamise teeb kindlustusgrupi tasandil osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, kelle peakontor asub liidus, ning kas see hõlmab kõnealuse tütarettevõtja eripära.“

50) Artikli 133 lõikes 3 asendatakse sõnad „direktiivis 85/611/EMÜ“ sõnadega „direktiivis 2009/65/EÜ“.

51) Artikli 138 lõiget 4 muudetakse järgmiselt:

a) esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poolt teatavaks tehtud erakordselt ebasoodsas olukorras, mis mõjutab kindlustus- ja edasikindlustusandjaid, kes esindavad märkimisväärset osa turust või mõjutatud tegevusvaldkondadest, võib järelevalveasutus mõjutatud kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul pikendada lõike 3 teises lõigus sätestatud ajavahemikku maksimaalselt seitsme aasta võrra, võttes arvesse kõiki asjakohaseid tegureid, sealhulgas tehniliste eraldiste keskmist kestust.“;

b) teise lõigu esimene lause asendatakse järgmisega:

„Ilma et see piiraks määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 18 kohaseid Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve volitusi, teeb Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve käesoleva lõike kohaldamisel asjaomase järelevalveasutuse taotlusel ja vajaduse korral pärast Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga konsulteerimist teatavaks, et esineb erakordselt ebasoodne olukord.“

52) Artikkel 139 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 139

Miimumkapitalinõude mittetäitmine

1. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad teavitavad viivitamata järelevalveasutust, kui nad tuvastavad miimumkapitalinõude täitmata jätmise või kui on oht, et järgmise kolme kuu jooksul võib see täitmata jääda.

Käesoleva lõike esimese lõigu kohaldamisel kohaldatakse järelevalveasutuse teavitamise nõuet olenemata sellest, kas kindlustus- või edasikindlustusandja tuvastab miimumkapitalinõude täitmata jätmise või sellise ohu miimumkapitalinõude arvutamisel vastavalt artikli 129 lõikele 4 või miimumkapitalinõude arvutamisel kahe kuupäeva vahelisel ajal, kui sellisest arvutusest teatatakse järelevalveasutusele vastavalt artikli 129 lõikele 4.

2. Ühe kuu jooksul pärast miimumkapitalinõude täitmata jätmise või sellise ohu tuvastamist esitab asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja järelevalveasutusele heakskiitmiseks lühiajalise realistliku finantseerimisskeemi, et taastada kolme kuu jooksul pärast sellist tuvastamist nõuetekohased põhiomavahendid vähemalt miimumkapitalinõude tasemel või vähendada oma riskiprofiili, et tagada miimumkapitalinõude täitmine.

3. Kui lõpetamismenetlust ei alga kahe kuu jooksul pärast lõikes 1 osutatud teabe saamist, kaalub päritoluliikmesriigi järelevalveasutus kindlustus- või edasikindlustusandja varade vaba käsutamise piiramist või keelamist. Ta teatab sellest vastuvõtivate liikmesriikide järelevalveasutustele. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutuse taotlusel võtavad need asutused samasugused meetmed. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus määrab varad, mille suhtes kõnealuseid meetmeid rakendatakse.

4. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve võib välja töötada suunised meetmete kohta, mida järelevalveasutused peaksid võtma, kui nad tuvastavad lõikes 1 osutatud miinimumkapitalinõude täitmata jätmise või sellise ohu.“

53) Artiklisse 144 lisatakse lõige 4:

„4. Tegevusloa kehtetuks tunnistamise korral tagavad liikmesriigid, et kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes kohaldatakse asjakohasel juhul jätkuvalt I jaotise III peatükis sätestatud kindlustusjärelevalve üldeskirju ja -eesmärke, kuni kõik kindlustus- ja edasikindlustuskohustused on täidetud või kuni algatatakse lõpetamismenetlus.“

54) I jaotisesse lisatakse järgmine peatükk:

„VIIA PEATÜKK

Makrotasandi usaldatavusjärelevalve vahendid

Artikkel 144a

Likviidsusrisi juhtimine

1. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjate likviidsusrisi juhtimisega, millele on osutatud artikli 44 lõike 2 punktis d, säilitatakse piisav likviidsus, et need ettevõtjad saaksid isegi stressiolukorras täita õigel ajal oma finantskohustused kindlustusvõtjate ja teiste vastaspoolte ees.
2. Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutustel on õigus nõuda kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt likviidsusrisi juhtimise kava koostamist ja haldamist. Taotluse korral prognoosivad kindlustus- ja edasikindlustusandjad oma varade ja kohustustega seotud sissetulevad ja väljuvad rahavood, et hinnata võimalike mittevastavuste taset lühikeses ja keskpikas perspektiivis, ning töötavad välja likviidsusrisi näitajate kogumi, et teha kindlaks võimalikud likviidsusprobleemid ning neid jälgida ja nendega tegeleda.
3. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitavad järelevalveasutustele likviidsusrisi juhtimise kava artikli 35 lõikes 1 osutatud teabe osana.

4. Ilma et see piiraks artikli 29c lõike 2 kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes on vastavalt artiklile 29b liigitatud väikesteks ja mittekeerukateks ettevõtjateks, ei ole kohustatud likviidsusriski juhtimise kava koostama.
5. Liikmesriigid tagavad, et kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad kohaldavad artiklis 77b osutatud kattuvuse kohandust või artiklis 77d osutatud volatiilsusega korrigeerimist, võivad nad käesoleva artikli lõikes 2 osutatud likviidsusriski juhtimise kava ja artikli 44 lõike 2 kolmanda lõigu kohaselt nõutava plaani ühendada.
6. Selleks et tagada käesoleva artikli järjepidev kohaldamine, töötab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve välja suunised, milles täpsustatakse täiendavalt likviidsusriski juhtimise kava sisu, sealhulgas lõikes 5 osutatud kava ja plaani ühendamist, ning likviidsusriski juhtimise kava ajakohastamise sagedust.

Artikkel 144b

Järelevalvevolitused likviidsusprobleemide lahendamiseks erandlikel asjaoludel

1. Järelevalveasutused jälgivad korrapärase järelevalve käigus kindlustus- ja edasikindlustusandjate likviidsuspositsiooni. Kui nad teevad kindlaks olulised likviidsusriskid, teavitavad nad sellest hinnangust asjaomast kindlustus- või edasikindlustusandjat. Kindlustus- või edasikindlustusandja selgitab, kuidas ta kavatseb kõnealuseid likviidsusriske maandada.

2. Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutustel on vajalikud volitused nõuda, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad tugevdaksid likviidsusriskide või puuduste tuvastamise korral oma likviidsuspositsiooni. Selliseid volitusi kohaldatakse juhul, kui on piisavalt tõendeid, mis kinnitavad likviidsusriskide olemasolu ja seda, et kindlustus- või edasikindlustusandja ei ole võtnud tõhusaid parandusmeetmeid.

Järelevalveasutus vaatab meetmed, mille ta on käesoleva lõike alusel võtnud, vähemalt kord aastas läbi ja kõrvaldab need, kui kindlustus- või edasikindlustusandja on võtnud tõhusad parandusmeetmed.

3. Ilma et see piiraks liikmesriikide poolt käesoleva direktiivi IV peatüki alusel vastu võetud sätete kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et järelevalveasutustel on õigus ajutiselt peatada kindlustusvõtjate puhul selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate osa või kõigi elukindlustuslepingute tagasiostuõigus, kellel on märkimisväärsed likviidsusriskid, mis võivad ohustada kindlustusvõtjate kaitset või finantssüsteemi stabiilsust.

Sellist õigust võib kasutada üksnes kindlustus- ja edasikindlustusandjaid mõjutavate erandlike asjaolude korral viimase abinõuna. Järelevalveasutus võtab enne sellise õiguse kasutamist arvesse võimalikku soovimatut mõju finantsturgudele ning kindlustus- või edasikindlustusandja kindlustusvõtjate ja soodustatud isikute õigustele ja kollektiivsetele huvidele, sealhulgas piiriüleses kontekstis.

Esimeses lõigus osutatud meetme kohaldamine kestab kuni kolm kuud. Liikmesriigid tagavad, et meetet saab pikendada, kui selle kohaldamine on endiselt õigustatud, ja et meetet ei kohaldata, kui selleks ei ole enam põhjust.

Ilma et see piiraks artikli 144c lõike 6 kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et asjaomased kindlustus- ja edasikindlustusandjad ei jaota dividende ega tee muid makseid aktsionäridele või osanikele ja teistele allutatud võlausaldajatele, ei osta tagasi aktsiaid ega osasid, ei maksa ega osta tagasi omavahendeid ning ei maksa boonuseid ega muid muutuvtasusid seni, kuni järelevalveasutus on tagasiostuõiguse peatamise tühistanud. Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutustel on selleks vajalikud õigused.

Liikmesriigid tagavad, et makrotasandi usaldatavusjärelevalve volitustega asutusi, kui need ei ole järelevalveasutused, teavitatakse nõuetekohaselt järelevalveasutuste kavatsusest kasutada käesolevas lõikes osutatud õigust ning nad kaasatakse asjakohaselt teises lõigus osutatud võimaliku soovimatu mõju hindamisse.

Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutused teavitavad Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvet ning Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu alati, kui käesolevas lõikes osutatud õigust kasutatakse finantssüsteemi stabiilsust ohustava riski käsitlemiseks.

4. Kui erandlikel asjaoludel leidub piisavalt tõendeid kogu turgu või selle olulist osa mõjutavate likviidsusriskide olemasolu kohta, võib kindlustusvõtjate tagasiostuõiguse peatamise õigust kasutada vastavalt lõikes 3 sätestatud tingimustele kõigi otseselt asjassepuutuvate ja asjaomases liikmesriigis tegutsevate kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes.

Liikmesriigid määravad asutuse, kes kasutab käesolevas lõikes osutatud õigust.

Kui määratud asutus ei ole järelevalveasutus, tagab liikmesriik nende eri asutuste vahel nõuetekohase koordineerimise ja teabevahetuse. Eelkõige peavad asutused tegema tihedat koostööd ja jagama kogu teavet, mis võib olla vajalik käesoleva lõike kohaselt määratud asutusele pandud ülesannete nõuetekohaseks täitmiseks.

5. Liikmesriigid tagavad, et lõike 4 teises lõigus osutatud asutus teavitab lõikes 4 osutatud õiguse kasutamisest Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvet ning finantssüsteemi stabiilsust ohustava riski käsitlemiseks meetme võtmise korral ka Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu.

Teade peab sisaldama võetud meetme kirjeldust, selle kestust ning kõnealust õigust kasutama ajendanud põhjuste ja riskide kirjeldust, sealhulgas põhjuseid, miks asjaomast meetet peeti tõhusaks ja proportsionaalseks seoses selle negatiivse mõjuga kindlustusvõtjatele.

6. Selleks et tagada käesoleva artikli järjepidev kohaldamine, töötab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve pärast Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga konsulteerimist välja suunised, et:

- a) anda täiendavaid juhiseid likviidsusriski juhtimise puuduste kõrvaldamiseks võetavate meetmete kohta ning nende õiguste vormi, aktiveerimise ja kalibreerimise kohta, mida järelevalveasutused võivad kasutada kindlustus- ja edasikindlustusandjate likviidsuspositsiooni tugevdamiseks, kui on kindlaks tehtud likviidsusriskid ja kõnealused kindlustus- ja edasikindlustusandjad ei ole võtnud piisavaid parandusmeetmeid;

- b) täpsustada selliste erandlike asjaolude olemasolu, mis võivad õigustada tagasiostuõiguse ajutist peatamist;
- c) täpsustada tingimused, millega tagatakse tagasiostuõiguse ajutise peatamise järjepidev kohaldamine viimase abinõuna kogu liidus, ning aspektid, mida tuleb arvesse võtta kindlustusvõtjate võrdse ja piisava kaitse tagamiseks kõigis päritolu- ja vastuvõtvates jurisdiktsioonides.

Artikkel 144c

Järelevalvemeetmed kindlustus- ja edasikindlustusandjate finantsseisundi säilitamiseks erakorraliste kogu sektorit hõlmavate šokkide ajal

1. Ilma et see piiraks artikli 141 kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et järelevalveasutustel on õigus võtta meetmeid üksikute kindlustus- või edasikindlustusandjate finantsseisundi säilitamiseks erakorraliste kogu sektorit hõlmavate šokkide ajal, mis võivad ohustada asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja finantsseisundit või finantssüsteemi stabiilsust.
2. Erakorraliste kogu sektorit hõlmavate šokkide ajal on järelevalveasutustel õigus nõuda eriti haavatava riskiprofiiliga kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt vähemalt järgmiste meetmete võtmist:
 - a) aktsionäridele või osanikele ja teistele allutatud võlausaldajatele dividendide jaotamise piiramine või peatamine;
 - b) aktsionäridele või osanikele ja teistele allutatud võlausaldajatele muude maksete tegemise piiramine või peatamine;
 - c) aktsiate või osade tagasiostmise ning omavahendite tagasimaksmise või tagasiostmise piiramine või peatamine;
 - d) boonuste või muude muutuvtasude maksmise piiramine või peatamine.

Liikmesriigid tagavad, et asjaomaseid riiklikke organeid ja asutusi, kellel on makrotasandi usaldatavusjärelevalve volitused, teavitatakse nõuetekohaselt riikliku järelevalveasutuse kavatsusest kasutada käesoleva artikli sätteid ning et nad kaasatakse asjakohaselt erakorraliste kogu sektorit hõlmavate šokkide hindamisse kooskõlas käesoleva lõikega.

3. Lõikes 2 osutatud meetmete kohaldamisel võetakse nõuetekohaselt arvesse artikli 29 lõikes 3 osutatud proportsionaalsuse kriteeriume ning seda, kas on olemas kindlustus- või edasikindlustusandja poolt heaks kiidetud riskitaluvuse piirmäärad ja künniseid tema riskijuhtimissüsteemis.

4. Käesoleva artikli lõikes 2 osutatud meetmete kohaldamisel võetakse arvesse järelevalvemenetlusest ning asjaomaste kindlustus- ja edasikindlustusandjate solventsuse positsiooni ja finantsseisundi tulevikku suunatud hindamisest saadud tõendeid kooskõlas artikli 45 lõike 1 teise lõigu punktides a ja b osutatud hindamisega.

5. Lõikes 2 osutatud meetmed kohaldatakse seni, kuni see on õigustatud. Need meetmed vaadatakse vähemalt iga kolme kuu järel läbi ja kõrvaldatakse niipea, kui meetmete aluseks olnud tingimusi enam ei eksisteeri.

6. Käesoleva artikli kohaldamisel peatatakse artikli 245 lõikes 2 osutatud olulised kindlustusgrupisisesed tehingud, sealhulgas kindlustusgrupisisesed dividendide väljamaksed, või neid piiratakse üksnes juhul, kui need ohustavad kindlustusgrupi või vähemalt ühe kindlustusgruppi kuuluva kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuse või likviidsuspositsiooni. Sidusettevõtjate järelevalveasutused konsulteerivad kindlustusgrupi järelevalve teostajaga, enne kui ta peatab tehingud ülejäänud kindlustusgrupiga või piirab neid.

7. Selleks et tagada käesoleva artikli kohaldamise ühetaolised tingimused, töötab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve pärast Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga konsulteerimist välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, milles täpsustatakse erakorraliste kogu sektorit hõlmavate šokkide olemasolu.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [väljaannete talitus: palun lisada kuupäev = 12 kuud pärast jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu kõnealused rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 15.

Artikkel 144d

Täiendavate makrotasandi usaldatavusjärelevalve vahendite kohaldamine

1. Selleks et tagada artikli 45 lõikes 1e, artikli 132 lõikes 6 ja artikli 144a lõikes 2 osutatud makrotasandi usaldatavusjärelevalve vahendite järjepidev kohaldamine, töötab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve välja kaks suuniste kogumit järgmise kohta:

a) kriteeriumid, mida riiklikud järelevalveasutused peavad arvesse võtma selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate ja kindlustusgruppide kindlaksmääramisel, kellelt nõutakse:

i) artikli 45 lõike 1 punktis e osutatud täiendavate makrotasandi usaldatavusanalüüside tegemist, võttes arvesse kõnealuse artikli lõikes 9 osutatud asjaolusid;

ii) makrotasandi usaldatavuse kaalutluste arvessevõtmist artikli 132 lõikes 6 osutatud mõistlikkuse põhimõtte raames, võttes arvesse kõnealuse artikli lõikes 8 osutatud asjaolusid;

b) kriteeriumid, mida riiklikud järelevalveasutused peavad arvesse võtma selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate ja kindlustusgruppide kindlaksmääramisel, kellelt nõutakse likviidsusriski juhtimise kava koostamist ja haldamist vastavalt artikli 144a lõikele 2, samuti selliste kavade sisu ja ajakohastamise sageduse kindlaksmääramisel, võttes arvesse nimetatud artikli lõikes 5 osutatud kava ja plaani võimalikku ühendamist.

2. Lõike 1 punkti a kohaldamisel peavad kriteeriumid olema vastavuses kaasnevate riskidega ja eeskätt võtma koos arvesse ettevõtjate kindlustustegevuse ja investeringute suurust, laadi, keerukust, finantsturgudega seotuse taset ja piiriülest iseloomu.

3. Lõike 1 punkti b kohaldamisel peavad kriteeriumid olema vastavuses kaasnevate riskidega ja eeskätt võtma koos arvesse varade ja kohustuste portfelli koosseisu, kindlustuskohustuste laadi ja varieeruvust ning varade eeldatavate rahavoogude avatust turukõikumistele.“

55) Artikli 145 lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

a) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) selle isiku nimi, kellel on piisavad volitused võtta kindlustusandja nimel kohustusi kolmandate isikute suhtes;“;

b) teine lõik jäetakse välja.

56) Artikkel 149 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 149

Muudatused riskide või kohustuste laadis

1 Kõik muudatused, mida kindlustusandja kavatseb teha artiklis 147 osutatud teabes, tehakse artiklitega 147 ja 148 ette nähtud korras.

2. Kui kindlustusandja tegevus, mida ta teenuste osutamise vabaduse alusel teostab, muutub nii, et see mõjutab oluliselt tema riskiprofiili või kindlustustegevust ühes või mitmes vastuvõtvast liikmesriigis, teavitab kindlustusandja sellest päritoluliikmesriigi järelevalveasutust niipea, kui kõnealust muutust täheldatakse. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus teavitab viivitamata asjaomaste vastuvõtivate liikmesriikide järelevalveasutusi.“

57) Artikli 152a lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus teavitab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvet ja asjaomase vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutust, kui ta teeb kindlaks finantstingimuste halvenemise või muud tekkivad riskid, sealhulgas tarbijakaitsega seotud riskid, mis tulenevad kindlustus- või edasikindlustusandja tegevusest, mis põhineb teenuste osutamise vabadusel või asutamisvabadusel ning millel võib olla piiriülene mõju. Vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutus võib samuti teavitada Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvet ja asjaomase päritoluliikmesriigi järelevalveasutust, kui tal on tõsiseid ja põhjendatud kahtlusi seoses tarbijakaitsega. Kui kahepoolset lahendust ei leita, võivad järelevalveasutused pöörduda Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poole ning taotleda abi.“

58) Artiklisse 152b lisatakse lõiked 5 ja 6:

„5. Kui kaks või enam koostööplatvormi asjaomast asutust ei jõua kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes võetava meetme menetluse või sisu või meetme võtmata jätmise osas kokkuleppele, võib Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve mis tahes asjaomase asutuse taotlusel aidata asutustel jõuda kokkuleppele kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 19 lõikega 1.

6. Platvormisisese lahkarvamuse korral ja kui on tõsiseid kahtlusi seoses negatiivse mõjuga kindlustusvõtjatele või seoses kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes võetavate meetmete sisuga või meetmete võtmata jätmisega, võib Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 16 esitada päritoluliikmesriigi järelevalveasutusele soovitusel kaaluda teiste asjaomaste järelevalveasutuste kahtlusi ja algatada koos teiste asjaomaste järelevalveasutustega ühine kohapealne kontroll.

Kui päritoluliikmesriigi järelevalveasutus algatab koos teiste riiklike järelevalveasutustega ühise kohapealse kontrolli, kutsub ta selles osalema ka Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve.

Kui asjaomased järelevalveasutused ei jõua koostööplatvormil Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve kehtestatud tähtaja jooksul ühisele seisukohale, võib Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 16 esitada asjaomasele järelevalveasutusele soovitusi.

Kui asjaomane järelevalveasutus ei järgi kõnealust soovitusi kahe kuu jooksul, esitab ta selle põhjused, sealhulgas meetmed, mida ta on võtnud või kavatseb võtta teiste kaasatud järelevalveasutuste kahtluste käsitlemiseks.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve hindab neid samme ja otsustab, kas need on piisavad ja asjakohased. “;

59) Artikkel 153 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 153

Teabenõuete esitamise tähtaeg ja keel

Vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutus võib nõuda teavet, mida tal on õigus nõuda selle liikmesriigi territooriumil tegutseva kindlustusandja tegevuse kohta kas kõnealuse kindlustusandja päritoluliikmesriigi järelevalveasutuselt või, kui järelevalve teostaja päritoluriigis kahe nädala jooksul teabenõudele ei vasta, siis kindlustusandjalt. Kõnealune teave esitatakse mõistliku aja jooksul vastuvõtva liikmesriigi ametlikus keeles või ametlikes keeltes või muus keeles, mida vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutus aktsepteerib. Kui vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutus pöördub kindlustusandja poole otse, teavitab ta teabenõudest päritoluliikmesriigi järelevalveasutust.“

60) Lisatakse artikkel 159a:

„Artikkel 159a

Täiendavad nõuded seoses märkimisväärse piiriülese tegevusega

1. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus esitab vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutuse taotluse korral seoses kindlustus- või edasikindlustusandjatega, kelle oluline piiriülene tegevus toimub kõnealuse vastuvõtva liikmesriigi territooriumil, kogu järgmise teabe, mis on saadud kooskõlas artikliga 35:

- a) solventsuskapitalinõue;
- b) miinimumkapitalinõue;
- c) solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalike nõuetekohaste omavahendite summa;
- d) miinimumkapitalinõude täitmiseks vajalike nõuetekohaste põhiomavahendite summa.

1a. Käesolevas artiklis kasutatakse mõistet „oluline piiriülene tegevus“ artikli 33a lõikes 3 määratletud tähenduses ning erimeelsused lahendatakse vastavalt kõnealuses artiklis osutatud sätetele.

2. Kui kindlustus- või edasikindlustusandja ei täida või tõenäoliselt ei täida miinimumkapitalinõuet järgmise kolme kuu jooksul või kui ta ei täida olulisel määral solventsuskapitalinõuet ning kui päritoluliikmesriigi järelevalveasutus ei võta piisavaid meetmeid sellise olukorra asjakohaseks heastamiseks, võib selle vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutus, kus kindlustus- või edasikindlustusandjal on oluline piiriülene tegevus, taotleda, et päritoluliikmesriigi järelevalveasutus viiks ühiselt läbi sellise kindlustus- või edasikindlustusandja kohapealse kontrolli, selgitades selle taotluse põhjuseid.

Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus võtab esimeses lõigus osutatud taotluse vastu või lükkab selle tagasi ühe kuu jooksul alates selle kättesaamisest.

3. Kui päritoluliikmesriigi järelevalveasutus nõustub tegema ühist kohapealset kontrolli, esitab ta Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele kutse ühises kohapealses kontrollis osaleda.

Pärast ühise kohapealse kontrolli lõpuleviimist peavad asjaomased järelevalveasutused jõudma kahe kuu jooksul ühistele järeldustele. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus võtab selliseid ühiseid järeldusi arvesse otsuse tegemisel asjakohaste järelevalvemeetmete kohta.

Kui järelevalveasutused ei jõua ühise kohapealse kontrolli järelduste suhtes kokkuleppele, võib kumbki neist kahe kuu jooksul pärast teises lõigus osutatud ajavahemiku lõppu ning ilma et see piiraks järelevalvemeetmeid ja volitusi, mida päritoluliikmesriigi järelevalveasutus peab kasutama, et käsitleda solventsuskapitalinõude täitmata jätmist või miinimumkapitalinõude täitmata jätmist või tõenäolist täitmata jätmist, pöörduda Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poole ning taotleda abi kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 19. Küsimust ei suunata Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele pärast käesolevas lõigus osutatud kahekuulise tähtaja möödumist ega pärast seda, kui järelevalveasutused on jõudnud kooskõlas teise lõiguga ühistes järeldustes kokkuleppele.

Kui mõni asjaomane järelevalveasutus on kolmandas lõigus osutatud kahekuulise ajavahemiku jooksul pöördunud kõnealuses küsimuses Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poole kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 19, lükkab päritoluliikmesriigi järelevalveasutus ühise kohapealse kontrolli lõplike järelduste vastuvõtmise edasi ja ootab ära otsuse, mille Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve võib kõnealuse määruse artikli 19 lõike 3 kohaselt teha, ning võtab järeldused vastu kooskõlas Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve otsusega. Kõik asjaomased järelevalveasutused tunnistavad neid järeldusi määravana.

4. Kui päritoluliikmesriigi järelevalveasutus keeldub tegemast ühist kohapealset kontrolli, selgitab ta taotluse esitanud järelevalveasutusele kirjalikult keeldumise põhjuseid.

Kui järelevalveasutused ei ole keeldumise põhjustega nõus, võivad nad ühe kuu jooksul pärast päritoluliikmesriigi järelevalveasutuse otsuse teatavakstegemist pöörduda Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poole ning taotleda temalt abi kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 19. Sellisel juhul võib Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve tegutseda vastavalt volitustele, mis on talle kõnealuse artikliga antud. “

61) Artiklit 212 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) punktis a asendatakse sõnad „direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõikes 1“ sõnadega „direktiivi 2013/34/EL artikli 22 lõikes 7“;

ii) punktis b asendatakse sõnad „direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõikes 1“ sõnadega „direktiivi 2013/34/EL artikli 22 lõikes 7“;

iii) punkti c muudetakse järgmiselt:

– alapunkt i asendatakse järgmisega:

„i) mis koosneb osalust omavast ettevõtjast, selle tütaretevõtjatest, ettevõtjatest, milles osalust omaval ettevõtjal või selle tütaretevõtjatel on osalus, ning ettevõtjatest, mida osalust omav ettevõtja või selle tütaretevõtjad juhivad ühiselt ühe või mitme ettevõtjaga, kes ei kuulu kindlustusgruppi, ning ettevõtjatest, kes on omavahel seotud direktiivi 2013/34/EL artikli 22 lõikes 7 sätestatud suhte alusel, ja nende sidusettevõtjatest, või“;

– lisatakse alapunkt iii:

„iii) mis koosneb alapunktide i ja ii kombinatsioonist;“;

iv) punkt f asendatakse järgmisega:

„f) „kindlustusvaldusettevõtja“ – ettevõtja, kes vastab kõigile järgmistele tingimustele:

a) ettevõtja on emaettevõtja;

aa) ettevõtja ei ole reguleeritud ettevõtja, välja arvatud juhul, kui ta on varahaldusettevõtja või alternatiivse investeerimisfondi valitseja direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punktide 5 ja 5a tähenduses;

b) ettevõtja ei ole segafinantsvaldusettevõtja ega finantsvaldusettevõtja määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 punkti 20 tähenduses;

c) vähemalt üks selle ettevõtja tütar- või edasikindlustusandja;

ca) olenemata tema enda väljendatud äritegevuse eesmärgist on ettevõtja põhitegevusala üks järgmistest:

- omandada ja omada osalusi kindlustus- ja edasikindlustusandjates;
- osutada abiteenuseid ühe või mitme sidusettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja põhitegevusele;

- tegeleda ühe või mitme direktiivi 2013/36/EL I lisa punktides 2–12 ja punktis 15 loetletud tegevusega või tegeleda ühe või mitme Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/65/EL I lisa 1. või B jaos loetletud teenuse või tegevusega seoses kõnealuse direktiivi nimetatud lisa C jaos loetletud finantsinstrumentidega;

d) üle 50 % vähemalt ühest järgmisest näitajast on püsivalt seotud tütarettevõtjatega, kes on kindlustus- või edasikindlustusandjad, kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandjad, kindlustusvaldusettevõtjad või segafinantsvaldusettevõtjad, kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandjate valdusettevõtjad või ettevõtjad, kes osutavad teenuseid, mis on kindlustusgruppi kuuluva ühe või mitme kindlustus- või edasikindlustusandja põhitegevuse abiteenused, samuti ettevõtja enda tegevusega, mis ei ole seotud osaluse omandamise või omamisega tütarettevõtjates, kes on kindlustus- või edasikindlustusandjad või kolmandate riikide kindlustus- või edasikindlustusandjad, kui kõnealune tegevus on sama laadi kui kindlustus- või edasikindlustusandjate tegevus:

- i) ettevõtja aktsiad tema konsolideeritud seisundi alusel;
- ii) ettevõtja vara tema konsolideeritud seisundi alusel;
- iii) ettevõtja tulud tema konsolideeritud seisundi alusel;
- iv) ettevõtja personal tema konsolideeritud seisundi alusel;
- v) muu näitaja, mida riiklik järelevalveasutus peab asjakohaseks;“;

v) lisatakse punkt fa:

„fa) „kolmanda riigi kindlustus- ja edasikindlustusandjate valdusettevõtja“ – emaettevõtja, kes ei ole kindlustusvaldusettevõtja ega segafinantsvaldusettevõtja direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punkti 15 tähenduses ja kelle peamine tegevusala on osaluse omandamine ja omamine tütarettevõtjates, kes on eranditult või peamiselt kolmandate riikide kindlustus- või edasikindlustusandjad.“;

b) lõike 2 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Käesoleva jaotise kohaldamisel käsitavad järelevalveasutused emaettevõtjana ka iga ettevõtjat, kellel on järelevalveasutuste arvates tegelik valitsev mõju teise ettevõtja üle, sealhulgas juhul, kui seda mõju teise ettevõtja otsuste üle teostatakse tsentraliseeritud koordineerimise kaudu.“;

c) lisatakse lõiked 3 ja 4:

„3. Käesoleva jaotise kohaldamisel võtavad järelevalveasutused arvesse ka seda, et kaks või enam ettevõtjat moodustavad kindlustusgrupi lõike 1 punkti c tähenduses, kui järelevalveasutuste arvates juhitakse neid ettevõtjaid ühtsetel alustel.

Kui esimeses lõigus osutatud ettevõtjate peakontor ei ole samas liikmesriigis, tagavad liikmesriigid, et üksnes artikli 247 kohaselt kindlustusgrupi järelevalve teostajana tegutsev riiklik järelevalveasutus võib pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega konsulteerimist järeldada, et sellised ettevõtjad moodustavad kindlustusgrupi, tuginedes oma arvamusele, et kõnealuseid ettevõtjaid juhitakse ühtsetel alustel.

4. Vähemalt kahe lõigetes 2 ja 3 osutatud ettevõtja vahelise suhte kindlakstegemisel võtavad järelevalveasutused arvesse kõiki järgmisi tegureid:

- a) füüsilise isiku või ettevõtja kontroll või võime mõjutada kindlustus- või edasikindlustusandja otsuseid, sealhulgas finantsotsuseid, eelkõige tulenevalt kapitali või hääleõiguse omamisest, esindatusest haldus-, juhtimis- või järelevalveorganismis või kuulumisest isikute hulka, kes tegelikult juhivad kindlustus- või edasikindlustusandjat või kes täidavad muid põhilisi, kriitilise tähtsusega või olulisi funktsioone;
- b) kindlustus- või edasikindlustusandja jõuline tuginemine teisele ettevõtjale või juriidilisele või füüsilisele isikule oluliste finants- või mittefinantstehingute või -toimingute olemasolu tõttu, sealhulgas tegevuse edasiandmise kokkulepped ja töötajate jagamine ettevõtjate vahel;

- c) tõendid kahe või enama ettevõtja finants- või investeerimisotsuste kooskõlastamise kohta, sealhulgas ühisinvesteeringud sidusettevõtjates;
- d) tõendid kahe või enama ettevõtja vaheliste koordineeritud ja järjepidevate strateegiate, toimingute või protsesside kohta, sealhulgas seoses kindlustustoodete turustamiskanalite, kindlustustoodete või kaubamärkide, teabevahetuse või turundusega.

Kui kindlustusgrupp on kindlaks määratud lõigete 2 või 3 alusel, esitab artikli 247 kohaselt kindlustusgrupi järelevalve teostajana tegutsev järelevalveasutus artikli 214 lõike 5 või 6 kohaselt emaettevõtjaks määratud ettevõtjale ja asjaomastele järelevalveasutustele üksikasjaliku selgituse tegurite kohta, mille alusel selline kindlaksmääramine toimus.

Selleks et tagada käesoleva artikli järjepidev kohaldamine, töötab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve välja regulatiivsed tehnilised standardid, et täiendada või täpsustada tegureid, mida järelevalveasutused kaaluvad käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 osutatud vähemalt kahe ettevõtja vahelise suhte kindlakstegemiseks.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [väljaannete talitus: palun lisada kuupäev = 12 kuud pärast jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.“;

62) Artiklit 213 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 2 sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid tagavad, et kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet, kui kindlustusgrupp hõlmab järgmisi isikuid:“;

[b) lõikes 5 asendatakse sõnad „direktiivi 2006/48/EÜ“ sõnadega „direktiivi 2013/36/EL“.

63) Lisatakse artikkel 213a:

„Artikkel 213a

Proportsionaalsusmeetmete kasutamine kindlustusgrupi tasandil

1. Kindlustusgrupi järelevalve teostaja liigitab artiklis 212 määratletud kindlustusgrupid, mille suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet kooskõlas artikli 213 lõike 2 punktidega a ja b, väikesteks ja mittekeerukateks kindlustusgruppideks, järgides käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud menetlust, kui nad vastavad kindlustusgrupi tasandil viimase kahe majandusaasta jooksul kõigile järgmistele kriteeriumidele:

a) kui vähemalt üks kindlustusgruppi kuuluv kindlustus- või edasikindlustusandja ei ole kahjukindlustusandja, peavad olema täidetud kõik järgmised kriteeriumid:

i) artikli 105 lõike 5 punktis a osutatud intressimäärariski alakomponent, mis arvutatakse konsolideeritud andmete alusel, ei ole suurem kui 5 % kindlustusgrupi artiklis 76 osutatud konsolideeritud tehniliste eraldiste brutoväärtusest koos edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summadega, välja arvatud ettevõtjate puhul, mille suhtes kohaldatakse 2. meetodit;

- ii) kindlustusgrupi elukindlustustegevusest tulenevate konsolideeritud tehniliste eraldiste brutoväärtus koos edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summadega ei ole suurem kui 1 000 000 000 eurot;
- b) kui vähemalt üks kindlustusgruppi kuuluv kindlustus- või edasikindlustusandja ei ole elukindlustusandja, peavad olema täidetud kõik järgmised kriteeriumid:
- i) viimase kolme majandusaasta kahjukindlustustegevuse keskmine kombineeritud suhtarv ilma edasikindlustuseta on väiksem kui 100 %;
- ii) kindlustusgrupi aastane brutokindlustusmaksete summa ei ole suurem kui 100 000 000 eurot;
- iii) I lisa A jao liikide 5–7, 11, 12, 14 ja 15 puhul ei ole aastane brutokindlustusmaksete summa suurem kui 30 % kindlustusgrupi kahjukindlustustegevuse aastastest kindlustusmaksete kogusummast;
- c) aastane brutokindlustusmaksete summa, mis tuleneb selliste kindlustusgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate tegevusest, kelle peakontor asub muus liikmesriigis kui kindlustusgrupi järelevalve teostaja liikmesriik, on väiksem kui üks kahest järgmisest künnisest:
- 15 000 000 eurot või
- 5 % aastasest brutokindlustusmaksete kogusummast;

d) aastane brutokindlustusmaksete summa, mis tuleneb kindlustusgrupi tegevusest muus liikmesriigis kui kindlustusgrupi järelevalve teostaja liikmesriik, on väiksem kui üks kahest järgmisest künnisest:

– 15 000 000 eurot või

– 5 % aastasest brutokindlustusmaksete kogusummast;

e) traditsioonilistesse investeringutesse tehtavad investeringud moodustavad üle 80 % koguinvesteeringutest, välja arvatud need, mille on teinud ettevõtjad, kelle suhtes kohaldatakse 2. meetodit;

f) kindlustusgrupi tegevus ei hõlma edasikindlustustegevust, mis moodustab rohkem kui 50 % tema aastasest brutokindlustusmaksete kogusummast;

g) kui kasutatakse 2. meetodit või 1. ja 2. meetodi kombinatsiooni, on iga ettevõtja, kelle suhtes kohaldatakse 2. meetodit, väike ja mittekeerukas ettevõtja.

Punkti a alapunktis i ja punktis e sätestatud kriteeriume ei kohaldata kindlustusgruppide suhtes siis, kui kasutatakse ainult 2. meetodit.

2. Artiklit 29b kohaldatakse *mutatis mutandis* kõrgeima tasandi emaettevõtjana tegutseva kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tasandil.

3. Kindlustusgrupid, kelle suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet kooskõlas artikli 213 lõike 2 punktidega a ja b vähem kui kaks aastat, võtavad käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele vastavuse hindamisel arvesse ainult viimast majandusaastat.

3a. Väikesteks ja mittekeerukateks kindlustusgruppideks ei liigitata kunagi järgmisi kindlustusgruppe:

- a) kindlustusgrupid, mis on finantskonglomeraadid direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punkti 14 tähenduses;
- b) kindlustusgrupid, kus vähemalt üks tütarettevõtja on artikli 228 lõikes 1 osutatud ettevõtja;
- c) kindlustusgrupid, kes kasutavad oma grupi solventsuskapitalinõude arvutamiseks heakskiidetud osalist või täielikku sisemudelit.

5. Kõrgeima tasandi emaettevõtjana tegutsevad kindlustus- või edasikindlustusandjad, kindlustusvaldusettevõtjad või segafinantsvaldusettevõtjad võtavad lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele vastavuse hindamisel arvesse järgmise kolme majandusaasta äriplaane.

6. Artikleid 29c, 29d ja 29e kohaldatakse *mutatis mutandis*.“

[63a) Lisatakse artikkel 213b:

„Artikkel 213b

Järelevalvevolitused kindlustusgrupi järelevalvet takistavate asjaolude kõrvaldamiseks

1. Artikli 213 lõike 2 punktis b osutatud juhtudel tagab kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, et täidetud on kõik järgmised tingimused:
- a) kindlustusgrupi sisekord ja ülesannete jaotus on käesoleva jaotise järgimiseks piisav ning eelkõige tõhus selleks, et:
 - i) koordineerida kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja kõiki tütarettevõtjaid, sealhulgas vajaduse korral jaotades ülesanded asjakohaselt nende ettevõtjate vahel;
 - ii) hoida ära või lahendada kindlustusgrupisiseseid konflikte ning
 - iii) jõustada kogu kindlustusgrupis grupiülesed põhimõtted, mille on kehtestanud emaettevõtjana tegutsev kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja;
 - b) selle kindlustusgrupi organisatsiooniline struktuur, kuhu kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja kuulub, ei piira ega takista muul viisil kindlustusgrupi ja selle tütarettevõtjast kindlustus- ja edasikindlustusandjate tõhusat järelevalvet, võttes eelkõige arvesse järgmist:
 - i) kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja positsioon mitmekihilises kindlustusgrupis;
 - ii) aktsiate või osade omamise struktuur ning

iii) kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja roll kindlustusgrupis.

2. Kui lõike 1 punktis a sätestatud tingimused ei ole täidetud, on kindlustusgrupi järelevalve teostajal õigus nõuda kindlustusvaldusettevõtjalt või segafinantsvaldusettevõtjalt kindlustusgrupi sisekorra ja ülesannete jaotuse muutmist.

Kui lõike 1 punktis b sätestatud tingimused ei ole täidetud, rakendab kindlustusgrupi järelevalve teostaja kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja suhtes asjakohaseid järelevalvemeetmeid, et tagada või vajaduse korral taastada kindlustusgrupi järelevalve järjepidevus ja terviklikkus ning käesolevas jaotises sätestatud nõuete täitmine. Eelkõige tagavad liikmesriigid, et kui järelevalveasutused tegutsevad artikli 247 kohaselt kindlustusgrupi järelevalve teostajana, on neil õigus nõuda kindlustusvaldusettevõtjalt või segafinantsvaldusettevõtjalt kindlustusgrupi struktureerimist viisil, mis võimaldab asjaomasel järelevalveasutusel teha tõhusat kindlustusgrupi järelevalvet. Sellist õigust võib kasutada üksnes erandlikel asjaoludel pärast konsulteerimist Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvega ja vajaduse korral muude asjaomaste järelevalveasutustega ning seda tuleb kindlustusgrupile nõuetekohaselt põhjendada.

3. Artikli 213 lõike 2 punktides a ja b osutatud juhtudel, kui sellise kindlustusgrupi organisatsiooniline struktuur, mis koosneb ettevõtjatest, kes on omavahel seotud direktiivi 2013/34/EL artikli 22 lõikes 7 sätestatud suhte alusel, ja nende sidusettevõtjatest või mis on kindlaks määratud käesoleva direktiivi artikli 212 lõike 3 alusel, on selline, et see piirab või takistab kindlustusgrupi tõhusat järelevalvet või takistab kindlustusgrupil käesoleva jaotise järgimist, rakendatakse kindlustusgrupi suhtes asjakohaseid järelevalvemeetmeid, et tagada või vajaduse korral taastada kindlustusgrupi järelevalve järjepidevus ja terviklikkus ning käesoleva jaotise järgimine. Eelkõige tagavad liikmesriigid, et kui järelevalveasutused

tegutsevad artikli 247 kohaselt kindlustusgrupi järelevalve teostajana, on neil õigus nõuda sellise kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja asutamist, mille peakontor asub liidus, või sellise ettevõtja asutamist liidus, kellel on keskse koordineerimise kaudu tegelik valitsev mõju kindlustusgruppi kuuluvate kindlustus- või edasikindlustusandjate otsuste, sealhulgas finantsotsuste üle. Sellisel juhul vastutab kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja või tegelikult tsentraliseeritud koordineerimist teostav ettevõtja käesoleva jaotise järgimise eest.“]

64) Artiklit 214 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Artikli 213 kohane kindlustusgrupi järelevalve ei tähenda, et järelevalveasutused peavad tegema järelevalvet eraldi kolmanda riigi kindlustusandja, kolmanda riigi edasikindlustusandja või segakindlustusvaldusettevõtja üle.

Üksnes käesoleva jaotise täitmise tagamise eesmärgil võib kindlustusgrupi järelevalve teostamine tähendada järelevalveasutuste poolset otsest järelevalvet ja järelevalvevolituste teostamist kindlustusvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate üle.“;

b) lõikesse 2 lisatakse esimese lõigu järele järgmine lõik:

„Kui kindlustusgrupi järelevalve teostaja hindab, kas kindlustus- või edasikindlustusandja on esimese lõigu punkti b kohase kindlustusgrupi järelevalve eesmärkide seisukohast märkimisväärselt oluline, tagab ta, et täidetud on kõik järgmised tingimused:

- i) kindlustus- või edasikindlustusandja suurus koguvara ja tehniliste eraldiste mõttes on teiste kindlustusgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate ning kindlustusgrupi kui tervikuga võrreldes väike;
 - ii) kindlustus- või edasikindlustusandja väljaarvamine kindlustusgrupi järelevalve alt ei mõjutaks oluliselt kindlustusgrupi solventsust;
 - iii) kvalitatiivsed ja kvantitatiivsed riskid, sealhulgas kindlustusgrupisisesest tehingutest tulenevad riskid, mida kindlustus- või edasikindlustusandja põhjustab või võib põhjustada kogu kindlustusgrupile, on ebaolulised.“;
- c) lisatakse lõiked 3, 4, 5 ja 6:

„3. Kui ühe või mitme kindlustus- või edasikindlustusandja väljaarvamine kindlustusgrupi järelevalve alt vastavalt käesoleva artikli lõikele 2 tooks kaasa olukorra, mille puhul ei kohaldata kindlustusgrupi järelevalvet artikli 213 lõike 2 punktide a, b ja c alusel, konsulteerib kindlustusgrupi järelevalve teostaja enne väljaarvamist käsitleva otsuse tegemist teiste asjaomaste järelevalveasutustega. Selline otsus tehakse üksnes erandlikel asjaoludel, sellest teatatakse viivitamata Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvet ning seda põhjendatakse nõutekohaselt teistele asjaomastele järelevalveasutustele. Kindlustusgrupi järelevalve teostaja hindab vähemalt kord aastas uuesti, kas tema otsus on jätkuvalt asjakohane. Kui see ei ole enam nii, teatab kindlustusgrupi järelevalve teostaja Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele ja vajaduse korral teistele asjaomastele järelevalveasutustele, et ta hakkab tegema kindlustusgrupi järelevalvet.

Enne kõrgeima tasandi emaettevõtja väljajätmist kindlustusgrupi järelevalve alt vastavalt lõike 2 punktile b konsulteerib kindlustusgrupi järelevalve teostaja teiste asjaomaste järelevalveasutustega ning hindab, millist mõju avaldab kindlustusgrupi järelevalve tegemine vahepealse osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja tasandil kindlustusgrupi solventsuse positsioonile. Selline väljajätmine ei ole võimalik eelkõige juhul, kui see parandaks oluliselt kindlustusgrupi solventsuse positsiooni. Kindlustusgrupi järelevalve teostaja teatab oma otsusest viivitamata Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele. Kindlustusgrupi järelevalve teostaja hindab ka vähemalt kord aastas uuesti, kas tema otsus on jätkuvalt asjakohane.

Selleks et tõhustada lõike 3 ühtset ja järjepidevat kohaldamist, annab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 16 välja suunised, et täpsustada käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud erandlikke asjaolusid või juhtumeid, mille puhul võib olla põhjendatud jätta kõrgeima tasandi emaettevõtja, sealhulgas kindlustusvaldusettevõtjad, kindlustusgrupi järelevalve kohaldamisalast välja.

[4. Ilma et see piiraks lõigete 2 ja 3 kohaldamist, määratakse selle kindlustusgrupi ulatus, mille suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet vastavalt artikli 213 lõikele 2, kindlaks kooskõlas artikliga 212.“;]

[Kui kindlustusgrupp, mille suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet vastavalt artikli 213 lõike 2 punktidele a, b ja c, on kindlaks määratud kooskõlas artikli 212 lõigetega 2 ja 3 ning kui kõnealuse kindlustusgrupi emaettevõtja või tütarettevõtja on ka mõne teise nimetatud artikli lõike 1 punktis c määratletud kindlustusgrupi lõplik osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, käsitatakse kõnealust teist kindlustusgruppi nimetatud artikli lõigete 2 ja 3 kohaselt kindlaks määratud kindlustusgruppi kuuluvana.

Järelevalveasutused võivad kohaldada artikli 212 lõikeid 2 ja 3, et laiendada artikli 212 lõike 1 punktis c määratletud kindlustusgrupi ulatust.]

[5. Kui kooskõlas artikli 212 lõikega 3 kindlaks määratud kindlustusgrupi suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet kooskõlas artikli 213 lõike 2 punktidega a, b ja c, määrab kindlustusgrupp neist ettevõtjatest, keda juhitakse ühtsetel alustel, ühe emaettevõtjaks, kes vastutab käesoleva jaotise järgimise eest. Teisi artikli 212 lõikes 3 osutatud ettevõtjaid käsitatakse tüarettevõtjatena.]

6. Kui emaettevõtja määramine kooskõlas lõikega 5 põhjustaks kindlustusgrupi järelevalve teostamisele märkimisväärseid takistusi, eelkõige juhul, kui ettevõtja peakontor ei asu artikli 247 kohaselt kindlustusgrupi järelevalve teostajana tegutseva järelevalveasutuse liikmesriigi territooriumil või kui määramine tooks kaasa kindlustusgrupi suutmatuse käesolevat jaotist tulemuslikult järgida, tagavad liikmesriigid, et kindlustusgrupi järelevalve teostajana tegutseval järelevalveasutusel on õigus nõuda pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega konsulteerimist teise emaettevõtja määramist. Kindlustusgrupi järelevalve teostajana tegutsev järelevalveasutus põhjendab otsust määrata teine emaettevõtja nõuetekohaselt kindlustusgrupile ja teistele asjaomastele järelevalveasutustele.

[Kui vastavalt artikli 212 lõikele 3 kindlaks määratud kindlustusgrupp, mille suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet kooskõlas artikli 213 lõike 2 punktidega a, b ja c, ei määra emaettevõtjat vastavalt lõikele 5, määrab artikli 247 kohaselt kindlustusgrupi järelevalve teostajana tegutsev järelevalveasutus pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega konsulteerimist emaettevõtja, kes vastutab käesoleva jaotise järgimise eest. Teisi sellise kindlustusgrupi ettevõtjaid käsitatakse tütarettevõtjatena.

Emaettevõtja määramisel vastavalt esimesele või teisele lõigule võtab artikli 247 kohaselt kindlustusgrupi järelevalve teostajana tegutsev järelevalveasutus arvesse järgmisi tegureid:

- a) iga kindlustus- ja edasikindlustusandja tehniliste eraldiste suurus;
- b) iga kindlustus- ja edasikindlustusandja aastane brutokindlustusmaksete summa;
- c) sidusettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandjate arv iga kindlustus- ja edasikindlustusandja kohta.

Järelevalveasutused hindavad vähemalt kord aastas, kas määramine on jätkuvalt asjakohane. Kui see pole enam asjakohane, määrab artikli 247 kohaselt kindlustusgrupi järelevalve teostajana tegutsev järelevalveasutus pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega konsulteerimist teise emaettevõtja. Kõnealune teine emaettevõtja vastutab käesoleva jaotise järgimise eest.“]

65) Artiklit 220 muudetakse järgmiselt:

a) lõikes 1 asendatakse sõnad „artiklites 221–233 sätestatud“ sõnadega „artiklites 221–233a sätestatud“;

b) lõike 2 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Kui järelevalveasutused täidavad teatava kindlustusgrupi suhtes kindlustusgrupi järelevalve teostaja rolli, lubavad liikmesriigid järelevalveasutustel pärast teiste asjaomaste järelevalveasutuste ja kindlustusgrupi endaga konsulteerimist siiski otsustada kohaldada kõnealuse kindlustusgrupi suhtes 2. meetodit kooskõlas artiklitega 233 ja 234 või kui 1. meetodi ainukohaldamine ei oleks asjakohane, siis 1. ja 2. meetodi kombinatsiooni kooskõlas artiklitega 233a ja 234.“;

c) lisatakse lõige 3:

„3. Ilma et see piiraks artikli 228 lõikes 1 osutatud ettevõtjate kohtlemist, võivad järelevalveasutused otsustada kohaldada 2. meetodit käesoleva artikli lõike 2 teise lõigu kohaselt üksnes kindlustus- ja edasikindlustusandjate, kolmandate riikide kindlustus- ja edasikindlustusandjate, kindlustusvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate suhtes.“

66) Artiklit 221 muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse lõige 1a:

„1a. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 tähendab „suhteline osa“ üksnes artikli 228 kohaldamisel ja olenemata sellest, kas kasutatakse 1. või 2. meetodit, märgitud kapitali osa, mida osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja otseselt või kaudselt omab sidusettevõtjas.“

b) lõikesse 2 lisatakse punkt d:

„d) kui järelevalveasutus on kindlaks teinud, et kaks või enam kindlustus- või edasikindlustusandjat moodustavad kindlustusgrupi vastavalt artikli 212 lõikele 3, kuna neid juhitakse ühtsetel alustel.“

67) Artiklit 222 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Lõigetes 2 ja 3 osutatud omavahendite summa ei või olla suurem kui sidusettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja osa kindlustusgrupi solventsuskapitalinõudes.“;

b) lisatakse lõige 6:

„6. Artikli 230 lõike 1, artikli 233 lõike 2 ja artikli 233a lõike 1 punkti a kohaldamisel [ei loeta osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja emiteeritud omavahendeid koormatistevabaks artikli 93 lõike 2 teise lõigu punkti c tähenduses juhul, kui nende omavahendite tagasimaksmisest nende omanikule ei saa keelduda sellise sidusettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja lõpetamisel, kes on tütarettevõtja.“]

68) Artiklit 226 muudetakse järgmiselt:

a) artikli pealkiri asendatakse järgmisega: „Vahendavad valdusettevõtjad“;

b) lisatakse lõige 3:

„3. Lõigete 1 ja 2 kohaldamisel käsitatakse kolmandate riikide kindlustus- ja edasikindlustusandjate valdusettevõtjaid samuti kindlustus- või edasikindlustusandjatena.“

69) Artikli 227 lõike 1 esimeses lõigus lisatakse sõnade „artikli 233“ järele sõnad „ja artikli 233a“.

70) Artikkel 228 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 228

Muude finantssektorite konkreetsete sidusettevõtjate kohtlemine

1. Olenemata käesoleva direktiivi artikli 220 kohaselt kasutatud meetodist, võtab osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja kindlustusgrupi solventsuse arvutamisel arvesse järgmiste ettevõtjate osa kindlustusgrupi nõuetekohastes omavahendites ja kindlustusgrupi solventsuskapitalinõudes:

- a) krediidiasutused või investeerimisühingud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 1 või 2 tähenduses;
- b) eurofondi valitsejad direktiivi 2009/65/EÜ artikli 2 lõike 1 punkti b tähenduses ja kõnealuse direktiivi artikli 27 kohaselt tegevusloa saanud äriühinguna asutatud fondid, tingimusel et nad ei ole kõnealuse direktiivi kohaselt fondivalitsejat määranud;
- c) alternatiivsete investeerimisfondide valitsejad direktiivi 2011/61/EL artikli 4 lõike 1 punkti b tähenduses;
- d) ettevõtjad, kes ei ole reguleeritud ettevõtjad ja kes tegelevad ühe või mitme direktiivi 2013/36/EL I lisas osutatud tegevusega, kui need tegevused moodustavad olulise osa nende üldisest tegevusest;
- e) tööandja kogumispensioni asutused direktiivi (EL) 2016/2341 artikli 6 punkti 1 tähenduses.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud sidusettevõtjate osa kindlustusgrupi nõuetekohastes omavahendites arvutatakse iga ettevõtja omavahendite suhtelise osa summana, kui need omavahendid arvutatakse järgmiselt:

- a) iga käesoleva artikli lõike 1 punktis a osutatud ettevõtja puhul kooskõlas direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punktis 7 määratletud asjakohaste valdkondlike eeskirjadega;

- b) iga käesoleva artikli lõike 1 punktis b osutatud sidusettevõtja puhul kooskõlas direktiivi 2009/65/EÜ artikli 2 lõike 1 punktiga 1;
- c) iga käesoleva artikli lõike 1 punktis c osutatud sidusettevõtja puhul kooskõlas direktiivi 2011/61/EL artikli 4 lõike 1 punktiga ad;
- d) iga käesoleva artikli lõike 1 punktis d osutatud sidusettevõtja puhul kooskõlas direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punktis 7 määratletud asjakohaste valdkondlike eeskirjadega, kui tegemist on reguleeritud üksustega kõnealuse direktiivi artikli 2 punkti 4 tähenduses;
- e) iga käesoleva artikli lõike 1 punktis e osutatud sidusettevõtja puhul direktiivi (EL) 2016/2341 artikli 16 kohaselt arvatav kasutusel olev solventsusmarginaal.

Käesoleva lõike esimese lõigu kohaldamisel ei võeta arvesse iga sidusettevõtja omavahendite summat, mis vastab mittejaotatavatele reservidele ja muudele kirjetele, mille puhul kindlustusgrupi järelevalve teostaja on tunnistanud, et need on väiksema kahjumi katmise võimega, samuti eelisaktsiaid, vastastikuse kindlustusandja liikme allutatud kontot, allutatud kohustusi ja edasilükkunud tulumaksu vara, mis on kaasatud omavahenditesse ja mis ületab lõike 3 kohaselt arvatud kapitalinõudeid, välja arvatud juhul, kui osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja suudab kindlustusgrupi järelevalve teostajale põhjendada, et seda vara saab kasutada kindlustusgrupi solventsuskapitalinõude täitmiseks. Ülemääraste omavahendite koosseisu kindlaksmääramisel võtab osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja arvesse, et mõne sidusettevõtja teatavad nõuded täidetakse ainult esimese taseme põhiomavahendite või täiendavate esimese taseme omavahenditega määruse (EL) nr 575/2013 tähenduses.

Erandina ei kohaldata kindlustusgrupi järelevalve teostaja otsusel teise lõigu nõudeid kindlustusgruppide suhtes, mille suhtes ei kohaldata täiendavat järelevalvet vastavalt direktiivile 2002/87/EÜ, kui lõikes 1 osutatud sidusettevõtjate omavahendite summa, mis ületab selliste ettevõtjate lõike 3 kohaselt arvutatud kapitalinõuete summat, ei ole suurem kui 1 % kindlustusgrupi koguomavahenditest, mis on arvutatud vastavalt artikli 230 lõike 1 punktile a, artikli 233 lõikele 2 või artikli 233a lõike 1 punktile a.

3. Lõikes 1 osutatud sidusettevõtjate osa kindlustusgrupi solventsuskapitalinõudes arvutatakse iga sidusettevõtja kapitalinõude või tingliku kapitalinõude suhteliste osade summana, kui kõnealune kapitalinõue või tinglik kapitalinõue arvutatakse järgmiselt:

- a) käesoleva artikli lõike 1 punktis a osutatud sidusettevõtjate puhul kooskõlas järgmisega:
 - i) iga sellise investeerimisühingu puhul, kelle suhtes kohaldatakse määruse (EL) 2019/2033 kohaseid omavahendite nõudeid, kõnealuse määruse artiklis 11 sätestatud nõude, direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 39 lõike 2 punktis a osutatud omavahendite erinõuete või kolmandate riikide kohalike omavahendite nõuete summa;

- ii) iga krediidasutuse puhul järgmistest suurem:
- määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktis c sätestatud nõude, sealhulgas kõnealuse määruse artiklites 458 ja 459 osutatud meetmete, muude riskide kui direktiivi 2013/36/EL artiklis 104 osutatud ülemäärase finantsvõimenduse riski maandamiseks vajalike omavahendite erinõuete, kõnealuse direktiivi artikli 128 punktis 6 määratletud kombineeritud puhvri nõude või kolmandate riikide kohalike omavahendite nõuete summa;
 - määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktis d sätestatud nõuete, sealhulgas kõnealuse määruse artiklites 458 ja 459 osutatud meetmete, direktiivi 2013/36/EL artiklis 104 osutatud ülemäärase finantsvõimenduse riski maandamiseks vajalike omavahendite erinõuete, määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikes 1a sätestatud finantsvõimenduse määra puhvri nõude või kolmandate riikide kohalike omavahendite nõuete summa, kui need nõuded tuleb täita esimese taseme omavahenditega;

- b) iga käesoleva artikli lõike 1 punktis b osutatud sidusettevõtja puhul kooskõlas direktiivi 2009/65/EÜ artikli 7 lõike 1 punktiga a;
- c) iga käesoleva artikli lõike 1 punktis c osutatud sidusettevõtja puhul kooskõlas direktiivi 2011/61/EL artikliga 9;
- d) iga käesoleva artikli lõike 1 punktis d osutatud sidusettevõtja puhul kapitalinõue, millele sidusettevõtja peaks vastama direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punktis 7 määratletud asjakohaste valdkondlike eeskirjade kohaselt, kui ta oleks reguleeritud üksus kõnealuse direktiivi artikli 2 punkti 4 tähenduses;
- e) iga käesoleva artikli lõike 1 punktis e osutatud sidusettevõtja puhul direktiivi (EL) 2016/2341 artikli 17 kohaselt arvutatud nõutav solventsusmarginaal või selle liikmesriigi õiguse kohaselt kehtestatud mis tahes kapitalinõue, kus ettevõtja on registreeritud või tegevusloa saanud, olenevalt sellest, kumb neist on suurem.

4. Kui mitu lõikes 1 osutatud sidusettevõtjat moodustavad alakindlustusgrupi, mille suhtes kohaldatakse konsolideeritud alusel kapitalinõuet kooskõlas ühega lõikes 3 osutatud direktiividest või määrustest, või kui kindlustusgrupi tütaretevõtja on finantsvaldusettevõtja määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 20 tähenduses või segafinantsvaldusettevõtja, võib kindlustusgrupi järelevalve teostaja nõuda, et kõnealuste sidusettevõtjate osa kindlustusgrupi nõuetekohastes omavahendites arvutatakse selle alakindlustusgrupi omavahendite suhtelise osana, selle asemel et kohaldada iga sellesse alakindlustusgruppi kuuluva ettevõtja suhtes lõike 2 punkte a–e. Sellisel juhul arvutab osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja ka kõnealuste sidusettevõtjate osa kindlustusgrupi solventsuskapitalinõudes suhtelise osana kõnealuse alakindlustusgrupi kapitalinõudest, selle asemel et kohaldada iga sellesse alakindlustusgruppi kuuluva ettevõtja suhtes lõike 3 punkte a–e. Alakindlustusgrupi omavahendite ja kapitalinõude arvutamisel võetakse arvesse kõiki sellesse alakindlustusgruppi kuuluvaid määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 26 määratletud finantseerimisasutusi ning kõnealuse artikli punktis 18 määratletud abiettevõtjaid.

Käesoleva lõike esimese lõigu kohaldamisel kohaldatakse konkreetse alakindlustusgrupi suhtes lõikeid 2 ja 3, võttes aluseks selle konsolideeritud olukorra määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 47 või määruse (EL) 2019/2033 artikli 4 lõike 1 punkti 11 tähenduses või selle konsolideeritud seisundi, kui see on asjakohane.

5. Olenemata lõigetest 1–4 lubavad liikmesriigid oma järelevalveasutustel, kui nad täidavad kindlustusgrupi järelevalve teostaja rolli seoses konkreetse kindlustusgrupiga, otsustada osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja taotlusel või omal algatusel arvata lõike 1 punktides a–d osutatud osalus maha osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja kindlustusgrupi solventsuse jaoks vajalikest nõuetekohastest omavahenditest.“

70a) Artiklisse 229 lisatakse järgmised lõigud:

„Esimest ja teist lõiku ei kohaldata artikli 229a lõikes 1 osutatud sidusettevõtjate suhtes.

Kui esimeses ja teises lõigus osutatud mahaarvamine parandaks kindlustusgrupi solventsuse positsiooni võrreldes positsiooniga olukorras, kus kindlustus- või edasikindlustusandjat võetakse kindlustusgrupi solventsuse arvutamisel arvesse, võib kindlustusgrupi järelevalve teostaja sellise mahaarvamise vaidlustada.“

71) III jaotise II peatüki 1. jao 3. alajakku lisatakse artikkel 229a:

„Artikkel 229a

Lihtsustatud arvutused

1. Artikli 230 kohaldamisel võib kindlustusgrupi järelevalve teostaja pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega konsulteerimist lubada osalust omaval kindlustus- või edasikindlustusandjal kohaldada sidusettevõtjates olevate ebaoluliste osaluste suhtes lihtsustatud meetodit.

Osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja põhjendab esimeses lõigus osutatud lihtsustatud meetodi kohaldamist ühe või mitme sidusettevõtja suhtes nõuetekohaselt kindlustusgrupi järelevalve teostajale, võttes arvesse sidusettevõtja(te) riskide laadi, ulatust ja keerukust.

Liikmesriigid nõuavad, et osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja hindab igal aastal, kas lihtsustatud meetodi kasutamine on endiselt põhjendatud, ning avalikustab oma kindlustusgrupi solventsuse ja finantsseisundi aruandes nende sidusettevõtjate loetelu ja suuruse, kelle suhtes lihtsustatud meetodit kohaldatakse.

2. Lõike 1 kohaldamisel tõendab osalust omav kindlustus- ja edasikindlustusandja kindlustusgrupi järelevalve teostajale rahuldaval viisil, et lihtsustatud meetodi kohaldamine ühes või mitmes sidusettevõtjas oleva osaluse suhtes on piisavalt usaldusväärne, et vältida kindlustusgrupi solventsuse arvutamisel kõnealusest ettevõtjast või kõnealustest ettevõtjatest tulenevate riskide alahindamist.

Kui lihtsustatud meetodit kohaldatakse kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes, kelle peakontor asub riigis, mis ei ole samaväärne või ajutiselt samaväärne artikli 227 tähenduses, ei või sidusettevõtja osa kindlustusgrupi solventsuskapitalinõudes olla selle tulemusena madalam kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusandja kapitalinõudest, mille on kehtestanud asjaomane kolmas riik.

Lihtsustatud meetodit ei kohaldata sidusettevõtjast kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes, kui osalust omaval kindlustus- või edasikindlustusandjal ei ole usaldusväärset teavet kõnealuses kolmandas riigis kehtestatud kapitalinõude kohta.

3. Lõike 1 kohaldamisel loetakse sidusettevõtjad ebaoluliseks, kui iga ettevõtja bilansiline väärtus on väiksem kui 0,2 % kindlustusgrupi konsolideeritud varadest ja kõigi selliste ettevõtjate bilansiliste väärtuste summa on väiksem kui 0,5 % kindlustusgrupi konsolideeritud varadest.“

72) Artiklit 230 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja kindlustusgrupi solventsus arvutatakse konsolideeritud aastaaruannete alusel.

Osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja kindlustusgrupi solventsus on järgmiste elementide vahe:

- a) konsolideeritud andmete alusel arvatud solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalike nõuetekohaste omavahendite summa ja artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjate osa kindlustusgrupi nõuetekohastes omavahendites, kui see osa arvutatakse kooskõlas artikli 228 lõikega 2 või 4;
- b) konsolideeritud andmete alusel arvatud solventsuskapitalinõude summa kindlustusgrupi tasandil ja artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjate osa kindlustusgrupi solventsuskapitalinõudes, kui kõnealune osa arvutatakse kooskõlas artikli 228 lõikega 3 või 4.

Teise lõigu kohaldamisel ei võeta konsolideeritud andmetes arvesse osalusi artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjates.

Solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalike nõuetekohaste omavahendite ja solventsuskapitalinõude arvutamiseks konsolideeritud andmete alusel kindlustusgrupi tasandil kohaldatakse I jaotise VI peatüki 3. jao 1., 2. ja 3. alajagu ning I jaotise VI peatüki 4. jao 1., 2. ja 3. alajagu. “;

- b) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

- i) teise lõiku lisatakse punkt c:

„c) sidusettevõtjatest kolmandate riikide kindlustus- ja edasikindlustusandjate kohalike kapitalinõuete suhteline osa, mille korral tegevusluba tühistatakse;“;

ii) neljanda lõigu järele lisatakse järgmine lõik:

„Erandina eelmisest lõigust kohaldatakse artikli 139 lõigete 1 ja 2 asemel artikli 138 lõikeid 1–4, kui kindlustusgrupp, kelle lõike 1 punktis a osutatud omavahendid ületavad kindlustusgrupi solventsuskapitalinõuet, millele on osutatud lõike 1 punktis b, ei vasta kindlustusgrupi minimaalsele konsolideeritud solventsuskapitalinõudele. Käesoleva lõigu kohaldamisel loetakse viidet „solventsuskapitalinõudele“ viiteks „kindlustusgrupi minimaalsele konsolideeritud solventsuskapitalinõudele“.“

73) Artikli 232 esimese lõigu sissejuhatavas lauses asendatakse sõnad

„artikli 37 lõike 1 punktides a–d osutatud“ sõnadega „artikli 37 lõike 1 punktides a–e osutatud“.

74) Artiklit 233 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) artikli 220 lõikes 3 ja artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjate väärtus osalust omavas kindlustus- või edasikindlustusandjas ning kindlustusgrupi solventsuskapitali kogunõue, nagu on sätestatud lõikes 3.“;

b) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

i) punkt b asendatakse järgmisega:

„b) osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja suhteline osa iga üksiku sidusettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalikes nõuetekohastes omavahendites.“;

ii) lisatakse punkt c:

„c) artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjate osa kindlustusgrupi nõuetekohastes omavahendites, kui see osa arvutatakse kooskõlas artikli 228 lõikega 2 või artikli 228 lõikega 4.“;

c) lõiget 3 muudetakse järgmiselt:

i) punkt b asendatakse järgmisega:

„b) iga üksiku sidusettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude suhteline osa;“;

ii) lisatakse punkt c:

„c) artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjate osa kindlustusgrupi solventsuskapitalinõudes, kui see osa arvutatakse kooskõlas artikli 228 lõikega 3 või artikli 228 lõikega 4.“

75) Lisatakse artikkel 233a:

„Artikkel 233a

1. ja 2. meetodi kombinatsioon

1. Osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja kindlustusgrupi solventsus on järgmiste elementide vahe:

a) järgmiste summa:

i) nende kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul, kelle suhtes kohaldatakse 1. meetodit, konsolideeritud solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalikud nõuetekohased omavahendid, mis arvutatakse konsolideeritud andmete alusel kooskõlas artikli 230 lõikega 1;

- ii) iga sellise sidusettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja puhul, kelle suhtes kohaldatakse 2. meetodit, osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja suhteline osa tema solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalikes nõuetekohastes omavahendites;
 - iii) artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjate osa, mis arvutatakse kooskõlas artikli 228 lõikega 2 või artikli 228 lõikega 4; ning
- b) järgmiste summa:
- i) nende kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul, kelle suhtes kohaldatakse 1. meetodit, kindlustusgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõue, mis arvutatakse konsolideeritud andmete alusel kooskõlas artikli 230 lõikega 2;
 - ii) iga sellise sidusettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja puhul, kelle suhtes kohaldatakse 2. meetodit, tema solventsuskapitalinõude suhteline osa;
 - iii) artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjate osa, mis arvutatakse kooskõlas artikli 228 lõikega 3 või artikli 228 lõikega 4.
2. Käesoleva artikli lõike 1 punkti a alapunkti i ja lõike 1 punkti b alapunkti i kohaldamisel ei võeta konsolideeritud andmetes arvesse osalusi artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjates.

3. Käesoleva artikli lõike 1 punkti a alapunkti i ja lõike 1 punkti b alapunkti i kohaldamisel ei võeta konsolideeritud andmetes arvesse osalusi artikli 220 lõikes 3 osutatud sidusettevõtjates, kelle suhtes kohaldatakse 2. meetodit.

Käesoleva artikli lõike 1 punkti b alapunkti i kohaldamisel võetakse konsolideeritud andmetes arvesse artikli 220 lõikes 3 osutatud ettevõtjates, kelle suhtes kohaldatakse 2. meetodit, olevate osaluste väärtust, mis ületab nende enda solventsuskapitalinõude suhtelist osa, kui arvutatakse varade ja kohustuste tundlikkust valuutakursside taseme või volatiilsuse muutuste suhtes („valuutarisk“). Kõnealuste osaluste väärtust ei saa siiski pidada tundlikuks aktsiate turuhindade taseme või volatiilsuse muutuste suhtes („aktsiarisk“).

4. Käesoleva artikli lõike 1 punkti a alapunkti ii ja punkti b alapunkti ii kohaldamisel kohaldatakse *mutatis mutandis* artikli 233 lõiget 4.
5. Artiklit 231 kohaldatakse *mutatis mutandis* juhul, kui kindlustus- või edasikindlustusandja ja tema sidusettevõtjad või ühiselt kindlustusvaldusettevõtja sidusettevõtjad taotlevad luba arvutada kindlustusgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõue ning kindlustusgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate solventsuskapitalinõue sisemudeli alusel.

6. Osalust omavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad täidavad oma kindlustusgrupi minimaalset konsolideeritud solventsuskapitalinõuet, mis on artikli 230 lõike 2 teises lõigus osutatud arvutuse tulemus. Sel eesmärgil ei võeta arvesse selliste kindlustus- või edasikindlustusandjate miinimumkapitalinõuet, kelle suhtes kohaldatakse 2. meetodit.

Kindlustusgrupi minimaalne konsolideeritud solventsuskapitalinõue peab olema kaetud nõuetekohaste põhiomavahenditega, mis on kindlaks määratud kooskõlas artikli 98 lõikega 4 ja arvutatud konsolideeritud andmete alusel. Selle arvutuse tegemisel ei võeta konsolideeritud andmetes arvesse osalusi artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjates.

Selleks et määrata kindlaks, kas sellised nõuetekohased omavahendid sobivad kindlustusgrupi minimaalse konsolideeritud solventsuskapitalinõude täitmiseks, kohaldatakse artiklites 221–229 sätestatud põhimõtteid *mutatis mutandis*. Artikli 139 lõikeid 1 ja 2 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

„Erandina eelmisest lõigust kohaldatakse artikli 139 lõigete 1 ja 2 asemel artikli 138 lõikeid 1–4, kui kindlustusgrupp, kelle lõike 1 punktis a osutatud omavahendid ületavad kindlustusgrupi solventsuskapitalinõuet, millele on osutatud lõike 1 punktis b, ei vasta kindlustusgrupi minimaalsele konsolideeritud solventsuskapitalinõudele. Käesoleva lõigu kohaldamisel loetakse viidet „solventsuskapitalinõudele“ viiteks „kindlustusgrupi minimaalsele konsolideeritud solventsuskapitalinõudele“.“

7. Määrates kindlaks, kas käesoleva artikli lõike 1 punkti b alapunkti ii kohaselt arvutatud summa kajastab asjakohaselt kindlustusgrupi riskiprofiili seoses artikli 220 lõikes 3 osutatud ettevõtjatega, kelle suhtes kohaldatakse 2. meetodit, pööravad asjaomased järelevalveasutused erilist tähelepanu kindlustusgrupi tasandil esinevatele konkreetsetele riskidele, mis ei oleks piisavalt kaetud, kuna neid riske on raske hinnata.

Kui kindlustusgrupi riskiprofiil seoses artikli 220 lõikes 3 osutatud ettevõtjatega, kelle suhtes kohaldatakse 2. meetodit, erineb oluliselt artikli 233 lõikes 3 osutatud kindlustusgrupi solventsuskapitali kogunõude aluseks olevatest eeldustest, võib kehtestada lisakapitalinõude, mis lisandub käesoleva artikli lõike 1 punkti b alapunkti ii kohaselt arvutatud summale.

Artikli 37 lõikeid 1–5 kohaldatakse *mutatis mutandis* koos artikli 37 lõigete 6, 7 ja 8 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktide ja rakenduslike tehniliste standarditega.“

76) Artikkel 234 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 234

Delegeeritud õigusaktid artiklites 220–229 sätestatud tehniliste põhimõtete ja meetodite, artiklis 229a sätestatud lihtsustatud meetodi ning artiklite 230–233a kohaldamise kohta

Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse järgmist:

- a) artiklites 220–229 sätestatud tehnilised põhimõtted ja meetodid;
- b) artikli 229a lõikes 1 sätestatud lihtsustatud meetodi tehnilised üksikasjad ning kriteeriumid, mille alusel võivad järelevalveasutused lihtsustatud meetodi kasutamise heaks kiita;
- c) artiklite 230–233a kohaldamine, mis kajastab konkreetsete õiguslike struktuuride majanduslikku olemust.

Komisjon võib võtta kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusakte, milles täpsustatakse kriteeriumid, mille alusel võib kindlustusgrupi järelevalve teostaja artikli 229a lõikes 2 sätestatud lihtsustatud meetodi kohaldamise heaks kiita.“

77) Artikli 244 lõike 3 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Selleks et määrata kindlaks oluline riskikontsentratsioon, mille kohta tuleb aru anda, kehtestab kindlustusgrupi järelevalve teostaja pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega ja kindlustusgrupiga konsulteerimist asjakohased künnised, mis põhinevad solventsuskapitalinõuetel, tehnilistel eraldistel, nõuetekohastel omavahenditel, muudel asjakohaseks peetavatel kvantitatiivsetel või kvalitatiivsetel riskipõhistel kriteeriumidel või nende kombinatsioonil.“

78) Artiklit 245 muudetakse järgmiselt:

- a) lõikes 1 asendatakse sõnad „lõigete 2 ja 3“ sõnadega „lõigete 2, 3 ja 3a“;
- b) lisatakse lõige 3a:

„3a. Lisaks kindlustusgrupisestele tehingutele artikli 13 punkti 19 tähenduses võivad järelevalveasutused käesoleva artikli lõigete 2 ja 3 kohaldamisel, kui see on põhjendatud, nõuda, et kindlustusgrupid esitaksid aruande ka nende kindlustusgrupisestele tehingute kohta, mis hõlmavad muid ettevõtjaid kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kolmandate riikide kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kindlustusvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad.“

79) Artiklit 246 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. I jaotise IV peatüki 2. jaos sätestatud nõudeid kohaldatakse *mutatis mutandis* kindlustusgrupi tasandil. Kindlustusgrupi juhtimissüsteem hõlmab osalust omavat kindlustus- või edasikindlustusandjat, emaettevõtjana tegutsevat kindlustusvaldusettevõtjat, emaettevõtjana tegutsevat segafinantsvaldusettevõtjat ning kõiki artikli 212 tähenduses kindlustusgruppi kuuluvaid sidusettevõtjaid, kelle suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet vastavalt artikli 213 lõike 2 punktidele a, b ja c. Kindlustusgrupi juhtimissüsteem hõlmab ka kõiki ettevõtjaid, keda juhib osalust omav ettevõtja või tema tütarettevõtjad koos ühe või mitme ettevõtjaga, kes ei kuulu samasse kindlustusgruppi.

Ilma et see piiraks käesoleva lõike esimese lõigu kohaldamist, rakendatakse riskijuhtimis- ja sisekontrollisüsteeme ning aruandluskorda järjepidevalt kõigis kindlustus- ja edasikindlustusandjates, kes kuuluvad kindlustusgrupi järelevalve alla vastavalt artikli 213 lõike 2 punktidele a ja b, et neid süsteeme ja seda aruandluskorda saaks kindlustusgrupi tasandil kontrollida.

Liikmesriigid tagavad, et kõrgeima tasandi emaettevõtjana tegutseva kindlustus- või edasikindlustusandja, liidus asuva peakontoriga kindlustusvaldusettevõtja segafinantsvaldusettevõtja või artikli 214 lõike 5 või 6 kohaselt määratud emaettevõtjana tegutseva kindlustus- või edasikindlustusandja haldus-, juhtimis- või järelevalveorganil lasub lõplik vastutus selle eest, et kindlustusgrupp, mille suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet kooskõlas artikli 213 lõike 2 punktidega a, b ja c, täidab käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud õigus- ja haldusnorme. Kindlustusgruppi kuuluva iga kindlustus- ja edasikindlustusandja haldus-, juhtimis- või järelevalveorgan vastutab jätkuvalt selle eest, et asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja täidab kõiki artiklis 40 ja artikli 213 lõike 1 teises lõigus sätestatud nõudeid.

Riskijuhtimissüsteem hõlmab vähemalt kõiki kindlustusgrupis teostatavaid kindlustus- ja edasikindlustustegevusi ning olulisi kindlustusväliseid tegevusi. See hõlmab ka neist tegevustest tulenevaid riske, millega kindlustusgrupp kokku puutub või võib kokku puutuda, ja nende vastastikust sõltuvust.

“;

b) lõikesse 2 lisatakse järgmised lõigud:

„Osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja jälgib korrapäraselt oma sidusettevõtjate, sealhulgas artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjate ja reguleerimata ettevõtjate tegevust. See järelevalve peab olema vastavuses nende riskide laadi, ulatuse ja keerukusega, mida sidusettevõtjad kindlustusgrupi tasandil tekitavad või võivad tekitada.

Osalust omaval kindlustus- või edasikindlustusandjal, kindlustusvaldusettevõtjal või segafinantsvaldusettevõtjal on kindlustusgrupi tasandil kehtestatud kirjalikud strateegiad ning nad tagavad kõigi kindlustusgruppi kuuluvate reguleeritud ettevõtjate kirjalike strateegiate kooskõla kindlustusgrupi strateegiatega. Samuti tagab ta, et kõik kindlustusgruppi kuuluvad reguleeritud ettevõtjad rakendavad kindlustusgrupi strateegiaid järjepidevalt.“;

c) lõike 4 esimese lõigu teine lause asendatakse järgmisega:

„Kindlustusgrupi tasandil tehtav oma riskide ja maksevõime hindamine hõlmab vähemalt kõiki kindlustusgrupis teostatavaid kindlustus- ja edasikindlustustegevusi ning olulisi kindlustusväliseid tegevusi. See hõlmab ka neist tegevustest tulenevaid riske, millega kindlustusgrupp kokku puutub või võib kokku puutuda, ja nende vastastikust sõltuvust. Kindlustusgrupi järelevalve teostaja teostab selle üle järelevalvet kooskõlas III peatükiga.“;

d) lisatakse lõige 5:

„5. Liikmesriigid nõuavad, et osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tagaks, et kindlustusgrupil on tugev juhtimiskord, mis hõlmab selget organisatsioonilist struktuuri, mida iseloomustavad selgelt määratletud, läbipaistvad ja järjepidevad vastutusalad ning ülesannete lahusus kindlustusgrupi sees. Kindlustusgrupi juhtimissüsteem püüab vältida huvide konflikte või juhib neid, kui vältimine ei ole võimalik.

Kindlustus- või edasikindlustusgruppi tegelikult juhtivad isikud on isikud, kes tegelikult juhivad lõike 1 kolmandas lõigus osutatud emaettevõtjat.

Liikmesriigid nõuavad, et osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja määraks kindlaks isikud, kes vastutavad muude põhifunktsioonide täitmise eest kindlustus- või edasikindlustusgrupis, mille suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet kooskõlas artikli 213 lõike 2 punktidega a, b ja c. Nende isikute tegevuse eest vastutab käesoleva artikli lõike 1 kolmandas lõigus osutatud haldus-, juhtimis- või järelevalveorgan.

Kui isikud, kes tegelikult juhivad kindlustus- või edasikindlustusgruppi või vastutavad muude põhifunktsioonide täitmise eest, on samuti isikud, kes tegelikult juhivad üht või mitut kindlustus- või edasikindlustusandjat või muud sidusettevõtjat või kes vastutavad muude põhifunktsioonide täitmise eest mõnes neist ettevõtjatest, tagab osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, et kindlustusgrupi tasandi rollid ja kohustused on selgelt eraldatud iga üksiku kindlustus- või edasikindlustusandja tasandil kohaldatavatest ülesannetest ja kohustustest.“

80) III jaotisele lisatakse IIA peatükk:

„IIA PEATÜKK

Makrotasandi usaldatavusnõuded kindlustusgrupi tasandil

Artikkel 246a

Likviidsusriski juhtimine kindlustusgrupi tasandil

1. Likviidsusriski juhtimise osas kohaldatakse artiklit 144a *mutatis mutandis* osalust omavate kindlustus- ja edasikindlustusandjate, kindlustusvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate suhtes.
2. Kui sellise osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tasandil, kelle peakontor asub liidus, on nõutav likviidsusriski juhtimise kava, tagavad liikmesriigid, et tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandjad, kes kuuluvad kindlustusgrupi järelevalve alla vastavalt artikli 213 lõike 2 punktidele a ja b, vabastatakse individuaalse tasandi likviidsusriski juhtimise kava koostamisest ja haldamisest, kui likviidsusriski juhtimise kava hõlmab asjaomaste tütarettevõtjate likviidsuse juhtimist ja likviidsusvajadusi.

Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutused võivad nõuda igalt kindlustus- või edasikindlustusandjalt, kelle suhtes kohaldatakse esimese lõigu kohast erandit, likviidsusriski juhtimise kavas sisalduva teabe esitamist kindlustusgrupi olukorra ja kindlustus- või edasikindlustusandja enda olukorra kohta. Olenemata lõikest 2 võivad järelevalveasutused nõuda, et tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja koostaks individuaalsel tasandil likviidsusriski juhtimise kava ja haldaks seda, juhul kui järelevalveasutus tuvastab likviidsusriski või kui kindlustusgrupi tasandi likviidsuse juhtimise kava ei sisalda asjakohast teavet, mida tütarettevõtjale tegevusloa andnud järelevalveasutus nõuab võrreldavatelt kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt nende likviidsuspositsiooni jälgimiseks.

Selleks et tagada käesoleva artikli järjepidev kohaldamine, hõlmavad artiklis 144a nimetatud suunised ka kindlustusgrupi tasandi nõudeid.

Artikkel 246b

Muud makrotasandi usaldatavusnõuded

Artikleid 144b ja 144c kohaldatakse *mutatis mutandis* osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tasandil.“

- 81) Artikli 252 esimeses lõigus asendatakse sõnad „direktiivis 2006/48/EÜ määratletud krediidasutuse, direktiivis 2004/39/EÜ määratletud investeerimisühinguga“ sõnadega „määruses (EL) nr 575/2013 määratletud krediidasutuse, direktiivis 2014/65/EL määratletud investeerimisühinguga.“

82) Artiklisse 254 lisatakse lõiked 3 ja 4:

„3. Osalust omav kindlustus- ja edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja esitavad kindlustusgrupi järelevalve teostajale käesolevas artiklis osutatud teabe kord aastas 22 nädala jooksul pärast ettevõtja majandusaasta lõppu ning kui käesolevas artiklis osutatud teavet nõutakse kord kvartalis, siis 11 nädala jooksul pärast iga kvartali lõppu.

4. Kui artikli 35b lõigetes 1 ja 2 osutatud tähtaegu pikendatakse kooskõlas kõnealuse artikli lõikega 4 kindlustus- või edasikindlustusandja puhul, kes kuulub kindlustusgruppi, mille suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet vastavalt artikli 213 lõikele 2, võib asjaomane kindlustusgrupi järelevalve teostaja kolme kuu jooksul pärast seda, kui Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve on teatanud artikli 35b lõike 4 kohasest erakorralisest tegevust häirivast juhtumist, ajutiselt pikendada kõnealuse kindlustusgrupi puhul lõikes 3 osutatud teabe esitamise tähtaegu kuni kümne nädala võrra. “(83) Artiklit 256 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid nõuavad, et osalust omavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kindlustusvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad avalikustavad igal aastal solventsuse ja finantsseisundi aruande kindlustusgrupi tasandil. See aruanne sisaldab teistele turuosalistele suunatud teavet kindlustusgrupi kohta, nagu on osutatud artikli 51 lõikes 1b. Artikleid 51, 53, 54 ja 55 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

Liikmesriigid tagavad, et osalust omavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja avalikustavad käesolevas artiklis osutatud teabe kord aastas 24 nädala jooksul pärast ettevõtja majandusaasta lõppu.

Kui artikli 51 lõikes 7 osutatud tähtaega pikendatakse kooskõlas nimetatud artikliga kindlustus- või edasikindlustusandja puhul, kes kuulub kindlustusgruppi, mille suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet vastavalt artikli 213 lõikele 2, võib asjaomane kindlustusgrupi järelevalve teostaja kolme kuu jooksul pärast seda, kui Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve on teatanud artikli 35b lõike 4 kohasest erakorralisest tegevust häirivast juhtumist, ajutiselt pikendada selle kindlustusgrupi puhul teises lõigus osutatud avalikustamise tähtaega kuni kümne nädala võrra. “;

b) lõike 2 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) iga kindlustusgruppi kuuluvat tütarettevõtjat käsitlev teave, mis peab olema individuaalsel tasandil eristatav, sealhulgas solventsuse ja finantsseisundi aruande mõlemad osad, ning mis tuleb vastavalt artiklitele 51, 53, 54 ja 55 avalikustada.“;

c) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse teavet, mis tuleb käesoleva artikli lõikes 2 osutatud ühtses solventsuse ja finantsseisundi aruandes ning käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kindlustusgrupi tasandi solventsuse ja finantsseisundi aruandes avalikustada.“;

d) Välja jäetud

84) Lisatakse artiklid 256b ja 256c:

„Artikkel 256b

Kindlustusgrupi regulaarne järelevalveline aruanne

1. Liikmesriigid nõuavad, et osalust omavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kindlustusvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad esitaksid järelevalveasutustele igal aastal kindlustusgrupi tasandil regulaarse järelevalvelise aruande. Artikli 35 lõiget 5a kohaldatakse *mutatis mutandis*.

Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitavad käesolevas artiklis osutatud teabe kord aastas või harvemini 24 nädala jooksul pärast ettevõtja majandusaasta lõppu.

Kui artikli 35b lõikes 3 osutatud tähtaega pikendatakse kooskõlas artikli 35b lõikega 4 kindlustus- või edasikindlustusandja puhul, kes kuulub kindlustusgruppi, mille suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet vastavalt artikli 213 lõikele 2, võib asjaomane kindlustusgrupi järelevalve teostaja kolme kuu jooksul pärast seda, kui Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve on teatanud artikli 35b lõike 4 kohasest erakorralisest tegevust häirivast juhtumist, ajutiselt pikendada kõnealuse kindlustusgrupi puhul teises lõigus osutatud teabe esitamise tähtaega kuni kümne nädala võrra.

2. Osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantssvaldusettevõtja võib asjaomaste järelevalveasutuste nõusolekul esitada ühtse regulaarse järelevalvelise aruande, mis sisaldab järgmist teavet:

- a) kindlustusgrupi tasandi teave, mille kohta tuleb aru anda kooskõlas lõikega 1;
- b) iga kindlustusgruppi kuuluvat tütarettevõtjat käsitlev teave, mis peab olema individuaalsel tasandil eristatav, esitatakse kooskõlas artikli 35 lõikega 5a ning selle tulemusel ei esitata vähem teavet, kui esitavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes esitavad artikli 35 lõike 5a kohaselt regulaarse järelevalvelise aruande.

Enne esimese lõigu kohase nõusoleku andmist konsulteerib kindlustusgrupi järelevalve teostaja järelevalvekolleegiumi liikmetega ning võtab nõuetekohaselt arvesse nende seisukohti ja reservatsioone. Kui asjaomased riiklikud järelevalveasutused nõusolekut ei anna, tuleb seda nõuetekohaselt põhjendada. Kui järelevalvekolleegium kiidab lõike 2 kohase ühtse regulaarse järelevalvelise aruande heaks, esitab iga kindlustus- ja edasikindlustusandja ühtse regulaarse järelevalvelise aruande oma järelevalveasutusele. Igal järelevalveasutusel on õigus teha järelevalvet ühtse regulaarse järelevalvelise aruande konkreetse osa üle seoses asjaomase tütarettevõtjaga. [linebreak]

3. Kui esitatud ühtne regulaarne järelevalveline aruanne riiklikku järelevalveasutust ei rahulda, võib heakskiidu tühistada.
4. Kui lõikes 2 osutatud aruanne ei sisalda teavet, mida kindlustusgruppi kuuluvale tütarettevõtjale tegevusloa andnud järelevalveasutus nõuab võrreldavatelt ettevõtjatelt, ja kui väljajätmine on oluline, on asjaomasel järelevalveasutusel õigus nõuda asjaomaselt tütarettevõtjalt vajaliku lisateabe esitamist.
5. Kui kindlustusgruppi kuuluvale tütarettevõtjale tegevusloa andnud järelevalveasutus tuvastab artikli 35 lõike 5a rikkumise või nõuab ühtse regulaarse järelevalvelise aruande muutmist või selgitamist, teavitab ta sellest ka järelevalvekolleegiumi, ning kindlustusgrupi järelevalve teostaja esitab sama nõude osalust omavale kindlustus- või edasikindlustusandjale, kindlustusvaldusettevõtjale või segafinantsvaldusettevõtjale.
6. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse, millist teavet tuleb esitada.

Artikkel 256c

Solventsuse ja finantsseisundi aruanne: auditeerimismäär

1. Liikmesriigid nõuavad, et kindlustusgruppi kuuluva osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja puhul auditeeritaks kindlustusgrupi bilanssi, mis avalikustatakse kindlustusgrupi solventsuse ja finantsseisundi aruande osana või ühtse solventsuse ja finantsseisundi aruande osana.
2. Osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja esitab kindlustusgrupi järelevalve teostajale koos solventsuse ja finantsseisundi aruandega või ühtse solventsuse ja finantsseisundi aruandega audiitorühingu koostatud eraldi aruande, milles on märgitud nii kinnituse liik kui ka auditi tulemused.
3. Ühtse solventsuse ja finantsseisundi aruande olemasolu korral täidetakse sidusettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes kehtestatud auditeerimismääradeid ning osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja esitab artikli 51a lõikes 4 osutatud aruande kõnealuse ettevõtja järelevalveasutusele.
4. Artiklit 51a kohaldatakse mutatis mutandis.“

85) Artikkel 257 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 257

Sobivust ja nõuetekohasust käsitlevad nõuded isikute puhul, kes tegelikult juhivad kindlustusvaldusettevõtjat või segafinantsvaldusettevõtjat või kes täidavad muid põhifunktsioone

Liikmesriigid nõuavad, et kindlustusvaldusettevõtjat või segafinantsvaldusettevõtjat tegelikult juhtivad isikud ja vajaduse korral isikud, kes vastutavad muude põhifunktsioonide täitmise eest, oleksid oma ülesannete täitmiseks sobivad ja nõuetekohased.

Artiklit 42 kohaldatakse *mutatis mutandis*.“

86) Artiklit 258 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Järelevalveasutustele antakse kõik järelevalvevolitused võtta kindlustusvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate suhtes meetmeid, mis on vajalikud tagamaks, et kindlustusgrupid, mille suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet kooskõlas artikli 213 lõike 2 punktidega a, b ja c, täidavad kõiki käesolevas jaotises sätestatud nõudeid. Need volitused hõlmavad artiklis 34 osutatud üldisi järelevalvevolitusi.

Ilma et see piiraks kriminaalõiguse sätete kohaldamist, kehtestavad liikmesriigid sanktsioonid või võtavad meetmeid selliste kindlustusvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate suhtes, kes rikuvad käesoleva jaotise ülevõtmiseks kehtestatud õigus- ja haldusnorme, või neid äriühinguid tegelikult juhtiva isiku suhtes. Järelevalveasutused teevad tihedat koostööd, et tagada selliste sanktsioonide või meetmete tõhusus, eelkõige juhul, kui kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja juhatuse asukoht või peamine tegevuskoht ei asu tema peakontoriga samas liikmesriigis.“;

b) lisatakse lõiked 2a ja 2b:

„2a. Kui kindlustusgrupi järelevalve teostaja on teinud kindlaks, et artikli 213b lõikes 1 sätestatud tingimused ei ole täidetud või ei ole enam täidetud, rakendatakse kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja suhtes asjakohaseid järelevalvemeetmeid, et tagada või vajaduse korral taastada kindlustusgrupi järelevalve järjepidevus ja terviklikkus ning tagada käesolevas jaotises sätestatud nõuete täitmine. Segafinantsvaldusettevõtja puhul võetakse järelevalvemeetmete rakendamisel eelkõige arvesse mõju finantskonglomeraadile tervikuna ja sellesse kuuluvatele reguleeritud sidusettevõtjatele.

2b. Käesoleva artikli lõigete 1 ja 2a kohaldamisel tagavad liikmesriigid, et kindlustusvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate suhtes rakendatavad järelevalvemeetmed hõlmavad vähemalt järgmist:

- a) kindlustusvaldusettevõtjale või segafinantsvaldusettevõtjale kuuluvate tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja aktsiate või osadega seotud hääleõiguse kasutamise peatamine;
- b) ettekirjutuste tegemine või sanktsioonide või trahvide määramine kindlustusvaldusettevõtjale, segafinantsvaldusettevõtjale või nende äriühingute haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani liikmetele;

- c) kindlustusvaldusettevõtjale või segafinantsvaldusettevõtjale korralduste või juhiste andmine tütarettevõtjast kindlustus- ja edasikindlustusandjates olevate osaluste üleandmiseks aktsionäridele või osanikele;
- d) teise kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja või kindlustus- või edasikindlustusandja määramine kindlustusgrupis ajutiselt vastutavaks käesolevas jaotises sätestatud nõuete täitmise tagamise eest;
- e) aktsionäridele dividendide jaotamise või neile tehtavate intressimaksete piiramine või keelamine;
- f) nõudmine, et kindlustusvaldusettevõtjad või segafinantsvaldusettevõtjad loovutaksid osalused kindlustus- või edasikindlustusandjates või muudes artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjates või vähendaksid neid osalusi;
- g) nõudmine, et kindlustusvaldusettevõtjad või segafinantsvaldusettevõtjad esitaksid kava nõuete taas täitmise viivitamatuks saavutamiseks.

Kindlustusgrupi järelevalve teostaja konsulteerib enne esimeses lõigus osutatud meetmete võtmist teiste asjaomaste järelevalveasutustega ning Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvega, kui need meetmed mõjutavad ettevõtjaid, kellel on peakontor rohkem kui ühes liikmesriigis.“

87) Artiklit 262 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Artiklis 260 osutatud järelevalvekorraga samaväärse korra puudumisel või juhul, kui liikmesriik kooskõlas artikli 260 lõikega 7 ei kohalda ajutise samaväärsuse korral artiklit 261, kohaldab asjaomane liikmesriik kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes, kes kuuluvad artiklis 212 määratletud kindlustusgruppi ja kelle suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet vastavalt artikli 213 lõike 2 punktile c, üht järgmistest:

- a) artikleid 218–235 ja artikleid 244–258 *mutatis mutandis*;
 - b) ühte lõikes 3 sätestatud meetoditest, mis võimaldab saavutada lõikes 2 sätestatud eesmäärke.“;
- b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid lubavad oma järelevalveasutustel rakendada muid meetodeid, mis tagavad asjakohase järelevalve artiklis 212 määratletud kindlustusgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate üle, kelle suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet kooskõlas artikli 213 lõike 2 punktiga c. Need meetodid peab pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega konsulteerimist heaks kiitma kindlustusgrupi järelevalve teostaja, kes määratakse kindlaks kooskõlas artikliga 247.

Esimeses lõigus osutatud meetodid peavad võimaldama saavutada kindlustusgrupi järelevalve eesmäärke, mis on sätestatud käesolevas jaotises. Need eesmärgid hõlmavad järgmist:

- a) säilitada kindlustus- ja edasikindlustusandjate kapitalipaigutus ja omavahendite koosseis ning takistada olulise kindlustusgrupisisese kapitali loomist, kui sellist kindlustusgrupisisest kapitali rahastatakse sellistest võlakirjadest või muudest finantsinstrumentidest saadud tulust, mis emettevõtja puhul ei kvalifitseeru omavahenditeks;
- b) hinnata ja jälgida riske, mis tulenevad nii liidus kui ka väljaspool liitu asuvatest ettevõtjatest, ning piirata ohtu, et nendelt ettevõtjatelt ja muudelt reguleerimata ettevõtjatelt levivad riskid kindlustusgruppi kuuluvatele kindlustus- ja edasikindlustusandjatele ning alakindlustusgrupile, mille kõrgeima tasandi emettevõtja on kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, kelle peakontor asub liidus, nagu on osutatud artiklis 215, kui selline alakindlustusgrupp on olemas.

Esimeses lõigus osutatud meetodid peavad olema nõuetekohaselt põhjendatud, dokumenteeritud ning nendest tuleb teavitada teisi asjaomaseid järelevalveasutusi, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvet ja komisjoni.“;

c) lisatakse lõige 3:

„3. Käesoleva artikli lõike 2 kohaldamisel võivad asjaomased järelevalveasutused kohaldada selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate, kindlustusvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate suhtes, kes kuuluvad kindlustusgruppi, mille suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet kooskõlas artikli 213 lõike 2 punktiga c, üht või mitut järgmistest meetoditest:

- a) ühe kindlustus- või edasikindlustusandja määramine, kes vastutab käesolevas jaotises sätestatud nõuete täitmise eest, kui kindlustusgruppi kuuluvatel kindlustus- ja edasikindlustusandjatel ei ole liidus ühist emaettevõtjat;
- b) nõudmine, et asutatakse liidus peakontorit omav kindlustusvaldusettevõtja või liidus peakontorit omav segafinantsvaldusettevõtja, kui kindlustusgruppi kuuluvatel kindlustus- ja edasikindlustusandjatel ei ole liidus ühist emaettevõtjat, ning käesoleva jaotise kohaldamine nende kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes, kes kuuluvad kindlustusgruppi, mida kõnealune kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja juhib;

- c) kui mitu kindlustusgruppi kuuluvat kindlustus- ja edasikindlustusandjat moodustavad alakindlustusgruppi, mille emaettevõtja peakontor asub liidus, siis lisaks käesoleva jaotise kohaldamisele selle alakindlustusgruppi suhtes täiendavate meetmete võtmine või täiendavate nõuete (sh käesoleva lõigu punktides d, e ja f osutatud nõuded) kehtestamine ning tõhustatud järelevalve riskikontsentratsiooni üle artikli 244 tähenduses ja kindlustusgrupisest tehingute üle artikli 245 tähenduses, et saavutada käesoleva artikli lõike 2 teise lõigu punktis b osutatud eesmärk;
- d) nõudmine, et liidus asuva kõrgeima tasandi emaettevõtja haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani liikmed oleksid väljaspool liitu asuvast kõrgeima tasandi emaettevõtjast sõltumatud;
- e) tehingute, sealhulgas dividendimaksete ja allutatud võla kupongimaksete keelamine, piiramine, jälgimine või nendest eelneva teatamise nõudmine, kui sellised tehingud ohustavad või võivad ohustada kindlustusgruppi kuuluva kindlustus- ja edasikindlustusandja finantsseisundit või solventsuse positsiooni ning kui nendega on seotud ühelt poolt kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja, mille peakontor asub liidus, või segafinantsvaldusettevõtja, mille peakontor asub liidus, ja teiselt poolt kindlustusgruppi kuuluv kindlustus- või edasikindlustusandja, mille peakontor on väljaspool liitu; kui kindlustusgrupi järelevalve teostaja liidus ei ole selle liikmesriigi järelevalveasutus, kus asub sidusettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja peakontor, teavitab kindlustusgrupi järelevalve teostaja liidus kõnealuseid järelevalveasutusi oma järeldustest, et võimaldada neil võtta asjakohaseid meetmeid;

- f) teabe nõudmine väljaspool liitu asuva peakontoriga emettevõtjate solventsuse positsiooni ja finantsseisundi, riskiprofiili ja riskitaluvuspiiride kohta, sealhulgas vajaduse korral kõnealuste kolmandate riikide emettevõtjate haldus-, juhtimis- või järelevalveorganile või järelevalveasutustele neil teemadel esitatud aruannete nõudmine.“

88) Artiklisse 265 lisatakse lõige 1a:

„1a. Lõike 1 kohase kohustuse osana tagavad liikmesriigid eeskätt, et kui ühe või mitme kindlustus- või edasikindlustusandja emettevõtja on krediitiasutus, investeerimisühing, finantseerimisasutus, eurofondi valitseja, alternatiivse investeerimisfondi valitseja, tööandja kogumispensioni asutus või reguleerimata ettevõtja, kes tegeleb ühe või mitme direktiivi 2013/36/EL I lisas osutatud tegevusega, kui need tegevused moodustavad olulise osa tema üldisest tegevusest, teostavad kõnealuste kindlustus- või edasikindlustusandjate järelevalve eest vastutavad järelevalveasutused üldist järelevalvet kõnealuste kindlustus- või edasikindlustusandjate ning emettevõtja ja tema sidusettevõtjate vaheliste tehingute üle.“

89) Artiklit 301a muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

i) esimeses lõigus asendatakse sõnad „artiklites 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 ja 308b“ sõnadega „artikli 35 lõike 9 punktis a, artikli 86 lõike 1 punktides a ja c–h, artikli 234 lõike 1 punktides a ja c ning artiklites 17, 31, 37, 50, 56, 75, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 ja 308b“;

ii) teine lõik asendatakse järgmisega:

„Artikli 35 lõike 9 punktis b, artikli 86 lõike 1 punktides aa, b ja i, artikli 234 punktis b, artiklis 29, artikli 86 lõikes 1a, artikli 234 lõikes 2 ja artiklis 256b osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile neljaks aastaks alates [väljaannete talitus, palun lisada kuupäev = käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäev].“;

iii) lisatakse järgmine lõik:

„Esimeses ja teises lõigus osutatud volituste delegeerimist uuendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.“;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklites 17, 29, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 256b, 258, 260 ja 308b osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta.“;

c) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Delegeeritud õigusakt, mis on vastu võetud artikli 17, 29, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 256b, 258, 260 või 308b alusel, jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kolme kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kolme kuu võrra.“

90) Artikli 304 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Alates [väljaannete talitus: palun lisada kuupäev = käesoleva muutmisdirektiivi kohaldamise kuupäev] võivad elukindlustusandjad jätkata käesoleva artikli lõikes 1 osutatud meetodi kohaldamist ainult nende varade ja kohustuste suhtes, mille suhtes järelevalveasutused on enne [väljaannete talitus: palun lisada kuupäev = käesoleva muutmisdirektiivi kohaldamise kuupäev] heaks kiitnud kestusel põhineva aktsiariski alakomponendi kohaldamise.“

91) Lisatakse artiklid 304a ja 304b:

1. Pärast konsulteerimist Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga hindab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve määruse (EL) nr 575/2013 artikli 501c punktis c sätestatud volituste alusel tehtava töö raames olemasolevate andmete ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2020/852* artiklis 20 osutatud kestliku rahanduse platvormi ja Euroopa Pangandusjärelevalve järelduste põhjal, kas oleks põhjendatud selliste varade või tegevustega seotud riskipositsioonide spetsiaalne usaldatavusnõuetekohane käsitlemine, mis on olulisel määral seotud keskkonna- ja sotsiaalsete eesmärkidega. Eelkõige hindab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve selliste varade ja tegevustega seotud riskipositsioonide spetsiaalse usaldatavusnõuetekohase käsitlemise võimalikku mõju, mis on olulisel määral seotud keskkonna- ja/või sotsiaalsete eesmärkidega või mis on olulisel määral seotud nende eesmärkide kahjustamisega kindlustusvõtjate ja liidu finantsstabiilsuse kaitsmisel.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab oma järelduste kohta komisjonile aruande [28. juuniks 2023]. Vajaduse korral kaalutakse aruandes selliste varade ja tegevustega seotud riskipositsioonide võimalikku riskipõhist usaldatavusnõuetekohast käsitlemist, mis on olulisel määral seotud keskkonna- või sotsiaalsete eesmärkidega või mis on olulisel määral seotud nende eesmärkide kahjustamisega, ning aruandele lisatakse hinnang mõju kohta, mida võimalikud muudatused kindlustus- ja edasikindlustusandjatele avaldavad.

2. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve vaatab vähemalt iga viie aasta järel seoses looduskatastroofiriskiga läbi artikli 105 lõike 2 kolmanda lõigu punktis b osutatud solventsuskapitalinõude kahjukindlustuse katastroofiriski alakomponendi standardparameetrite ulatuse ja kalibreerimise. Sellise läbivaatamise puhul võtab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve arvesse uusimaid kättesaadavaid asjakohaseid tõendeid kliimateaduse kohta ja riskide asjakohasust seoses riskidega, mille on võtnud kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes kasutavad solventsuskapitalinõude kahjukindlustuse katastroofiriski alakomponendi arvutamiseks standardvalemit.

Esimese lõigu kohane esimene läbivaatamine viiakse lõpule hiljemalt [väljaannete talitus: palun lisada kuupäev = kaks aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist].

Kui Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve leiab esimese lõigu kohase läbivaatamise käigus, et kahjukindlustuse katastroofiriski alakomponendi standardparameetrite ulatuse või kalibreerimise tõttu esineb märkimisväärne lahknevus solventsuskapitalinõude looduskatastroofidega seotud osa ja tegeliku looduskatastroofiriski vahel, millega kindlustus- ja edasikindlustusandjad kokku puutuvad, esitab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve komisjonile arvamuse looduskatastroofiriski kohta.

Komisjonile kolmanda lõigu kohaselt esitatud arvamuses looduskatastroofiriski kohta kaalutakse solventsuskapitalinõude kahjukindlustuse katastroofiriski alakomponendi standardparameetrite ulatust või kalibreerimist, et kõrvaldada leitud lahknevus, ning sellele lisatakse hinnang mõju kohta, mida kavandatud muudatused kindlustus- ja edasikindlustusandjatele avaldavad.

3. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve hindab artikli 45 lõikes 1 osutatud hindamise raames, kas ja mil määral hindavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad oma olulist kokkupuudet elurikkuse vähenemisega seotud riskidega. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve hindab seejärel, milliseid meetmeid saaks võtta tagamaks, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad seda vajaduse korral teevad, võttes arvesse olemasolevaid mõõtmisvahendeid. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab oma järelduste kohta komisjonile aruande hiljemalt [üks aasta pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva].

[4. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve, Euroopa Pangandusjärelevalve ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve töötavad määruste (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 1094/2010 ja (EL) nr 1095/2010 artiklis 54 osutatud ühiskomitee kaudu välja suunised, millega tagatakse, et keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide stressitestimisel võetakse arvesse järjepidevust, pikaajalisi kaalutlusi ja hindamismeetodite ühiseid standardeid. Keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide järelevalvealane stressitestimine peaks algama kliimaga seotud teguritest. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve, Euroopa Pangandusjärelevalve ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve uurivad määruste (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 1094/2010 ja (EL) nr 1095/2010 artiklis 54 osutatud ühiskomitee kaudu, kuidas sotsiaalsed ja juhtimisalased riskid stressitestidesse integreerida.]

Artikkel 304b

Elu- ja kahjukindlustustegevuse ning kapitalipuhvrite lahususe läbivaatamine

1. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve hindab artikli 73 lõikes 1 osutatud elu- ja kahjukindlustustegevuse lahususe mõju. Eelkõige hindab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve elu- ja kahjukindlustustegevuse lahususe põhimõtte säilitamise mõju ning selle leevendamise võimalikku mõju vähemalt seoses kindlustusvõtjate kaitsega, elu- ja kahjukindlustustegevuse vahelise võimaliku ristsubsideerimisega ning turu tõhususe ja võrdsete võimalustega. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab oma järelduste kohta komisjonile aruande [üks aasta pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva].

2. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve jälgib kuni [5 aastat pärast kohaldamise alguskuupäeva] määruse (EL) nr 575/2013 artikli 128 lõikes 6 määratletud seotud krediidasutuste kombineeritud puhvri nõude panust käesoleva direktiivi artikli 228 lõike 3 punkti a alapunktis i osutatud kindlustusgrupi solventsuskapitalinõudesse. Selleks teeb Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve koostööd Euroopa Pangandusjärelevalvega ja võtab arvesse direktiivi 2002/87/EÜ artiklis 6 osutatud eeskirju, mida kohaldatakse finantskonglomeraatide suhtes kapitali adekvaatsuse arvutamisel. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab komisjonile aruande kõigi järelduste kohta.

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2020. aasta määrus (EL) 2020/852, millega kehtestatakse kestlike investeeringute hõlbustamise raamistik ja muudetakse määrust (EL) 2019/2088 (ELT L 198, 22.6.2020, lk 13).“

92) Artikli 305 lõiked 2 ja 3 jäetakse välja.

93) Artikkel 308a jäetakse välja.

94) Artiklit 308b muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 5–8 jäetakse välja;

b) lõige 12 asendatakse järgmisega:

„12. Olenemata artiklist 100, artikli 101 lõikest 3 ja artiklist 104 tagavad liikmesriigid, et standardvalemi kohaselt turu kontsentratsiooniriski ja hinnavaheriski alakomponentide arvutamisel kasutatavad standardparameetrid on seoses liikmesriikide keskvalitsuste või keskpankade vastu esitatud nõuetega, mis tekkisid enne 1. jaanuari 2023 ning on nomineeritud ja väljastatud mis tahes liikmesriigi omavääringus, samad, mida kohaldataks selliste riskipositsioonide suhtes, mis on nomineeritud ja väljastatud nende omavääringus.“;

c) lõikesse 17 lisatakse esimese lõigu järele järgmised lõigud:

„Kui kindlustus- või edasikindlustusgrupp või mõni tema tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja kohaldab artiklis 308c osutatud riskivaba intressimääraga seotud üleminekumeedet või artiklis 308d osutatud tehniliste eraldistega seotud üleminekumeedet, avalikustab osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja artiklis 256 osutatud kindlustusgrupi solventsuse ja finantsseisundi aruande osana ning lisaks artikli 308c lõike 4 punktis c ja artikli 308c lõike 5 punktis c osutatud avalikustatavale teabele kvantifitseeritud mõju, mida tema finantsseisundile avaldab eeldus, et nende üleminekumeedmete rakendamisest tulenevaid omavahendeid ei saa tegelikult kasutada selle osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude täitmiseks, mille kohta kindlustusgrupi solventsus arvutatakse.

Kui kindlustus- või edasikindlustusgrupp tugineb olulisel määral artiklites 308c ja 308d osutatud üleminekumeedmete kasutamisele viisil, mis moonutab kindlustusgrupi tegelikku solventsuse positsiooni, isegi kui kindlustusgrupi solventsuskapitalinõuet täidetakse ilma kõnealuseid üleminekumeedmeid kasutamata, on kindlustusgrupi järelevalve teostajal õigus võtta asjakohaseid meetmeid, sealhulgas vähendada omavahendite summat, mis tuleneb selliste üleminekumeedmete kasutamisest, mida võib pidada kindlustusgrupi solventsuskapitalinõude täitmiseks nõuetekohaseks.“

95) Artiklit 308c muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse lõige 1a:

„1a. Pärast [väljaannete talitus: palun lisada kuupäev = käesoleva muutmisdirektiivi kohaldamise kuupäev] kiidavad järelevalveasutused asjakohase riskivaba intressikõvera üleminekulise kohandamise heaks ainult järgmistel juhtudel:

- a) 18 kuu jooksul enne heakskiitmist kohaldatai käesoleva direktiivi norme esimest korda selle kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes, kes taotles heakskiitu pärast seda, kui ta oli artikli 4 kohaselt käesoleva direktiivi kohaldamisalast välja arvatud;
- b) heakskiitmisele eelneva kuue kuu jooksul on heakskiitu taotlev kindlustus- või edasikindlustusandja saanud loa võtta vastu lepinguportfell riigisiseses õiguses sätestatud tingimuste kohaselt ja asjakohasel juhul vastavalt artiklile 39 või artiklile 164, kui üleandev kindlustus- või edasikindlustusandja kohaldas asjaomase lepinguportfelli suhtes enne üleandmist asjakohase riskivaba intressikõvera üleminekulist kohandamist.“;

b) lõike 4 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) avaldavad oma solventsuse ja finantsseisundi aruande selles osas, mis koosneb artikli 51 lõikes 1b osutatud teistele turuosalistele suunatud teabest, kõik järgmised andmed:

- i) asjaolu, et nad kohaldavad üleminekulist riskivaba intressikõverat;

- ii) selle mõju kvantifitseerimine, mida kõnealuse üleminekumeetme kohaldamata jätmine avaldab nende finantsseisundile;
- iii) kui kindlustus- või edasikindlustusandja täidaks solventsuskapitalinõuet ilma kõnealust üleminekumeedet kohaldamata, siis selle üleminekumeetme kohaldamise põhjused;
- iv) hinnang kindlustus- või edasikindlustusandja kõnealusest üleminekumeetmest sõltuvuse kohta ja vajaduse korral kindlustus- või edasikindlustusandja poolt sõltuvuse vähendamiseks või kõrvaldamiseks võetud või kavandatud meetmete kirjeldus.“

96) Artiklit 308d muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse lõige 1a:

„1a. Pärast [väljaannete talitus: palun lisada kuupäev = käesoleva muutmisdirektiivi kohaldamise kuupäev] kiidavad järelevalveasutused heaks tehniliste eraldiste üleminekulise mahaarvamise üksnes järgmistel juhtudel:

- a) 18 kuu jooksul enne heakskiitmist kohaldati käesoleva direktiivi norme esimest korda selle kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes, kes taotles heakskiitu pärast seda, kui ta oli artikli 4 kohaselt käesoleva direktiivi kohaldamisalast välja arvatud;
- b) heakskiitmisele eelneva kuue kuu jooksul on heakskiitu taotlev kindlustus- või edasikindlustusandja võtnud vastu lepinguportfelli riigisisises õiguses sätestatud tingimuste kohaselt ja asjakohasel juhul vastavalt artiklile 39 või artiklile 164, kui üleandev kindlustus- või edasikindlustusandja kohaldas asjaomase lepinguportfelli suhtes enne üleandmist asjakohase riskivaba intressikõvera üleminekulist kohandamist.“;

b) lõike 5 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) avaldavad oma solventsuse ja finantsseisundi aruande selles osas, mis koosneb artikli 51 lõikes 1b osutatud teistele turuosalistele suunatud teabest, kõik järgmised andmed:

- i) asjaolu, et nad kohaldavad üleminekulist mahaarvamist tehniliste eraldiste suhtes;
- ii) selle mõju kvantifitseerimine, mida kõnealuse üleminekulise mahaarvamise kohaldamata jätmine avaldab nende finantsseisundile;
- iii) kui kindlustus- või edasikindlustusandja täidaks solventsuskapitalinõuet ilma kõnealuseid üleminekumeetmeid rakendamata, siis selle üleminekumeetme rakendamise põhjused;
- iv) hinnang kindlustus- või edasikindlustusandja kõnealusest üleminekumeetmest sõltuvuse kohta ja vajaduse korral kindlustus- või edasikindlustusandja poolt sõltuvuse vähendamiseks või kõrvaldamiseks võetud või kavandatud meetmete kirjeldus.“

96a) Artikkel 308e asendatakse järgmisega:

„Artikkel 308e

Üleminekumeetmete järkjärgulise kohaldamise kava

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes kohaldavad artikli 77a lõikes 2, artiklis 308c või 308d või asjakohasel juhul artikli 111 lõike 1 [teises/kolmandas] lõigus osutatud üleminekumeetmeid, teavitavad järelevalveasutust kohe, kui nad on kindlaks teinud, et ilma kõnealuste üleminekumeetmeteta nad solventsuskapitalinõuet ei täidaks.

Järelevalveasutus nõuab, et asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja võtaks meetmeid, mille abil tagada üleminekuperioodi lõpuks solventsuskapitalinõude täitmine.

Kahe kuu jooksul pärast seda, kui kindlustus- või edasikindlustusandja on kindlaks teinud, et ilma üleminekumeetmeteta ta solventsuskapitalinõuet ei täidaks, esitab asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja järelevalveasutusele järkjärgulise kohaldamise kava, milles on sätestatud meetmed, sealhulgas nende meetmete ajakava, mille abil ta kavatseb üleminekuperioodi lõpuks saavutada solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalike nõuetekohaste omavahendite taseme või vähendada solventsuskapitalinõude täitmise tagamiseks oma riskiprofiili. Asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja võib järkjärgulise kohaldamise kava üleminekuperioodil ajakohastada.

Asjaomased kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitavad oma järelevalveasutusele kord aastas aruande meetmete kohta, mida on võetud, ja edusammude kohta, mida on tehtud, et solventsuskapitalinõue üleminekuperioodi lõpuks täita.

Järelevalveasutused võivad artiklites 308c ja 308d sätestatud üleminekumeetne kohaldamiseks antud heakskiidu tühistada, kui kindlustus- või edasikindlustusandja ei suuda järelevalveasutusele veenvalt tõendada, et solventsuskapitalinõude täitmiseks üleminekuperioodi lõpuks ilma üleminekumeetmeteta on tehtud piisavaid edusamme.

Järelevalveasutused tühistavad artiklites 308c ja 308d sätestatud üleminekumeetne kohaldamiseks antud heakskiidu, kui solventsuskapitalinõude täitmine üleminekuperioodi lõpuks on ebareaalne.“

- (97) Artikli 309 lõike 1 neljas lõik jäetakse välja.
- (98) Artikli 311 teine lõik jäetakse välja.
- (99) III lisa muudetakse vastavalt käesoleva direktiivi lisale.

Artikkel 2

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu ja avaldavad need hiljemalt [väljaannete talitus, palun lisada kuupäev = 24 kuud pärast jõustumist]. Liikmesriigid edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Nad kohaldavad neid norme alates [väljaannete talitus, palun lisada kuupäev = 24 kuud ja üks päev pärast jõustumist].

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste õigusnormide teksti.

Artikkel 3

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnenadal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

LISA

III lisa muudetakse järgmiselt:

- 1) A jaos „Kahjukindlustusandjate vormid“ jäetakse välja punkt 27;
- 1) B jaos „Elukindlustusandjate vormid“ jäetakse välja punkt 27;
- 2) C jaos „Edasikindlustusandjate vormid“ jäetakse välja punkt 27.